

Martorii lui Iehova

Scrutin biblic al ereziei lor

Replică verset cu verset

David A. Reed

1992 by GUTE BOTSCHAFT VERLAG (GBV)

P.O.B. 80 D - 6340 Dillenburg 2 Germany

Introducere

Bat la ușa în momentele cele mai nepotrivite cu putință când ești încă în pat, sîmbătă dimineața, cînd familia doar ce s-a așezat la prînzul de duminică sau cînd ești ocupat să faci baie copilului și continuă să vină cu o perseverență egalată doar de tăunii dintr-o zi fierbinte de vară. Dacă îți faci timp să vorbești cu ei, vei fi frustrat și tulburat. Ei sar prin Bibliile lor cu o iuțeală uimitoare, citînd capitolul și versetul pentru a demonstra că Isus Hristos este doar un înger, că El a murit pe un par și nu pe o cruce, că acceptarea unei transfuzii de sînge este tot atît de gravă ca și adulterul și că Societatea Turnului de Veghe din Brooklyn, New York (Watchtower) este "adevăratul Profet al lui Dumnezeu, mijlocul Său de comunicare cu oamenii."

Cît este de ușor să-i califici pe martorii lui Jehova drept răul încarnat și să-i alungi de la ușa cu o vorbă aspră! Uneori chiar așa se întîmplă. Soția mea Penni, care a crescut ca martoră a lui Jehova, a bătut odată, împreună cu o începătoare la ușa unui om care a spus că este creștin și care le-a alungat din curte strigînd: "Înșelătorilor", "Mincinoșilor" și în final le-a trimis în iad. Penni a folosit acest prilej spre a-și instrui protejata cu privire la identitatea membrilor bisericii.

Totuși, indiferența și nu mînia este răspunsul primit mai frecvent de martori. "Îmi pare rău, nu mă interesează", este răspunsul cel mai obișnuit, sau "Îmi pare rău, sînt ocupat" sau "Îmi pare rău, sînt metodist." Martorii răspund uneori "Îmi pare și mie rău că sînteți metodist" sau "Vă doresc o zi plăcută!" și se duc la ușa următoare.

De ce continuă să bată pe la uși? Un motiv este credința lor că cine nu intră în organizația Martorilor lui Jehova pentru a fi mîntuit, va fi distrus în iminenta Bătălie a Armaghedonului (Watchtower, 15-11-81, p. 21). Ei încearcă să-ți salveze viața. Dar rîvna lor misionară este fondată pe credința că nici ei nu vor supraviețui Armaghedonului dacă nu vor merge din casă în casă sub îndrumarea "Organizației lui Dumnezeu."

Majoritatea martorilor lui Jehova se străduiesc cu toată sinceritatea să fie pe placul lui Dumnezeu. Ei sînt asemenea iudeilor despre care Pavel scria că "...ei au zel pentru Dumnezeu, dar fără pricepere, pentru că necunoscînd neprihănirea pe care o dă Dumnezeu, au căutat să-și pună înaintea o neprihănire a lor înșiși, și nu s-au supus astfel neprihănirii pe care o dă Dumnezeu" (Rom. 10-2, 3).

Marea majoritate a martorilor sînt victime ale altor victime - ucenici orbi ai unor lideri orbi. Ei cred că doar prin fapte pot scăpa de primejdia nimicirii. De fapt ei sînt astfel legați ca sclavi într-un imperiu religios multimiliardar. Ei nu vor să fie eliberați de acest jug ce le apasă umerii,

deoarece chiar acest jug le dă mîntuirea și oricine ar vrea să-i elibereze de el este un înșelător trimis de Satan.

Cine face o încercare să-i convingă de rătăcirea lor, își dă seama cît de greu se poate discuta cu ei. Ei îți vor pune la încercare răbdarea, îți vor testa cunoștințele biblice și-ți vor tulbura încrederea. A urmări un subiect în discuția cu ei este tot atît de dificil ca a urmări un bob de mazăre în mîna unui scamator; sar de la un verset la altul, incapabili să susțină o idee pînă la capăt. Cu toate acestea, ei au nevoie să audă Evanghelia de la tine și de aceea merită efortul.

Cei mai mulți dintre martori provin din medii lipsite de spiritualitate. O parte din ei sînt foști catolici care mergeau rar la biserică. Unii au crescut în biserici protestante, dar n-au înțeles niciodată mesajul evangheliei. Mulți n-au avut o viață familială religioasă ci doar materialism și păcat sau pur și simplu erau prinși într-o rutină care nu avea nici un sens - și atunci au bătut la ușa lor Martorii. Invitația de a studia Biblia a părut atractivă. Aveau nevoie de Dumnezeu în viața lor. Dar Martorii au comutat curînd studiul Bibliei pe studiul unei cărți a Turnului de Veghe și astfel noul ucenic este condus spre o organizație idolatră, în loc să fie condus spre Dumnezeu.

Cine-i va ajuta pe Martorii lui Iehova să audă Evanghelia reală a lui Hristos? În fiecare săptămînă ei bat la multe uși și întîlnesc mulți oameni printre care unii sînt creștini. Dar rareori întîlnesc pe cineva care să stăpînească "Sabia Duhului" (Efes. 6:17) în așa măsură încît să penetreze armura mintală, acel zid aproape impermeabil al raționamentelor sucite pe care societatea Turnului de Veghe l-a zidit în mințile lor. Noi creștinii trimitem misionari în colțurile cele mai îndepărtate ale pămîntului și-i învățăm cele mai dificile limbi pentru a-i converti la Hristos pe cei pierduți. Nu ar trebui să facem măcar puțin efort pentru a comunica suficient cu aceste suflete care vin chiar la ușile noastre?

Dar un creștin care încearcă să ajute la convertirea unui martor, are el însuși nevoie de ajutor. Martorii lui Iehova petrec cîteva ore în fiecare săptămînă studiind și exersîndu-se pentru a face față unor asemenea întîlniri. Chiar un creștin cu o serioasă cunoaștere a scripturii poate fi prins descoperit de unele dintre argumentele lor stranii.

Cartea de față dă unele soluții cu privire la această problemă. În ea sînt examinate versetele favorite ale martorilor - textele folosite de ei ca pretexte pentru justificarea învățăturilor Turnului de Veghe. Fiecare verset este analizat din mai multe puncte de vedere. Cum înțeleg martorii versetul? Cum se potrivește în cadrul lor doctrinal? Este versetul tradus greșit în versiunea lor denaturată a Bibliei? Este versetul scos din context? Ce spune versetul de fapt? Cum poți comunica cel mai bine cu un martor asupra acestui pasaj?

Alte versete selectate în această carte sînt cele pe care martorii le ignoră, texte pe care liderii lor le ocolesc cu grijă atunci cînd explică Biblia ucenicilor lor. În cazul meu personal, deși am fost prezbiter timp de opt ani între martori, predicînd în adunarea mea sau fiind invitat în altele, multe pasaje din Biblie mi-au fost complet necunoscute pînă cînd mi-au fost îndepărtați ochelarii de cal. Cele mai multe versete au fost analizate în această carte, arătînd și felul cum le putem folosi eficient pentru a împărtăși Evanghelia lui Hristos unui martor.

Pentru a fi ușor găsite, textele sînt prezentate în ordinea în care apar în Biblie. Se recomandă citirea integrală a cărții înaintea folosirii ei într-o întîlnire cu martorii lui Iehova.

1. Ce cred Martorii lui Iehova

În multe domenii învățătura martorilor este asemănătoare cu doctrina creștinismului biblic - de exemplu, sexul în afara căsătoriei este considerat păcat, este acceptat creaționismul biblic și este respinsă teoria evoluției, Biblia este considerată drept Cuvîntul inspirat al lui Dumnezeu. Dar în multe alte domenii învățăturile lor sînt deosebite și-i califică drept o sectă pseudo-creștină, în special în legătură cu următoarele subiecte:

A. Armageddon: Dumnezeu va purta în curînd un război împotriva omenirii, distrugîndu-i pe toți, cu excepția martorilor. În primul rînd vor fi distruse bisericile creștine.

B. Zilele onomastice: Sărbătorirea unei zile de naștere, în orice manieră, este strict interzisă. Chiar și trimiterea unei felicitări de ziua de naștere, va atrage după sine judecarea în comitet a făptașului. Pedepsa constă în excluderea din comunitate.

C. Transfuzia de sînge: Acesta este un păcat mai grav decît furtul sau adulterul. Hoții și curvarii sînt iertați mai ușor în comitetele de judecată ale Turnului de Veghe decît cei ce au acceptat o transfuzie. Un martor trebuie să refuze să primească sînge în orice circumstanță, chiar atunci cînd refuzul duce la moarte. De asemenea, adulții refuză transfuzia de sînge pentru copiii lor minori.

D. Creștinismul: După părerea martorilor, creștinismul adevărat a dispărut de pe fața pămîntului la scurt timp după moartea apostolilor cu excepția cîtorva oameni care au păstrat credința. El a reapărut doar după înființarea Turnului de Veghe, de către Charles Taze Russell prin anul 1870 în secolul trecut. Cînd Hristos s-a reîntors în mod invizibil în 1914, El i-a găsit pe cei din grupul lui Russel ocupați cu slujba "robului credincios și înțelept" (Mat. 24:45) și i-a pus peste toate averile Sale. Celelalte biserici creștine, sînt unelte ale diavolului.

E. Reîntoarcerea lui Hristos: Domnul s-a reîntors în anul 1914 și de atunci domnește ca rege pe pământ prin intermediul Societății Turnului de Veghe. Referirile la a doua venire sînt redată în biblia martorilor drept ceva împlinit. Generația oamenilor care au trăit în vremea celei de-a doua veniri din 1914, nu va dispărea înainte de consumarea Armagedonului (vezi Mat. 24:34).

F. Cronologia: Martorii cred că Dumnezeu are un calendar precis pentru toate evenimentele trecute și prezente, datele fiind legate între ele prin formule matematice simple și descoperite oamenilor prin Societatea Turnului de Veghe. Cele șapte zile ale creației din Geneza, au fost de fapt șapte mii de ani ce constituie o săptămîină de patruzeci și nouă de mii de ani. Dumnezeu l-a creat pe Adam în anul 4026 înainte de Hristos. Creerea Evei la scurt timp după aceea, a marcat sfîrșitul celei de-a șasea zi a creației și începutul zilei a șaptea. Prin urmare, noi ne aflăm acum la șase mii de ani după începutul celei de-a șaptea zi, ceea ce înseamnă că Armagedonul va pune în curînd capăt celor șase mii de ani de trudă umană, pentru a începe domnia de o mie de ani a lui Hristos, care va fi ca un Sabat. Pe baza acestei cronologii, organizația Watchtower a promulgat o serie de profeții apocaliptice concrete.

G. Crucea: După părerea martorilor, crucea este un simbol religios păgîn, adoptat de creștini atunci cînd Satana a preluat controlul autorității eclesiastice. Nu are nimic de-a face cu Hristos, deoarece El n-a fost ținut pe o cruce, ci pe un stîlp fără brațul transversal. Martorii detestă crucea, iar noii convertiți nu trebuie doar să arunce orice cruce aflată în posesia lor, ci s-o distrugă.

H. Divinitatea: Doar Tatăl este Dumnezeu Și adevărații închinători trebuie să-L cheme Iehova. Martorii sînt învățați că Isus Hristos a fost doar o manifestare în formă umană a arhanghelului Mihail, astfel că El nu este Dumnezeu, ci doar o ființă creată. Nici Duhul Sfînt nu este Dumnezeu, ci doar o forță activă.

I. Excluderea: Aceasta este pedeapsa pentru orice încălcare a regulilor organizației Watchtower. Ea constă într-o hotărîre publică anunțată adunării în Kingdom Hall (Sala Împărăției), prin care se interzice orice asociere sau părăsire cu cel vinovat. Martorii obișnuiți nu trebuie nici măcar să-l salute pe cel exclus cînd îl întîlnesc pe stradă. Excepție fac doar membrii familiei care trebuie să-și continue "legăturile necesare", cît și prezbiterii, în cazul cînd cel vinovat arată pocăință.

J. Cerul: Doar **144.000** persoane merg în cer. Această "turmă mică" începe cu cei doisprezece apostoli. Numărul acestor privilegiați s-a împlinit în anul **1935**, și în el sînt incluși cei aproximativ nouă mii de prezbiteri care trăiesc acum și care sînt ultimii care vor mai merge în cer. Restul martorilor speră să trăiască veșnic pe pământ.

L. Iadul: Urmînd învățătura fondatorului său, Societatea Turnului de Veghe susține că iadul se referă doar la mormînt, că focul Gheenei anihilează complet, astfel că morții nu au o existență conștientă pînă la învierea trupezască.

M. Sărbătorile: Sărbătorirea oricărei "aniversări lumești" este interzisă cu strictețe. Deasemenea sînt interzise: aniversarea zilelor de naștere (inclusiv a președintelui Statelor Unite), Crăciunul, Paștele, Anul Nou, Vinerea Mare, Thanksgiving (Ziua Mulțumirii), și altele, inclusiv Ziua Mamei Ziua Tatălui Chiar dacă nu se poate stabili o origine păgînă pentru sărbătoarea respectivă, simplul fapt că "poporul lumesc" este un motiv suficient ca martorii să nu o celebreze.

N. Duhul Sfînt: Nu este nici Dumnezeu, nici vre-o persoană, ci doar o "forță activă" impersonală pe care Dumnezeu o folosește după voia Sa.

O. Nădejdea: Martorii cred că Dumnezeu a încetat să-i mai cheme pe credincioși în cer în anul 1935(în afară de cei 9000 de prezbiteri care trăiesc acum și care au locul lor rezervat în cer), oferind acum doar posibilitatea de a trăi veșnic pe pămînt. "Milioane din cei ce trăiesc acum pe pămînt nu vor muri niciodată" este o credință familiară martorilor. Pe ceilalți, Dumnezeu îi va distruge, restaurînd pe întreg pămîntul o grădină a Edenului pentru Martorii lui Iehova.

P. Isus Hristos: În teologia Turnului de Veghe, Isus Hristos este primul înger creat de Dumnezeu. Martorii îl identifică pe Hristos cu arhanghelul Mihail, deși ei îl numesc și Fiul lui Dumnezeu deoarece "prima persoană cu duh pe care a creat-o Dumnezeu a fost ca un întîi născut pentru El" (1982, broșura Turnului de Veghe, "A te bucura de viață veșnică pe pămînt", pag. 14). Ei îl numesc deasemenea "un dumnezeu" și așa traduc Ioan 1:1 în biblia lor.

R. Organizația: Martorii cred că Dumnezeu a înființat organizația Turnului de Veghe pentru a aduna împreună pe cei ce vor fi mîntuiți. Fiind agenția vizibilă a lui Dumnezeu pe pămînt, această organizație exercită autoritate guvernamentală completă asupra credincioșilor - emite legi, judecă pe cei ce le încalcă, conduc școlile Împărăției, ș.a.m.d. - în paralel cu guvernul laic. La apariția unui conflict între cele două autorități, credincioșii trebuie să se supună guvernării religioase și nu guvernului laic (așa înțeleg ei Fapte 5:29 "să ascultăm mai mult de Dumnezeu decît de oameni").

S. Învierea: În ceea ce privește moartea lui Hristos, martorii cred că și El a încetat să mai existe după moarte, fiind înviat după trei zile, dar ca duh. Ei neagă învierea sa trupezască. La reîntoarcerea Sa în 1914, El a înviat în spirit pe cei credincioși, iar restul omenirii va fi înviată în trup în timpul domniei de o mie de ani.

T. Mîntuirea: Deși vorbesc despre mîntuirea prin credința în Hristos, martorii cred de fapt că mîntuirea nu e posibilă fără o supunere totală față de Societatea Turnului de Veghe și fără o

participare riguroasă la programele sale. Chiar și martorii care nu sînt destul de zeloși ar putea fi anihilați la Armaghedon, iar cei ce primesc intrarea în paradisul terestru, vor trebui să facă fapte bune tot timpul domniei de o mie de ani a lui Hristos, pentru a fi pecetluiți pentru viață.

2. Biblia folosita de Martorii lui Jehova

Creștinii care intră în discuție cu martorii, trebuie să fie conștienți că așa numita Biblie pe care o folosesc martorii, conține un număr de falsificări flagrante introduse în text pentru a susține doctrina Turnului de Veghe.

Apostolul Petru, referindu-se la epistolele inspirate ale lui Pavel, a spus că sînt "în ele unele lucruri greu de înțeles, pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc, ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor" (2 Petru 3:16).

Trei sferturi de veac, Societatea Turnului de Veghe s-a limitat doar la răstălmăcirea versiunilor Bibliei, King James și American Standard, acestea conținînd numele Jehova în Vechiul Testament. Ei au scris instrucțiuni despre cum trebuie "sucite" Scripturile, dovedind astfel că Dumnezeu interzice vaccinul, că Avraam și profeții credincioși vor învia pe pămînt în anul 1925, că Dumnezeu a inspirat Marea Piramidă a Egiptului, ș.a.m.d. Dar unele învățături ale Turnului de Veghe n-au putut fi deduse din Biblie oricît de mult au fost răstălmăcite versiunile King James și American Standard. Aceasta i-a determinat pe lideri, prin anii 1950, să recurgă la modificări a sute de versete din Biblie. Așa a apărut "Noua Traducere Mondială a Sfîntelor Scripturi", versiune modificată periodic, pentru a face față noilor învățături ale organizației.

De exemplu, în noua traducere, crucea a fost înlocuită cu "stîlpul de tortură", deoarece martorii susțin că Isus a fost ținut pe un stîlp vertical, nu o cruce. În loc de Duhul Sfînt, ei traduc "duhul sfînt" sau "forța activă", pentru a corespunde cu negarea divinității și personalității Duhului Sfînt. Apoi, Hristos a vorbit nu de "revenirea" Sa, ci de "prezența" Sa, pe care martorii o consideră invizibilă.

Noua Traducere mondială elimină în mod sistematic dovezile divinității lui Hristos. În loc să se proșterne la picioarele Lui pentru a I se închina, oamenii trebuie doar să "asculte" de El. Ioan 1:1 nu mai spune: "Cuvîntul era Dumnezeu", ci "Cuvîntul era un dumnezeu". Isus nu mai spune: "Înainte să fi fost Avraam, Eu sînt", ci: "Înainte ca Avraam să existe, eu am existat", pentru a evita asocierea cu "Eu sînt" din Exod 3:14, unde se vorbește de Dumnezeu (Jehova). Dar cea mai răspîndită modificare a Bibliei a fost făcută prin introducerea de 237 ori a numelui Jehova în Noul Testament. Traducătorul poate alege numele Iehova sau Iahve în Vechiul Testament, deoarece în

textul ebraic apare tetragrama IHVH. Înserarea numelui Jehova în Noul Testament, nu are nici un suport în originalul grecesc. Nici măcar în Traducerea Interliniară a Împărăției, unde originalul în limba greacă dublează textul englezesc, nu se poate motiva folosirea numelui Jehova, care nu apare de loc în limba greacă. Pentru a exemplifica deformările menționate, se pot analiza două cazuri care demonstrează devierea doctrinară a bibliei martorilor. Ne referim la Rom. 14:8, 9 unde înserarea numelui Jehova, produce în textul englezesc un "non sequitar" logic și la Evrei 1:6, unde edițiile mai vechi traduceau "îngerii se închinău Fiului lui Dumnezeu, pe când edițiile noi au tradus "se supuneau." Această problemă este redată mai detaliat în "Noul Testament al Martorilor lui Jehova", lucrare scrisă de R. H. Countess (1982, Presbyterian and Reformed Publishing Co., 136 pagini).

3. Vechiul Testament

Replică dată verset cu verset, Martorilor lui Jehova

Geneza

Geneza 1:1-2

"La început, Dumnezeu a creat cerurile și pământul. Însă pământul era pustiu și fără formă și întunericul stăpînea pe fața adîncului de ape; și **forța activă** a lui Dumnezeu se mișca încolo și înapoi pe suprafața apelor."

Martorii lui Jehova folosesc acest verset pentru a ataca credința creștină în personalitatea Duhului Sfînt. Așa că nu Duhul lui Dumnezeu se mișca pe deasupra apelor, ci doar o forță impersonală aflată la dispoziția lui Dumnezeu. Pentru a demonstra aceasta, martorii citează versetul așa cum apare în Noua Traducere Mondială a Sfîntelor Scripturi, astfel că nu mai este necesară răstălmăcirea Scripturii pentru a o potrivi cu doctrina lor. În alte texte, versiunea Turnului de Veghe vorbește despre "duh sfînt", nearticulat și fără majuscule.

Pentru a răspunde pretenției martorilor că Duhul Sfînt este doar o forță impersonală, accentuați că Biblia se referă în mod repetat la atributele personale ale Duhului Sfînt. De exemplu, chiar în versiunea lor mondială, este scris că Duhul Sfînt vorbește (Fapte 13:2), mărturisește (Ioan 15:26), spune ceea ce aude (Ioan 16:13), este întristat (Isaia 63:10), ș.a.m.d. Pentru o discuție mai detaliată asupra Duhului Sfînt, vezi Fapte 5:3, 4; Rom. 8:26; 1 Cor. 6:19 și Indexul pe subiecte.

Geneza 9:4

"Numai carne cu viața ei, adică sîngele ei, să nu mîncăți."

Acesta este primul verset dintr-un grup de versete folosite de martori pentru a susține interdicția transfuziei de sânge. Organizația lor arată că transfuzia de sânge este echivalentă cu a mânca sânge, deoarece se aseamănă cu o hrănire intravenoasă. Un martor care acceptă transfuzia, va fi chemat în fața comitetului de judecată, cu ușile închise, și exclus de la părtășie, iar prietenii nu au voie nici să-l salute.

Martorii sînt foarte categorici în această privință. Mai degrabă acceptă să moară, decît să primească o transfuzie în cazul unui accident sau unei operații. Aceasta se aplică desigur și copiilor minori. Majoritatea martorilor poartă asupra lor un document semnat atît de ei, cît și de doi martori, care stabilește refuzul unei transfuzii și interzice personalului medical să o facă în cazul cînd se află în stare de inconștiență. Martorii se recunosc drept singura confesiune religioasă care refuză transfuzia de sânge, și aceasta începînd cu anul 1944. Sînt singurii care au aplicat interdicția din Gen. 9:4 în cazul transfuziilor. Majoritatea martorilor nu știu că liderii lor au o tradiție în a introduce prohibiții medicale pe care le anulează după un timp. De exemplu, în 1967 au interzis transplantul de organe. Discipolii lor trebuiau să rămînă orbi decît să accepte transplantul de cornee, sau să moară decît să accepte un transplant de rinichi. Dar în 1980, liderii au schimbat învățătura și au permis transplantul (vezi Turnul de Veghe 15-11-67, p. 702, Deșteptarea! din 8-06-68, și Turnul de Veghe din 15-03-80, p. 31). De asemenea între anii 1931 și 1952, martorii au refuzat vaccinările deoarece organizația îi învăța că "Vaccinarea este o încălcare directă a legămîntului veșnic făcut de Dumnezeu..." (Epoca de Aur, 4-02-31. p. 293).

Chiar dacă martorul citează Biblia pentru justificarea poziției lui asupra transfuziilor, motivul real este supunerea oarbă față de Societatea Turnului de Veghe. Dacă organizația ar anula această prohibiție mîine, martorii ar accepta fără probleme transfuzia, așa cum au făcut la anularea interdicțiilor vaccinării (1952) și transplantului de organe (1980). Vezi de asemenea Lev. 7:26, 27 și Fapte 15:28, 29.

Geneza 18:1, 2

"Iahve i-a apărut... el s-a uitat, și a văzut trei bărbați..."

Martorii cred că este imposibil ca Unicul Dumnezeu adevărat să existe ca trei entități: Tatăl, Fiul și Duhul Sfînt. Totuși Biblia, în Geneza 18 și 19, Îl arată pe Dumnezeu apărînd lui Avraam sub forma a trei oameni. Textul poate fi folosit spre a-i ajuta pe martori să vadă că la Dumnezeu chiar și imposibilul, din punct de vedere uman, este posibil. Discutați acest text cu ei, așa cum se sugerează aici:

În Noua Traducere Mondială, (a Societății Watch- tower), în Gen. 18:1, 2, Dumnezeu îi apare lui Avraam ca trei oameni (sau îngeri). Avraam se adresează celor trei cu apelativul Iehova.

Cînd cei trei răspund, episodul este descris pe rînd fie că "ei" vorbeau, fie că "Jehova" vorbea. Cînd doi dintre cei trei s-au dus să vorbească cu Lot în Sodoma, Avraam continuă să se adreseze celui rămas cu apelativul "Jehova", iar Lot se adresează celorlalți doi tot cu acest apelativ "Jehova" (Gen. 18:22, 30 și 19:1, 18). Acest pasaj, luat separat, nu poate dovedi singur doctrina Trinității. Dar cel puțin poate să demonstreze că este posibil ca Dumnezeu să se manifeste ca trei-în-unul. Faptul că acest concept nu poate fi înțeles pe deplin de intelectul uman, nu înseamnă că poate fi și eliminat. Așa cum scria apostolul Pavel "...acum vedem ca într-o oglindă, în chip întunecos, dar atunci vom vedea față în față. Acum cunosc în parte, dar atunci voi cunoaște pe deplin, așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin" (1 Cor. 13:12). Discuția de mai sus îl poate ajuta pe martor să admită conceptul unui Dumnezeu în trei persoane. Pentru ajutor suplimentar, vezi Isaia 9:6, Ioan 1:1, 16:13, 1 Cor. 8:6, Col. 2:9, Apoc. 1:7, 8.

Geneza 40:20,22

"A treia zi, era ziua nașterii lui Faraon. El a dat un ospăț tuturor slujitorilor lui, ...iar pe mai marele pitarilor l-a spînzurat."

Organizația Turnului de Veghe a interzis celebrarea zilei de naștere, folosind textul citat mai sus ca un text cheie în asigurarea "bazei biblice" pentru această interdicție. Argumentul este că acest cuvînt, "ziua de naștere", apare în Biblie doar în legătură cu doi păgîni: Faraonul Egiptului în Gen. 40:20, 22 și regele Irod în Mat. 14:6 și Marcu 6:21. În fiecare caz, cineva a fost omorît cu ocazia sărbătoririi. Deoarece despre nici un om al credinței nu se spune în Biblie că și-ar fi sărbătorit ziua de naștere, concluzia este că nici un martor nu trebuie să facă așa ceva.

Este important de observat că Societatea Turnului de Veghe nu lasă la latitudinea membrilor să tragă această concluzie din Biblie (la fel procedează și în cazul altor învățături). Corpul legislativ secret al organizației a promulgat această lege și folosește procedurile de disciplinare pentru a asigura respectarea ei de către toți membrii. De exemplu, un prezbiter din Massachusetts pe care îl cunosc, a trimis o felicitare de ziua de naștere a fiului său, care nu era martor. Soția sa i-a anunțat pe liderii locali, și astfel a fost chemat la comisia de judecată cu ușile închise. Vinovatul, în vîrstă de 70 ani, i-a provocat să-i arate un singur verset din Biblie care interzice felicitarea de ziua de naștere. Comisia l-a exclus din organizație și conform regulamentului, rudele sale nu-l mai primesc în casă și nici nu-l mai salută.

În combaterea așa zisei baze biblice pentru interdicția celebrării zilei de naștere, se poate arăta că atît Faraon cît și regele Irod erau oameni violenți și conducători samavolnici; asemenea oameni erau obișnuiți să execute oameni cu orice ocazie, nu doar la zilele de naștere. În plus, o persoană care trimite o felicitare de ziua nașterii, sau părinții care fac un tort cu lumînări de ziua

nașterii copilului lor, nu pot fi acuzați că merg pe urmele celor doi regi criminali. Deși termenul "zi de naștere" apare ca atare doar în cele două situații în majoritatea traducerilor, totuși Biblia conține referiri la asemenea celebrări în familiile evlavioase:

În Iov 1:4, se spune despre familia patriarhului Iov: "Fiii săi se duceau unii la alții și dădeau un ospăț în casa fiecăruia și invitau și pe cele trei surori ale lor să mănânce și să bea împreună cu ei." Mai departe, putem vedea în Iov 3:1, 3 că "Iov a deschis gura și a blestemat ziua în care s-a născut". Parafrizarea textului din Iov 1:4, 5, în Living Bible exprimă această idee "În fiecare an, când fiecare își celebra ziua de naștere, fiii lui Iov dădeau câte o petrecere..."

Chiar și traducerea proprie a Societății Turnului de Veghe, menționează celebrarea nașterii lui Ioan Botezătorul, prin anunțul angelic: "Te vei bucura și veseli și mulți se vor bucura de nașterea lui" (Luca 1:14). Dacă nașterea lui Ioan Botezătorul a fost o rază de bucurie, și dacă fiii credinciosului Iov petreceau împreună, faptul că Faraon și Irod își celebrau de asemenea ziua de naștere nu poate fi folosit ca bază pentru interzicerea celebrării zilei de naștere între credincioși.

Exod

Exod 3:14

Dumnezeu a zis lui Moise: "Eu sînt Cel ce sînt." Și a adăugat: "Vei răspunde copiilor lui Israel astfel: "Cel ce se numește "Eu sînt", m-a trimis la voi."

Creștinii recunosc că Isus Hristos și-a revendicat divinitatea atunci când s-a referit la Sine ca "Eu sînt." "Nici n-ai 50 ani", I-au zis Iudeii, "și ai văzut pe Avraam." Isus le-a zis: "Adevărat, adevărat vă spun că înainte să se nască Avraam, Eu sînt" (Ioan 8:57, 58)¹. Chiar și dușmanii lui Isus au înțeles ceea ce a spus El. Următorul verset spune că, atunci când au auzit asta, "au luat pietre ca să arunce în El" (v. 59). Iudeii necredincioși, au socotit revendicarea lui Isus ca o blasfemie, o crimă pentru care au vrut să-l omoare cu pietre.

Totuși, martorii lui Iehova cred că Isus Hristos este de fapt arhanghelul Mihai și că El n-ar fi pretins niciodată că este Dumnezeu. Dar pentru ca și Biblia să corespundă cu doctrina lor, au fost schimbate unele versete. Varianta Turnului de Veghe, spune: "Iată ce să le spui copiilor lui Israel: "VOI DOVEDI CĂ SÎNT, m-a trimis la voi" (Exod 3:14, NWT), și "Adevărat, adevărat vă spun, înainte ca Avraam să existe, Eu Isus n-a zis: "Înainte ca să se nască Avraam Eu **am fost** (Eu am existat) - ceea ce era corect din punct de vedere gramatical, ci El a zis "**Eu sînt**" "am existat" (Ioan 8:58, NWT). Așa că în această traducere s-a luminat orice legătură între Exod 3:14 și Ioan 8:58.

Nu trebuie să fii învățat limba ebraică și greacă pentru a dovedi că Societatea Turnului de Veghe a falsificat aceste versete. Chiar traduceri făcute ulterior de martori îi dau în vileag.

Versiunea din 1984 a Sfintelor Scripturi cu Referințe, are în subsol o notă la Exod 3:14, care admite că textul ebraic se poate traduce în greacă "Ego eim" - "Eu sînt." O altă traducere a lor, un interliniar al Scripturilor în limba greacă, are o notă la subsol care arată că în Ioan 8:58 apare același "Ego eim."

Exod 3:15

Apoi Dumnezeu a mai zis lui Moise "Aceasta trebuie să spui copiilor lui Israel: 'Jehova. Dumnezeul strămoșilor voștri, Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac, și Dumnezeul lui Iacov, m-a trimis la voi'. Acesta este numele Meu pentru veșnicie și aceasta este amintirea Mea din generație în generație" (New World Translation).

Martorii lui Jehova folosesc acest verset pentru a dovedi că ei sînt singurii închinători adevărați ai lui Dumnezeu, deoarece sînt singurii care Îl numesc pe Dumnezeu, Jehova. Versetul de mai sus, insistă ei, este porunca lui Dumnezeu ca noi să-l chemăm veșnic cu acest nume sacru. Creștinii care se roagă "Domnului" sau lui "Dumnezeu", se roagă de fapt unui dumnezeu fals, lui Satan. Adevăratul Dumnezeu, Jehova, nu aude rugăciunile decît dacă îi sînt adresate pe numele Lui, Jehova, și de aceea ei, martorii, se roagă folosind acest nume. De fapt, în timpul unei rugăciuni, numele Jehova este repetat de multe ori, ca și cum Dumnezeu ar putea uita că Lui i se adresează, ori că martorul ar putea uita cărui dumnezeu i s-a adresat.

Deși publicațiile lor admit că "Jehova" este o traducere engleză nu prea reușită a tetragramei originale, în ebraică IHVH, ei insistă asupra folosirii ei decît a versiunii mai corecte "Iahve". Martorii nu se roagă niciodată lui "Iahve."

O comparare a versetelor Exod 3:14 și 3:15, arată că numele Jehova sau Iahve au înțelesul "Dumnezeu este unul etern, suficient Sie însuși." El este mai mult decît un nume, și a-L cunoaște pe El implică mai mult decît a folosi un nume. Isus a exprimat aceasta cînd a zis: "Mulți îmi vor zice în ziua aceea: 'Doamne, Doamne! N-am proorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?' Atunci le voi spune curat: 'Niciodată nu v-am cunoscut, depărtați-vă de la Mine, voi care lucrați fărădelege' (Mat. 7:22, 23).

Cere-i unui martor să examinezi împreună rugăciunile lui Isus Hristos. Evidențiază faptul că El nu și-a început niciodată o rugăciune spunînd, "Jehova Dumnezeule...", așa cum fac martorii. Dimpotrivă, El și-a început rugăciunile spunînd "Tată..." (vezi Evangheliile). Iar atunci cînd i-a învățat pe ucenici să se roage, i-a instruit să spună "Tatăl nostru" (Mat. 6:9, Luca 11:2). Creștinii trebuie deci să aibă o relație intimă cu Dumnezeu, ca niște copii ai Săi care strigă "Ava, adică tată!" (Rom. 8:15, Gal. 4:6). Iar în ceea ce privește importanța numelui, Duhul Sfînt l-a inspirat pe Petru să accentueze "...numele lui Isus Hristos... nu este sub cer nici un alt nume în care trebuie să fim

mîntuiți" (Fapte 4:10, 12). Mai mult, Isus este "...Numele care este mai presus de orice nume, pentru ca în numele lui Isus să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pămînt și de sub pămînt, și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul (Fii. 2:9, 11). Vezi deasemenea discuțiile asupra Ps. 83:18 și Is. 43:10.

Levitic

Levitic 7:26, 27

"Să nu mîncăți sînge în orice loc ve-ți locui, nici sînge de pasăre, nici sînge de animal. Orice suflet care va mînce sînge de orice fel, să fie nimicit din poporul său." (NWT)

Acest text este citat frecvent de Societatea Turnului de Veghe în sprijinul interdicției transfuziei de sînge. Deși acest verset interzice în mod specific israeliților să mănînce sîngele oricărui animal, martorii extind semnificația acestui verset și asupra transfuziilor de sînge făcute pentru a salva viața, înțeles care evident, lipsește la Moise. În Levitic se discută pe larg, poruncile divine privitoare la sacrificarea animalelor de către preoții iudei, iar sîngele joacă un rol major în acele sacrificii, fiind simbolul sîngelui prețios al Mîntuitorului, Mielul lui Dumnezeu, Isus Hristos. Orice încercare de a vedea aceste versete ca o profeție asupra procedurilor medicale moderne, ignoră total contextul pasajului.

Atunci cînd discutați Levitic 7:26, 27 cu martorii, puteți aminti faptul că iudeii ortodocși de astăzi, care respectă cu strictețe regulile privitoare la tăierea cărnii și scurgerea sîngelui, nu au obiecții religioase asupra transfuziilor de sînge. Deci textul original ebraic nu face nici măcar o singură aluzie la interpretarea pe care organizația caută să ne-o impună. Dacă insistă totuși, atunci citați Lev. 3:17 care spune "Nu trebuie să mîncăți de loc grăsime sau sînge." întrebă-i de ce liderii organizației interzic transfuzia, dar acceptă consumarea grăsimii. Vezi de asemenea discuțiile din Gen. 9:4 și Fapte 15:28, 29.

Deuteronom

Deuteronom 18:20-22

"Totuși, profetul care spune în Numele Meu un cuvînt pe care nu l-am poruncit să-l spună, sau care vorbește în numele altor dumnezei, acel profet va trebui să moară. Poate că vei zice în inima ta: 'cum vom cunoaște cuvîntul pe care Iehova nu l-a spus?' Cînd profetul vorbește în numele

lui Jehova și cuvîntul lui nu se va adevăra, acel cuvînt nu l-a spus Jehova. Profetul l-a spus din îndrăzneală, să n-ai teamă de el." (NWT)

Organizația Turnului de Veghe se identifică pe sine cu "Profetul", spunînd: "Acest 'profet' nu era un om, ci un grup de bărbați și femei, micul grup al ucenicilor care călcau pe urmele lui Isus Hristos, cunoscuți atunci ca "Studentii Bibliei Internaționale", astăzi cunoscuți ca martorii lui Jehova. În continuare avertizează: Dacă nu sîntem în legătură cu acest canal de comunicare pe care Dumnezeu îl folosește, nu vom progresa pe drumul vieții, indiferent cît de mult vom citi Biblia (T.de V. 1-12-81, p. 27).

Sînt aceste pretenții adevărate? Este această organizație cu adevărat Profetul și canalul de comunicare al lui Dumnezeu? Sau este un profet fals, ca în Deuteronom 18:20- 22? Testul este simplu. Pasul 1 - Știm că organizația vorbește în numele lui Jehova. Pasul 2 - Să analizăm dacă profețiile organizației s-au împlinit. Să examinăm faptele:

În prima jumătate a istoriei sale de o sută de ani, Societatea Turnului de Veghe a susținut învățătura fondatorului său, Charles T. Russell, cum că marea Piramidă a Egiptului a fost "inspirată" de Dumnezeu, ca și Biblia (vezi cartea 'Vie împărăția Ta', ediția 1903, p. 362). Publicațiile Societății au convertit dimensiunile în centimetri din măsurătorile piramidei, în ani din calendar, încercînd să profetizeze evenimentele viitoare. Ei au prezis că bătălia Armaghedonului va lua sfîrșit în 1914, răsturnînd complet guvernarea actuală a Terei (Timpul bate la ușă, ediția 1904, p. 101). În mod evident, acest lucru nu a avut loc. Hotărîtă totuși să acționeze ca un profet, Societatea a prezis o înviere pe pămînt pentru anul 1925: "Ei vor învia ca oameni perfecți și vor fi prinții sau conducătorii pămîntului, după promisiunea Sa... De aceea trebuie să așteptăm cu încredere ca anul 1925 să marcheze reîntoarcerea lui Avraam, Isaac și Iacov și a profeților credincioși din vechime" (cartea "Milioanele care trăiesc acum nu vor muri niciodată", 1920 pag. 89). S-a adevărat acest lucru? Nu!

Mai recent, organizația i-a făcut pe mulți să creadă în mod eronat că "sfîrșitul" va veni în 1975 (în "De ce așteptați anul 1975?", T. de V., 15-8-1968, p. 494:

'Putem presupune din acest studiu, că bătălia Armaghedonului se va termina în toamna anului 1975 cînd va începe mult așteptata domnie de o mie de ani a lui Hristos? Este posibil, dar noi așteptăm să vedem cît de mult corespunde cea de-a șaptea perioadă de o mie de ani din existența omului cu domnia de o mie de ani a lui Hristos, asemănătoare cu un Sabat. Dacă aceste două perioade merg în paralel una cu alta, în ceea ce privește anul calendaristic, acesta nu va veni întîmplător, ci conform scopurilor iubitoare ale lui Jehova... Va fi poate diferență de săptămîni sau luni, dar nu de ani (pag. 499).'

Pînă acum au trecut cu siguranță suficient de multe săptămîni, luni și ani, pentru a dovedi că această profeție referitoare la anul 1975 nu s-a adevărit.

Un martor ar putea apăra organizația, spunînd că toate aceste profeții au fost "greșeli", și că învățînd din aceste greșeli, nu se vor mai face afirmații profetice cu privire la vremea sfîrșitului. În acest caz, cereți martorului să se uite în ultimul număr al revistei "Deșteptarea!" (Awake!). Pe coperta interioară, pe pagina ce conține cuprinsul, se află mărturisirea de credință a revistei. Roagă-l s-o citească. Cînd am scris această carte (1986), fiecare număr afirma: "Înainte de toate, această revistă întărește încrederea în promisiunea Creatorului pentru o Nouă Ordine plină de pace care va veni înainte ca să treacă generația anului care a văzut evenimentele anului 1914." Altă profeție! (Vezi și discuția asupra Mat. 24:34 în capitolul următor.)

Faptele vorbesc de la sine. Societatea Turnului de Veghe a vorbit ca un profet în numele lui Dumnezeu și ceea ce a profețit, nu s-a împlinit. Ce semnificație are aceasta pentru un martor? Invită-l să citească ce spune cuvîntul lui Dumnezeu despre profețiile false, și apoi întreabă-l ce-i spune Dumnezeu să facă. Biblia conține aceste avertizări din partea lui Isus Hristos: "Păziți-vă de proorocii mincinoși. Ei vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinăuntru sînt niște lupi răpitori... Vor apare Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși..." (Mat. 7:15 și 24:24). Iar cuvintele dure, citate mai sus din Deuteronom 18:20, 22, în afară de condamnarea la moarte pentru profeții falși, îi spun cititorului "Să nu vă fie frică de el." Decît să rămîna un supus înfricoșat al liderilor Turnului de Veghe, martorul care își dă seama că organizația este un profet fals, trebuie să înceteze s-o mai frecventeze și să înceapă să-L urmeze pe adevăratul Profet, Isus Hristos.

Psalmii

Psalmul 37:9,11, 29

"Fiindcă răufăcătorii vor fi nimiciți, dar cei ce nădăduiesc în Jehova vor stăpîni pămîntul... Cei blînzi vor stăpîni pămîntul... cei neprihăniți vor stăpîni pămîntul și îl vor locui pe vecie" (NWT).

Martorii lui Jehova folosesc aceste versete în predicarea lor de la ușă la ușă, pentru a-i face pe ascultători să sperie nu în paradisul ceresc, ci într-unui pămîntesc. Și asta deoarece conform organizației, posibilitatea de a merge în cer a existat doar pînă în anul 1935. Acum nu a mai rămas pentru ei decît spectrul Armagedonului și pentru supraviețuitori, o veșnicie pe pămînt.

Dacă citim în context versetele din Psalmul 37, ele au un alt înțeles. Acest psalm nu se referă la un moment în viitor, cînd Dumnezeu îi va înlătura pe cei răi și va da putere pe pămînt celor buni. Psalmistul a fost inspirat să comunice poporului evreu ceva ce se va întîmpla chiar în

timpul vieții lor - cei buni vor prospera sub binecuvântările lui Dumnezeu, pe când celor răi le va merge rău. De exemplu, în versetul 25, David scrie: "Am fost tânăr și am îmbătrânit, dar n-am văzut nici un om neprihănit părăsit, nici pe urmașii lui cerșindu-și pâinea" (NWT). El vorbește de evenimente din timpul vieții sale. Iar în versetul 37, el adaugă: Uită-te la cel fără prihană și privește la cel drept, deoarece viitorul acestui om va fi pașnic" (NWT).

Contextul arată din nou, beneficiile imediate ale unei comportări bune. Psalmul nu conține nici un indiciu cum că ar fi o profeție cu privire la sfârșitul lumii.

Alte versete folosite de martori pentru a susține o nădejde terestră în loc de cea cerească, sînt Psalmul 115:16, Ioan 10:16 și Apocalipsa 7:9. Vedeți discuțiile asupra lor în această carte.

Psalmul 83:18

"Ca oamenii să știe că numai Tu, al cărui nume este JEHOVA, ești Cel Prea înalt pe întreg pământul." (King James Version)

Acesta este unul dintre puținele versete pe care martorii le citează din alte versiuni, și nu din versiunea lor deformată NWT (New World Translation). Ei citează acest verset din King James, deoarece acolo numele Jehova este scris cu majuscule. Mulți martori au notat la sfârșitul Bibliei lor o listă cu patru referințe unde se poate găsi numele JEHOVA în versiunea King James: Exod 6:3, Psalm 83:18, Isaia 12:2, Isaia 26:4. În predicarea lor de la ușă la ușă, ei o vor întreba pe gospodina neîncrezătoare: Aveți la îndemînă Biblia dumneavoastră?, și apoi îi îndreaptă atenția asupra unuia din aceste versete. Surprinși că găsesc numele JEHOVA exact acolo unde au zis martorii, unii oameni sînt impresionați de erudiția lor și îi poftesc în casă ca să le spună și alte lucruri.

Desigur că martorii folosesc Biblia în așa fel încît să-și demonstreze superioritatea, iar pretenția lor că-L "cunosc pe Dumnezeu pe nume", este doar un truc inteligent. Există alte secte sau grupări oculte care folosesc traduceri ale numelor ebraice ale lui Dumnezeu, cu scopul de a impresiona pe neinițiati. **Dar** numai folosirea unui nume a lui Dumnezeu, nu este o garanție a cunoașterii Lui, sau o aprobare pentru cel ce folosește acel nume. De exemplu, cînd Eva a născut un fiu după ce fusese alungată din Grădina Edenului, ea a spus: "Am dat naștere unui om cu ajutorul lui Jehova." Folosirea numelui lui Dumnezeu, nu însemna și aprobarea lui Dumnezeu.

Pentru a-l ajuta pe martor să înțeleagă că simpla folosire a numelui Jehova nu-i garantează că-i aparține lui Dumnezeu, citiți vorbele lui Isus din Matei 7:22, 23: "Mulți î-mi vor zice în ziua aceea: 'Doamne, Doamne! N-am proorocit noi în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?' Atunci le voi spune curat: 'Niciodată nu v-am cunoscut, depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelegea'".

Vezi de asemenea discuțiile asupra Exod 3:15 și Isaia 43:10.

Psalmul 110:1

"Domnul a zis Domnului meu: "Șezi la dreapta Mea, pînă cînd voi face din vrăjmașii Tăi așternutul picioarelor Tale" (KJV).

S-ar putea ca martorul care intră în casă, să invite gazda să citească din Biblie primul verset din Psalmul 110. Acesta poate părea confuz unuia care nu cunoaște Biblia. Atunci martorul deschide Biblia lui și citește același verset: "Jehova a zis Domnului meu..." El deduce că traducerea NWT este superioară Bibliei creștine, deoarece Domnul nu își poate vorbi Lui însuși. Apoi, deoarece Jehova vorbește cuiva distinct de El însuși, acela nu poate fi Creator, ci creație și deci Isus Hristos este o ființă creată.

Pentru a răspunde la primul argument, să ne uităm mai atent la text. Nu se spune că "Domnul" vorbește cu "Domnul". Multe traduceri redau tetragrama ebraică IHVH drept "DOMNUL", scris cu majuscule, care vorbește cu "Domnul" psalmistului, cu Mesia. Dacă rezultă de aici o confuzie, vina nu este a traducătorului, ci a cititorului căruia îi lipsește o cunoaștere a doctrinelor biblice fundamentale. În acest text, Dumnezeu Tatăl îi vorbește lui Dumnezeu Fiul.

Concluzia martorilor că Isus Hristos este o ființă creată deoarece Jehova vorbește cu o persoană distinctă, este total gratuită. În Noul Testament sînt redate multe conversații între Isus și Tatăl, fără ca acestea să nege divinitatea lui Hristos. Biblia ne învață că Tatăl este Dumnezeu (Ioan 6:27) și că Fiul este Dumnezeu (Isaia 9:27, Ioan 20:28), Și că există totuși un singur Dumnezeu (1 Cor. 8:4). Deși aceasta pare a contrazice logica umană, nu putem cere lui Dumnezeu să încapă în "pătrățelele" gândirii noastre familiarizate cu lumea din jurul nostru. Căile Sale nu pot fi înțelese în întregime de gîndirea noastră limitată.

Pentru a-i ajuta pe martori să înțeleagă Psalmul 110 în care Dumnezeu Tatăl vorbește din ceruri Fiului (tot Dumnezeu) care se află pe pămînt, îi putem ruga să deschidă Biblia lor, NWT, la Geneza, cap. 18 și 19. Acolo se spune că Jehova i-a apărut lui Avraam sub forma a trei oameni, sau îngeri. Avraam se adresează celor trei cu apelativul "Jehova." Atunci cînd doi dintre ei se îndreaptă spre Sodoma, Avraam continuă să se adreseze cu "Jehova" celui rămas. Ceilalți doi ajung în Sodoma, se întîlnesc cu Lot, care îi se adresează tot cu "Jehova." Iar pentru distrugerea Sodomei, se spune în NWT: "Jehova a trimis o ploaie de sulf și foc de la Jehova din ceruri..." Martorii trebuie să admită că Dumnezeu poate fi în mai multe locuri simultan și că poate vorbi cu diferiți oameni în diferite locuri în același timp. Aceasta îi poate ajuta să înțeleagă că Tatăl poate vorbi cu Fiul fără să rezulte din acest lucru că Hristos nu e Dumnezeu.

Psalmul 115:16

"Cerurile, chiar cerurile sînt ale DOMNULUI, dar pămîntul L-a dat fiilor oamenilor" (KJV).

Martorii citează acest verset pentru a dovedi că destinul omului nu este ceresc, ci pămîntesc. Societatea Turnului de Veghe susține că doar un număr limitat (144.000) sînt aleși pentru viața cerească, și acest număr s-a împlinit deja în 1935. După această dată, oamenilor nu le-a mai rămas decît pămîntul care va fi restaurat la condițiile paradisiului din Geneza (vezi discuția de la Apoc. 7:9 în ceea ce privește anul 1935).

Acesta este unul din multele domenii în care organizația martorilor își orientează membrii spre Vechiul Testament, conducîndu-i spre o formă de iudaism deformat și negînd caracteristicile esențiale ale noului legămînt mediat prin Isus Hristos. Alte exemple de iudaizare sînt: focalizarea asupra numelui ebraic Iehova, negarea divinității lui Isus Hristos, susținerea mîntuirii prin fapte, legalism strict. Modalitatea cea mai bună de a răspunde martorilor, este să le arătăm "chemarea cerească" (Evrei 3:1) dată de Mîntuitor tuturor celor care îl urmează pe El. De exemplu, Isus spune: "în casa Tatălui Meu sînt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu mă duc să pregătesc un loc pentru voi. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sînt Eu să fiți și voi" (Ioan 14:2, 3 KJV). Cînd Isus s-a rugat Tatălui "să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava mea" (Ioan 17:24), El s-a rugat nu doar pentru ucenicii Săi "ci și pentru cei ce cred în Mine prin cuvîntul lor" (Ioan 17:20). Întreabă-i pe martori dacă ei s-au încrezut în Hristos prin cuvîntul apostolilor. Dacă ei pot spune într-adevăr da, atunci ei sînt incluși în rugăciunea lui Hristos ca toți credincioșii să fie cu El în ceruri.

Vezi de asemenea discuțiile asupra Psalm 37:9, 11, 29, Ioan 10:16, Apoc. 7:9.

Psalmul 146:3, 4

"Nu vă puneți încrederea în cei mari, în fiul omului, în care nu este ajutor. Cînd suflarea lui trece, el se întoarce în țărîină și în aceeași zi pier și planurile lui" (RSV).

În versiunea King James, versetul 4 se termină astfel: "în aceeași zi îi pier și gîndurile lui". Traducerea martorilor spune: "în aceeași zi, gîndurile lui pier." Martorii vor cita aceste versete din una din aceste două versiuni pentru a argumenta că după moarte, nu mai există conștiință, gîndirea omului piere. Oare acesta este mesajul transmis de pasajul în discuție? Aceste versete spun ceva despre condiția omului care moare, ori martorii au o idee proprie pe care n-au avut-o nici autorul uman, nici Autorul divin?

Mesajul Psalmului 146 este că trebuie să ne punem încrederea nu în conducători umani, ci în Dumnezeu. Roagă-i pe martori să citească și alte versete din Psalmul 146 pentru a înțelege contextul: Dumnezeu trebuie lăudat (vers. 1, 2), Dumnezeu este ajutorul care dă o nădejde sigură (vers. 5), Dumnezeu a creat cerurile și pămîntul (vers. 6), El face dreptate celor asupriți, vindecă pe

bolnavi, îngrijește de cei sărmani, și este împărat în veci (vers. 10). Prin contrast, omul nu oferă ajutor real (vers.5), deoarece el însuși moare și tot ce intenționează să facă, moare împreună cu el (vers. 4).

O ilustrație recentă a mesajului din Psalmul 146 se află în moartea președintelui J. F. Kennedy. El a fost un conducător în care mulți oameni s-au încrezut pentru rezolvarea problemelor lor. Și totuși, la moartea lui, "toate gândurile lui au pierit", au plecat cu el, iar planurile și programele lui s-au prăbușit. Oamenii care și-au pus toată încrederea în el au rămas doar cu iluziile. Încrederea lor trebuia pusă în primul rând în Dumnezeu, care oferă o nădejde reală, dreptate, vindecare și mîntuire, în Dumnezeu care rămîne Rege etern. Cînd citim tot Psalmul 146, este evident că versetul 4 nu neagă existența vieții conștiente după moarte. Martorii au sucit înțelesul acestui verset, scoțîndu-l din context. Pentru discuții suplimentare referitoare la condiția omului mort, vezi Eclesiastul 9:5, Ezechiel 18:4, și Luca 16:22-28.

Eclesiastul 9:5

"Cei vii știu că vor muri, dar cei morți nu știu nimic și nu mai au nici o răsplată, căci și pomenirea li se uită" (RSV).

Acest verset este folosit frecvent de martori pentru a argumenta că moartea aduce anihilare, inexistență totală. Pentru a susține această idee și mai convingător, ei au tradus astfel: "Căci cei vii sînt conștienți că vor muri, dar cei morți nu mai sînt conștienți de nimic... (NWT). Desigur că acest verset, scos din context și declarat ca autoritate în această problemă, susține punctul de vedere al martorilor. Dar scoaterea acestui pasaj din context poate fi foarte periculoasă. Ca în cazul unui chirurg care a citat unor reporteri un text din Scriptură: "Piele pentru piele, da, omul dă tot ce are pentru viața lui." Acesta este de fapt un citat din Iov 2:4: "Și Satan a răspuns Domnului și a zis: 'Piele pentru piele, da, omul dă tot ce are pentru viața lui'. Biblia ne dă perspectiva lui Dumnezeu asupra problemelor în discuție, dar relatează și multe lucruri spuse sau făcute de alții, unele bune și altele rele. Ea prezintă punctele de vedere umane și chiar punctul de vedere al diavolului, ca în exemplul de mai sus. Dacă studiem cu atenție Cîntarea Cîntărilor, vom descoperi că ea relatează o conversație între cel puțin trei persoane care nu sînt identificate clar în text. Se poate spune ceva similar și despre cartea Eclesiastului?

Cercetătorii Sfintei Scripturi recunosc faptul că această carte este foarte greu de înțeles. Ea prezintă un contrast între două puncte de vedere diferite: cel profan materialist și cel sacru, spiritual. Acest contrast este prezentat sub forma unei dezbateri ce are loc în mintea autorului. În finalul cărții, perspectiva sacră triumfa: "Dar adu-ți aminte de Creatorul tău în zilele tinereții tale... Să

ascultăm dar încheierea tuturor învățăturilor: teme-te de Domnul și păzește poruncile lui. Aceasta este datoria oricărui om" (Ecl. 12:1-13, KJV).

Dar ce putem spune despre capitolele anterioare? Primele zece versete din capitolul 9 redau perspectiva profană asupra vieții. Nu doar că morții nu știu nimic (v.5), ci și faptul că "niciodată nu vor mai avea parte de tot ce se face sub soare." întreabă-i pe martori dacă ei cred că morții au dispărut pentru totdeauna. Ei îți vor răspunde că nu, deoarece cred în învierea morților, care vor trăi pe pământ, sub soare. În Ecl. 9:2 se spune: "aceeași soartă are cel neprihănit și cel nelegiuit, cel bun și cel rău" (RSV), o idee contradictorie cu restul Scripturii. întreabă-i pe martori dacă ei cred că vor avea aceeași soartă indiferent de comportare. Îți vor răspunde că nu.

Este clar că acest pasaj exprimă o concepție străină de Dumnezeu. Dar care este concepția lui Dumnezeu? El știe dacă morții își păstrează sau nu conștiința și acest lucru este arătat în câteva locuri în Biblie:

"Cînd a rupt El pecetea a cincea, am văzut sub altar sufletele celor ce fuseseră înjunghiați din pricina Cuvîntului Lui Dumnezeu și din pricina lucrării de mărturie pe care o avuseseră. Ei strigau cu glas tare și ziceau: "Pînă cînd Doamne, Tu care ești suveran, sfînt și adevărat, zăbovești să judeci și să răzbuni sîngele nostru asupra locuitorilor pămîntului?" Fiecăruia din ei i s-a dat o haină albă și li s-a spus să se mai odihnească pînă cînd se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și a fraților lor care vor fi omorîți ca și ei" (Apoc. 6:9-11, NWT).

"Sînt strîns din două părți: aș dori să mă mut și să fiu cu Hristos, deoarece asta ar fi cu mult mai bine. Dar pentru voi este mai necesar să rămîn în trup" (Filip. 1:23, 24, RSV).

"Săracul a murit și a fost dus de îngeri în sînul lui Avraam. A murit și bogatul și l-au îngropat; fiind în chinuri, în Hades și-a ridicat ochii..." (Luca 16:22, 23, RSV).

Vezi de asemenea discuțiile asupra Psalm 37:9, 11, 29; Psalm 146:3, 4 și Luca 16:22-28.

Isaia

Isaia 9:6

"Căci un copil ni s-a născut, un Fiul ni s-a dat și domnia va fi pe umărul Lui; îl vor numi Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Prințul păcii" (KJV).

Martorii nu se îndoiesc că acest verset vorbește profetic despre Isus Hristos, identificîndu-L cu "Dumnezeul cel puternic" (NWT). Dar ei cred că Fiul este doar un dumnezeu între nenumărații dumnezei și numeroșii domni (1 Cor. 8:5, NWT), așa cum Satan este numit "dumnezeu al acestui sistem" (2 Cor. 4:4, NWT). Ei îl văd pe Isus Hristos ca pe o ființă creată, ca pe un înger. După teologia lor, El nu este Dumnezeul Atotputernic Iehova. De fapt martorii au doi dumnezei, unul

mare și unul mic, un Dumnezeu atotputernic Jehova, și un dumnezeu tare, Isus Hristos. Totuși în practică, toată închinarea I se acordă lui Jehova, iar Isus e numit doar "un dumnezeu", făcându-i-se o concesie.

Puteți începe prin a-i întreba pe martori dacă ei cred că există doar un Dumnezeu Adevărat. Vor răspunde "da", întrebați-i cine este El, și ei vor răspunde "Jehova". Apoi citiți Isaia 9:6 și întrebați-i cine este Dumnezeul Tare - "un copil ni s-a născut, un fiu ni s-a dat...(NWT). Ei vor admite că este Isus. Acum întrebați-i dacă Isus este un Dumnezeu Adevărat. Ei vor răspunde că Isus este doar "un dumnezeu." Aici le arătați că teologia lor duce la una din două concluzii, fie că Isus este un dumnezeu fals, deoarece au spus că nu este cel Adevărat, fie că sînt doi Dumnezei Adevărați. Acum arătați-le din Biblie că Dumnezeul Tare și Dumnezeul Adevărat sînt unul și același, adică Isus Hristos cel înviat nu este doar Tare ci și Atotputernic și că Dumnezeul Atotputernic Jehova este de asemenea numit Dumnezeu Tare.

Primul pas: roagă-l pe martor să citească Evrei 1:3 unde este scris că Isus Hristos "ține toate lucrurile cu Cuvîntul Puterii Lui." Cum poate fi cineva mai atotputernic decît atît? Apoi în Matei 28:18, se arată că Isus are "toată autoritatea" (NWT) sau "toată puterea în cer și pe pămînt" (KJV). Dar acestea reprezintă definiția cuvîntului "atotputernic." Prin urmare Isus Hristos este atotputernic.

Al doilea pas: întreabă-l pe martor: Isaia a fost iudeu și credea într-un singur Dumnezeu - Jehova - cine era pentru el Dumnezeul Tare? Cu siguranță Jehova. Apoi citește Isaia 10:20, 21 în traducerea Turnului de Veghe: "rămășița lui Israel... se va sprijini pe Jehova, Sfîntul lui Israel în adevăr. Doar o rămășiță se va reîntoarce, rămășița lui Iacov, la Dumnezeul Tare." Deci cuvîntul inspirat transmis prin Isaia II numește pe Jehova "Dumnezeul Tare."

În final, roagă-l să deschidă la Ieremia 32:18, traducerea lor unde scrie despre "Dumnezeul Adevărat, Cel Prea înalt, Cel Tare, Jehova al oștirilor fiind numele Lui..." (NWT). Prin urmare Isus e numit Dumnezeu Tare și Jehova tot Dumnezeu Tare. Deci cine este Isus? Lasă-l pe martor să ajungă singur la concluzia că Isus este Jehova.

Vezi de asemenea considerațiile asupra lui Ioan 1:1, 20:28 și Apoc. 1:7, 8.

Isaia 43:10

"Voi sînteți martorii Mei" zice Jehova..." (NWT)

Martorii cred că dintre toate confesiunile religioase din lume, doar ei sînt poporul lui Dumnezeu, ales de El ca martori ai Săi. Lor le place să acuze pe luterani, menoniți și alte denominații, că sînt ucenici ai oamenilor cărora le poartă numele - Luther, Menno - pe cînd ei sînt ucenicii lui Dumnezeu, lui Jehova.

De fapt, ei erau cunoscuți sub numele de "ruseliți", după Russell, fondatorul organizației, de la apariția lor în 1870 și până în anul 1931. Noul nume a fost adoptat oficial la convenția lor de la Columbus, Ohio, 1931, în principal pentru a-i distinge de alte grupuri care de asemenea urmau învățăturile lui Russell.

Dar ideea simplistă că Dumnezeu alege pe martori dintre toți credincioșii și-i consideră doar pe ei poporul Său, este tot atât de puerilă ca și concepția că orice grup care se intitulează "Biserica lui Hristos" sau "Biserica lui Dumnezeu", este ceea ce implică numele său, excluzând pe toți ceilalți.

Isus a arătat că este nevoie de mai mult decât un nume, atunci când a spus: "Nu oricine-Mi zice "Doamne, Doamne" va intra în împărăția Cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri. în ziua aceea mulți îmi vor zice: "Doamne, Doamne! N-am proorocit noi în numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? N-am făcut noi minuni în Numele Tău? Atunci le voi spune: "Niciodată nu v-am cunoscut, plecați de Mine, voi nelegiuitorii" (Mat. 7:21-23, RSV).

Căutînd să se identifice cu numele ebraic antic al lui Dumnezeu și nu cu numele lui Isus Hristos, martorii se descoperă pe ei înșiși ca iudaizatori moderni. Isus a spus: "Veți fi martorii mei" (Fapte 1:8, MLB). Apoi ucenicii au fost numiți "creștini" (Fapte 11:26, KJV).

Ezechiel 18:4

"Iată că toate sufletele sînt ale Mele; după cum sufletul tatălui este al Meu, așa și sufletul fiului este al Meu; sufletul care păcătuiește va muri" (KJV).

"Deci sufletul moare", spun martorii. "Acest verset dovedește că nu există viață conștientă după moarte." Ceea ce nu e de loc așa. în primul rînd, să ne uităm la context. Despre ce vorbește autorul aici? Israeliiții murmurau împotriva lui Dumnezeu, citînd un verset care zicea: "Părinții au mîncat struguri acrii și copiilor li s-au sterpezit dinții" (vers. 2) - ei se plîngeau de faptul că pedeapsa pentru ceea ce a făcut tatăl, cade asupra urmașilor săi. Versetul 4 este răpunsul lui Dumnezeu: "Cel ce a păcătuît, acela va muri." Living Bible parafrizează acest text astfel: "Deoarece Eu judec toate sufletele - părinți și copii - regula Mea este aceasta: fiecare om va muri pentru păcatele sale." în text nu se vorbește despre condiția omului mort.

Cuvîntul "suflet" are în Scriptură mai multe înțelesuri. Uneori se referă la viața unei persoane, alteori la persoana însăși (ca în Ezechiel 18:4) și în unele cazuri se referă la partea lăuntrică ce supraviețuiește morții omului. Martorii neagă această ultimă semnificație a cuvîntului suflet. Ei spun că după moarte, existența omului încetează total. Dar multe versete din Biblie îi contrazic: "Nu vă temeți de cei ce ucid trupul și după aceea nu vă mai pot face nimic. Am să vă spun de cine să vă temeți: temeți-vă de Acela care după ce a ucis, are puterea să arunce în gheenă;

da, vă spun, de Acesta să vă temeți" (Luca 12:4, 5 NWT). Textul ne spune că după moartea omului, el poate fi aruncat în gheenă. Dacă nu ar mai rămîne nimic după moarte, așa cum susțin martorii, ce mai poate fi aruncat în gheenă?

În 2 Cor. 5, apostolul Pavel vorbește despre corp ca despre un cort pămîntesc în care trăim, adăugînd că el ar dori să fie acasă cu Domnul și că "toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele său răul pe care-l va fi făcut pe cînd trăia în trup" (2 Cor. 5:10, RSV). Dacă martorii ar avea dreptate, ce parte din Pavel ar putea să părăsească trupul și să meargă acasă la Domnul?

Cereți-le marturilor să citească în biblia lor, Apoc. 6:9- 11. Acolo se vorbește despre "sufletele celor înjunghiați" cerînd lui Dumnezeu răzbunarea sîngelui lor. Este adăugat că "fiecăruia din ei li s-a dat o haină albă și li s-a spus să se mai odihnească puțină vreme, pînă cînd se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și fraților lor care aveau să fie omorîți ca și ei." Deși aceste suflete fuseseră ucise, ele sînt descrise ca fiind în prezența lui Dumnezeu și avînd o conversație cu El.

Se pot comenta de asemenea citatele din Psalm 146:3, 4, Ecl. 9:5 și Luca 23:43.

Daniel 10:13, 21; 12:1

"Mihail, una din căpăteniile cele mei de seamă, mi-a venit în ajutor...Mihail, prințul poporului vostru... în vremea aceea, se va ridica Mihail, marele prinț ocrotitor al copiilor poporului tău..." (NWT).

Societatea Turnului de Veghe îi învață pe membrii săi că Isus Hristos a fost un înger care s-a născut ca om, a murit ca un sacrificiu pentru păcat și a fost înviat ca înger. Ei se referă la El ca "Isus Hristos, care este arhanghelul Mihail, așa cum înțelegem din scripturi..." (Turnul de Veghe, 15-02-1979, pag. 31). Spune Biblia cu adevărat așa ceva? Nu cumva liderii societății vor ei ca Biblia să spună acest lucru?

Cuvîntul inspirat al lui Dumnezeu îl menționează pe Mihail de cinci ori - ca "una din căpeteniile cele mai de seamă (Dan. 10:13, NWT), prințul poporului nostru (Dan. 10:21, NWT), marele prinț, ocrotitorul copiilor poporului tău (Dan. 12:1, NWT), arhanghelul... care s-a luptat cu diavolul pentru trupul lui Moise, dar nu a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară... (Iuda 9, NWT) și a participat la un conflict ceresc: Mihail și îngerii săi s-au luptat cu balaurul" (Apoc. 12:7). Care din aceste versete afirmă că Mihail este Isus Hristos? Nici unul! Pentru a înțelege că Mihail este Isus Hristos, trebuie să citești Scriptura ghidat de învățăturile Turnului de Veghe.

Societatea aduce ca argument și versetul din 1Tes. 4:16: "Domnul însuși va coborî din cer cu strigătul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu!" (NWT). Dacă folosirea vocii unui arhanghel îl transformă pe Domnul în arhanghel, atunci folosirea trâmbiței lui Dumnezeu îl transformă pe Isus în Dumnezeu. Liderii societății ne indică să ne uităm doar la prima parte a versetului.

Ne învață Biblia în alte pasaje că Isus Hristos este doar un înger? Dimpotrivă, întreg capitolul 1 al epistolei către evrei a fost scris pentru a arăta superioritatea Fiului lui Dumnezeu față de îngeri. Versetele pun în contact pe îngeri cu "Fiul Său, pe care l-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut întreg universul... ajungînd cu mult mai sus decît îngerii, deoarece a moștenit un nume mult mai minunat decît al lor. Căci, căruia dintre îngeri a zis El vreodată: 'Tu ești Fiul meu, astăzi te-am născut.' Și cînd aduce iarăși în lume pe cel dintîi născut, zice: 'Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine!' Și despre îngeri zice: 'Din vînturi face îngeri ai Lui și dintr-o flacără de foc, slujitori ai Lui.' Pe cînd Fiului l-a zis: 'Scaunul tău de domnie, Dumnezeule, este în veci... Și iarăși: 'La început Tu, Doamne, ai întemeiat pămîntul și cerurile sînt lucrarea mîinilor Tale' (Evrei 1:2-8, 10, New KJV).

Fiul este "reflectarea slavei Tatălui" și "reprezentarea exactă a ființei Lui și El ține toate lucrurile prin Cuvîntul puterii Lui" (NWT), ceea ce nici un înger nu poate face, nici chiar în traducerea Turnului de Veghe. Mai mult, îngerii buni refuză să primească închinarea oamenilor. Cînd apostolul Ioan cade la picioarele îngerului ca să i se închine, îngerul îl muștră zicînd: "Ferește-te! Să nu faci asta!... Lui Dumnezeu să te închini!" (Apoc. 22:8, 9, NWT). "Dar porunca Tatălui în ceea ce privește Fiul, este ca toți îngerii să I se închine Lui" (Evrei 1:6, NWT, ediția 1961). În edițiile ulterioare, organizația a schimbat cuvîntul "închinare" cu "supunere" în textul din Evrei 1:6. Totuși, indiferent cum este tradus, același cuvînt grecesc se găsește în Apoc. 22:8,9 cît și Evrei 1:6 - *proskuneo* - închinare sau supunere. Acest "*proskuneo*" refuzată de îngeri și datorată numai lui Dumnezeu, este aceeași "*proskuneo*" ce trebuie dată Fiului. Deci Fiul nu poate fi un înger, ci trebuie să fie Dumnezeu.

Martorii care părăsesc organizația lor și devin creștini, își dau seama curînd că Isus nu este un înger. Această înțelegere este importantă, pentru ca ei "să-L onoreze pe Fiul tot așa cum îl onorează pe Tatăl" (Ioan 5:23, NWT).

Vezi de asemenea și următoarele texte: Isaia 9:6, Ioan 1:1; 20:28, Colos. 1:15, Apoc. 1:7, 8 și 3:14.

4. Noul Testament

Replică dată, verset cu verset, Martorilor lui Iehova

Matei

Matei 3:11

Ioan Botezătorul a zis: "El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc" (NKJV).

În cartea "Poți trăi veșnic în paradisul terestru", scoasă de Societatea Turnului de veghe în anul 1982, p. 40, se spune: "Ioan Botezătorul a spus că Isus va boteza cu duh sfânt, pe când el, Ioan, boteza cu apă. Deci în același fel în care apa nu este o persoană, nici duhul sfânt nu este o persoană" (Mat. 3:11).

Ce șanse de adevăr poate avea acest argument împotriva personalității Duhului Sfânt? Nici una! Deoarece același argument al botezului s-ar putea folosi împotriva personalității lui Isus Hristos, care în mod evident a pășit pe pământ ca persoană. În Romani 6:3 este scris: "Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Sa?" (RSV). Argumentarea paralelă ar fi: "Deci în același mod în care moartea nu este o persoană, nici Isus Hristos nu este o persoană." Iar Gal. 3:27 spune: "Toți câți ați fost botezați în Hristos, v-ați îmbrăcat cu Hristos" (New International Version). Aici ar trebui concis: "Deoarece oamenii pot fi botezați în Hristos și îmbrăcați în Hristos, El nu poate fi deci o persoană." Deoarece toate aceste comparații nu neagă de fapt personalitatea lui Isus, nici argumentul botezului nu poate nega personalitatea Duhului Sfânt.

Vezi discuția asupra "turnării" și "umplerii" cu Duhul Sfânt în Fapte 2:4. Pentru dovezi suplimentare în ceea ce privește personalitatea și divinitatea Duhului Sfânt, vezi Ioan 16:13, Fapte 5:3,4, Romani 8:26, 27 și 1 Cor. 6:19.

Matei 6:9

"Trebuie să vă rugați așa: Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințească-se Numele Tău..." (NWT).

Martorii atrag atenția că numele lui Dumnezeu trebuie sfințit și deci trebuie folosit numele lui Iehova dacă vrem ca rugăciunile noastre să fie auzite de Dumnezeu. Oare asta a vrut Isus să ne învețe? Și-a început El rugăciunile Sale cu "Jehova Dumnezeule", așa cum fac martorii? Nici vorbă! Isus i-a învățat pe ucenici să se roage "Tatăl nostru" și nu "Jehova Dumnezeule." El a zis: "Să vă rugați așa: "Tatăl nostru..." El a arătat că numele lui Dumnezeu trebuie sfințit, adică trebuie tratat ca sacru sau sfânt, dar și în alte rugăciuni ale Sale înregistrate în Biblie El se adresează cu "Tată, îți mulțumesc... (Ioan 11:41, NWT), "Ava, Tată, toate lucrurile sînt posibile pentru Tine..." (Marcu 14:36, NWT), "Tată, a sosit ceasul... (Ioan 17:1, NWT). Martorii pot o"biecta: "Isus a avut o relație

intimă cu Dumnezeu, de aceea nu a folosit apelativul Jehova." Trebuie să recunoaștem că acest lucru este adevărat, dar în același timp, Isus dorea să-i aducă pe toți ucenicii Săi la o relație intimă, specială cu Dumnezeu. "Nimeni nu vine la Tatăl decît prin Mine" a spus Isus (Ioan 14:6, NWT). Despre creștinii care vin la Tatăl prin Isus, Biblia spune: "...voi ați primit un duh de înfiere prin care strigăm 'Ava', adică Tată. însuși Duhul adevărește cu duhul nostru că sîntem copii ai Lui Dumnezeu" (Rom. 8:15,16, NKJV).

Matei 14:6-10

"Dar cînd se sărbătorea ziua nașterii lui Irod... el a trimis să taie capul lui Ioan în temniță" (RSV).

Acest verset este citat adesea în legătură cu interzicerea sărbătoririi zilelor de naștere de către martori. Vezi discuția asupra Geneza 40:20-22.

Matei 24:3, 4

"El a șezut jos pe Muntele Măslinilor și ucenicii au venit la El, la o parte și I-au zis: "Spune-ne cînd se vor întîmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale și al sfîrșitului veacului acesta?" Iar Isus le-a răspuns: "Băgați de seamă să nu vă înșele cineva" (NKJV).

Din nefericire, cineva i-a înșelat deja pe martori, iar noi trebuie să fim atenți ca ei să nu ne înșele pe noi. Organizația lor înlocuiește "venirea" cu "prezența" în traducerea lor, pentru a susține că Isus s-a reîntors invizibil în anul 1914 și este de față de atunci încolo. Dar ce face El de atunci încolo? Desigur, conduce organizația Turnului de Veghe!

În același context, Isus avertizează chiar împotriva acestei înșelări: "Vor apare mulți profeți mincinoși și vor înșela pe mulți... Atunci dacă vă va spune cineva "Iată, Hristosul este aici sau acolo" să nu-I credeți. Căci vor apare profeți mincinoși care vor face semne și minuni mari în așa măsură încît să înșele, dacă vă fi posibil și pe cei aleși. Iată că v-am spus mai dinainte. Deci dacă vă vor zice "Iată-L în pustie" să nu vă duceți acolo, sau "Iată-L în odăițe ascunse", să nu-l credeți" (v. 11, 23-26, NKJV).

De fapt, liderii organizației pretind că Hristos se află în "odăițele ascunse" ale organizației lor. Trebuie să vii la ei pentru a primi instrucțiuni de la El. Din fericire, există totuși multe dovezi care-l pot ajuta pe martor să iasă din această înșelăciune. În primul rînd, este dovada "falsului profet": Societatea Turnului de Veghe a făcut de-a lungul istoriei sale multe profeții neîmplinite (vezi discuția asupra Deut. 18:20-22 în legătură cu profețiile referitoare la anii 1914, 1925 și 1975). În al doilea rînd este dovada schimbării datelor. Timp de 50 ani le-a spus oamenilor că Isus se reîntoarce invizibil în 1874, apoi s-au răzgîndit: Isus s-a reîntors invizibil în anul 1914. Cînd revista organizației și-a făcut apariția în anul 1879, era intitulată Turnul de Veghe al Sionului și Vestitorul

Prezenței lui Hristos. Cinzeci de ani mai târziu, în cartea "Profeții" a lui J. F. Rutherford, această "prezență" încă mai era susținută: "Dovada biblică ne arată că a doua prezență a Domnului Isus Hristos a început în 1874" (pag. 65). Acum Societatea susține că El s-a reîntors în anul 1914. Deci ei admit că au fost falși vestitori timp de aproape 50 ani.

Avînd pretenția că Hristos este prezent în mod invizibil și conduce prin ei, liderii organizației le spun discipolilor lor: "în primul secol, organizația creștină era condusă din Ierusalim (Fapte 15:1, 2). Acum conducerea se face din Brooklin, New York" (Turnul de Veghe 1-12-1982, p. 23). Avînd în vedere dovezile existente, cum poate avea cineva încredere în acești lideri? Iată ce răspunde Scriptura: "Dacă un profet vorbește în numele Domnului și ceea ce spune el nu se adeverește, atunci el nu a transmis mesajul Domnului. Acel profet a vorbit în numele său și nu trebuie să vă temeți de el" (Deut. 18:22).

Vezi de asemenea discuțiile asupra Exod 3:15, Deut. 18:20-22, Isaia 43:10, Mat. 24:14 și Mat. 24:45.

Matei 24:14

"Evanghelia aceasta a împărăției va fi predicată pe tot pămîntul locuit pentru a fi o mărturie pentru toate neamurile și apoi va veni sfîrșitul" (NWT).

Acest verset este unul din favoritele martorilor. Ei scot din el multe idei care nu sînt de fapt acolo. Ei spun că Isus s-a reîntors invizibil în 1914 și a "stabilit" împărăția lui Dumnezeu în cer, avînd ca agenție vizibilă pe pămînt Societatea Turnului de Veghe. De aceea, pentru a primi viața veșnică, oamenii trebuie să intre în organizația lor (Turnul de Veghe 15-11-1981, p.21).

Atunci cînd martorii predică "evanghelia împărăției", ei de fapt predică doctrina lor, a revenirii invizibile a lui Hristos în 1914. Ei recunosc că "evanghelia" lor este diferită de Evanghelia vestită de creștini de-a lungul veacurilor și cred că acest lucru e minunat: "...Mărturia martorilor lui Iehova despre împărăție este mult diferită de ceea ce misionarii creștinătății au publicat înainte și după 1914. în ce sens diferită? Ceea ce martorii au predicat în toată lumea începînd din 1918 este ceva unic... vestea bună despre împărăția mesianică înființată în ceruri în 1914..."(T. de V. 1-10-1980, p.28, 29). Dar Biblia avertizează clar împotriva propovăduirii unei alte Evanghelii: "Totuși, chiar dacă un înger din cer v-ar predica o altă evanghelie diferită de cea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema. După cum am mai spus, spun acum din nou: oricine v-ar propovădui o evanghelie diferită de cea pe care a-ți primit-o, să fie anatema" (Gal. 1:8, 9 NWT).

Întreabă-1 pe martor: I-a învățat apostolul Pavel pe ucenicii din Galata că în anul 1914 Hristos se va întoarce în mod invizibil și va stabili o organizație vizibilă cu cartierul general în

Brooklin, New York? Dacă nu, atunci liderii lor vestesc o evanghelie diferită de cea primită de galateni, ceea ce îi pune sub blestemul lui Dumnezeu.

Vezi de asemenea discuțiile din Deut. 18:20-22, Mat. 24:3 și Mat. 24:34.

Matei 24:34

"Adevărat vă spun că nu va trece această generație pînă se vor împlini aceste lucruri" (NKJV).

Care generație? Subiectul este controversat între creștini, dar nu între martori, deoarece organizația lor le-a spus că "dovezile arată că generația din 1914 este aceea la care se referă Isus. Deci această generație nu va trece pînă nu se vor împlini toate aceste lucruri, inclusiv apocalipsa (T. de V. 15-2- 1986, p. 5). De mult timp, fiecare număr al revistei Deșteptarea are pe pagina 2 această afirmație de scop: "Cel mai important lucru realizat de această revistă, este întărirea încrederii în promisiunea Creatorului de a instaura Noua Ordine Pașnică înainte ca să treacă generația care a văzut evenimentele din 1914." Numărul din 8 octombrie 1968, definește și mai precis această generație: "Isus se referea în mod evident la cei care erau suficient de maturi pentru a mărturisi despre ceea ce s-a întîmplat", sugerînd că erau tineri de 15 ani (pag. 13). În altă parte, ei sugerează că această generație nu se referă la bebelușii născuți în timpul primului război mondial (T. de V. 1-10-1978, pag. 81).

Anii treceau și tinerii de 15 ani în 1914 aveau 25 în 1924, 35 în 1934 și 85 în 1984, ceea ce însemna că "generația care nu va trece", aproape a dispărut pe la mijlocul anilor '80. În loc să schimbe profeția, martorii au încercat să "tragă de timp." în loc de tinerii de 15 ani care să poată mărturisi despre ceea ce s-a întîmplat în 1914, ei au precizat că era vorba de "cei născuți în jurul datei", exact bebelușii pe care-i excludeau mai înainte, spunînd: "Dacă Isus a folosit "generație" în acest sens și o aplicăm la anul 1914, atunci copii născuți în aceea generație, sînt acum de 70 ani sau mai în vîrstă" (T. de V. 15-05-1984, p. 5).

Creștinii autentici se roagă fierbinte ca Domnul să revină. Noi așteptăm venirea Sa. Dar profeții falși sînt aceia de care Domnul ne-a spus să ne păzim: "Vor apare mulți profeți mincinoși, care vor face semne și minuni mari, în așa măsură încît să înșele dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși" (NKJV).

Pentru informații asupra istoriei de o sută de ani de profeții false ale organizației Turnului de Veghe, vezi discuția asupra Deut. 18:20-22.

Matei 24:45-47

"Care este într-adevăr robul înțelept și credincios, pe care l-a pus stăpînul său peste ceata servitorilor săi, ca să le dea hrana la vremea potrivită? Ferice de robul acela dacă stăpînul, la vremea sa, îl va găsi făcînd așa. Adevărat vă spun, că îl va pune peste toate averile sale" (NWT).

Acesta este un text cheie pentru martori. Ei interpretează în mod unic această parabolă. În loc să o vadă ca pe un îndemn pentru fiecare creștin, de a fi un rob credincios și vrednic a lui Hristos, ei cred că organizația lor reprezintă "robul înțelept și credincios" ales, în mod divin, pentru a da "hrană spirituală" celor credincioși. Această interpretare îi acordă cartierului general al Turnului de Veghe o autorizație și o putere foarte mare în raport cu martorul simplu. De exemplu, observați cum în numărul din 1 decembrie, 1981, al revistei lor, organizația este ridicată deasupra Bibliei în așa fel încît obținerea vieții veșnice depinde de Societatea Turnului de Veghe:

"Jehova Dumnezeu a instituit organizația Sa vizibilă, robul Său credincios și înțelept, pentru a-i ajuta pe credincioșii din toate națiunile să înțeleagă și să aplice Biblia în viața lor. Dacă nu sîntem în legătură cu acest canal de comunicare pe care Dumnezeu îl folosește, noi nu putem progresa pe drumul vieții, indiferent cît de mult am citi Biblia (p. 27). Favorizați sînt acei ce slujesc în organizația locală a "robului credincios și înțelept", prin care se poate comunica cu Jehova. Ei au făcut o alegere înțeleaptă, deoarece drumul lor duce către ținta prețioasă a vieții veșnice..." (p. 31).

În ceea ce mă privește, afirmațiile de mai sus, îndeosebi cea care ridică organizația deasupra Bibliei, au constituit picătura care a umplut paharul în relația mea cu Societatea Turnului de Veghe. După ce am citit aceste afirmații, am început să pun la îndoială pretențiile organizației, în mod public în Kingdom Hall (Sala împărăției), și în scrisorile mele "Comentarii către prieteni." Pentru detalii suplimentare, vezi capitolul 7, "Mărturia autorului." Din nefericire, majoritatea martorilor rămîn discipoli care urmează orbește organizația, oriunde i-ar duce.

La început, doar fondatorul societății, C. T. Russell era considerat "robul credincios și înțelept" din Matei 24:45. După moartea sa, a apărut o ruptură în organizație, suporterii noului lider, J. F. Rutherford avînd controlul complet, iar membrii loiali fostului lider formînd alte secte, dintre care unele mai există și azi. Acești russeliți moderni continuă să tipărească cărțile "pastorului" lor, și să-l considere ca mesager special al lui Dumnezeu pentru biserică. Discipolii "judecătorului" Rutherford susțin că Russell nu a pretins niciodată a fi "robul credincios și înțelept", ci organizația în întregime este instrumentul ales al lui Dumnezeu.

Este foarte greu să-l convingi pe martor de falsitatea acestei afirmații. Ei acceptă tot ceea ce le spune Societatea, deoarece aceasta este canalul de comunicare al lui Dumnezeu. Această convingere este indiscutabilă, deoarece ei consideră că organizația lor este singurul grup religios care spune adevărul, o concluzie pe care o apără pentru că ei acceptă tot ceea ce le spune

organizația. Deși este un cerc vicios, nu au alt mod de gândire. După studiul biblic prin care individul este adus în organizație, el este învățat să gândească în cerc, nu în linie dreaptă. De aceea poți discuta cu un marior ore în șir și să nu ajungi nicăieri. Metoda lor de discuție este sinonimă cu spălarea creierului.

Cheia, în spargerea cercului vicios, este furnizarea unor informații care să le zgâlție gândirea suficient de tare pentru a-i scoate de pe pista circulară pe care au funcționat pînă acum. Acesta poate fi un proces lent, îndelungat. Este necesară multă rugăciune și răbdare. Dar este posibil.

Pentru ajutor, vezi capitolul 6, "Tehnici de împărtășire a Evangheliei."

Matei 26:27

"Și El a luat un pahar, și după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat zicînd: "Beți toți din el" (RSV).

Societatea Turnului de Veghe i-a învățat pe discipolii săi să nu se supună acestei instrucțiuni clare a lui Isus. Cînd martorii au celebrarea anuală de comuniune, pîinea și paharul sînt trecute din mîină în mîină, majoritatea fără să se împărtășească. Revista lor din ianuarie 1986 arată că din 7.792.109 participanți în 1985, doar 9051 s-au împărtășit. În majoritatea celor 49.716 comunități de martori existente în lume nu sînt membri care se împărtășesc. De ce? Deoarece liderii îi învață că toți cei care au intrat după 1935 în organizație, nu mai pot lua parte la Noul Legămînt mijlocit prin Isus Hristos (Evrei 12:24): "Cei din clasa 'alte oi' nu fac parte din Noul Legămînt și nu pot participa la împărtășanie (cina Domnului) (T. de V. 15-02-1986, p. 15).

Dar vorbind de legămîntul dădător de viață veșnică, reprezentat prin pîine și vin, Isus a spus: "Dacă nu mîncăți trupul Fiului omului și nu beți sîngele Lui, nu aveți viața" (Ioan 6:53, NWT). Dacă martorii se exclud pe ei înșiși de la Noul Legămînt, se exclud de la viața veșnică. Spune unui martor să-ți arate un verset din Biblie unde Isus fixează anul 1935 ca dată a expirării împărtășaniei pentru toți credincioșii. Dimpotrivă, Isus spune: "continuați să faceți aceasta în amintirea mea" (Luca 22- 19, NWT).

Vezi de asemenea, discuția asupra Apoc. 7:9 pentru detalii suplimentare privitoare la "doctrina 1935" și Ioan 10:16 referitor la "alte oi."

Marcu 1:18

"Eu v-am botezat cu apă, dar El vă va boteza cu Duhul Sfînt" (RSV).

Vezi discuția asupra Matei 3:11.

Marcu 6:21-25

"Irod a dat o petrecere de ziua sa de naștere. Ea a venit iute la împărat și i-a cerut: "Vreau să-mi dai imediat pe o tavă, capul lui Ioan Botezătorul" (RSV).

Acesta este unul dintre cele trei pasaje folosite de martori în argumentarea lor împotriva sărbătoririi zilei de naștere. Vezi discuția de la Gen. 40:20-22.

Marcu 12:29

"Isus i-a răspuns: "Cea dintâi dintre toate poruncile este aceasta: "Ascultă Israele! Domnul Dumnezeu nostru este un singur Domn" (KJV).

Acesta este un text pe care martorii îl citează pentru a contrazice doctrina Trinității. Ei se axează pe afirmația că Dumnezeu este Unul. Dar ceea ce ei nu înțeleg este faptul că Noul Testament revelează aceasta ca o unitate compusă.

Iudeii pre-creștini aveau un motiv serios pentru a nu înțelege această unitate compusă: încă nu fusese revelată. În cazul martorilor, motivul este altul: adevărul este ascuns de proprii lor lideri.

Spune-i martorului că ești de acord cu el că Dumnezeu este Unul. Spune-i că tu nu crezi în trei dumnezei. Apoi pune-i câteva întrebări care să-i stimuleze gândirea: poate acest Singur Dumnezeu adevărat să asculte mai mulți oameni care se roagă simultan? Poate vorbi El mai multor oameni în același timp? Poate El să facă anumite lucruri simultan, în mai multe locuri?

Dacă Dumnezeu ar dori să viziteze pământul are El nevoie să părăsească cerul în acest scop? Sau poate fi în același timp și pe pământ și în cer, de unde conduce universul? Martorul nu va răspunde. Continuă: nu-ți cer să fi de acord cu faptul că Dumnezeu a făcut acest lucru, ci doar să te gîndești: dacă ar vrea să o facă, ar putea? Fără a încerca o definiție exactă a Trinității, ajută-l să-și deschidă mintea pentru posibilitatea ca unitatea dumnezeirii să fie compusă. Apoi citește împreună cu el următoarele pasaje: Gen. 18:1, 2, 1 Cor. 6:19, Col. 2:9, Apoc. 1:7, 8. Vezi discuțiile asupra acestor versete.

Luca 3:16

"Ioan le-a răspuns: "Eu vă botez cu apă... El vă va boteza cu Duhul Sfînt și cu foc" (RSV).

Vezi discuția asupra Mat. 3:11.

Luca 16:22-24, 27, 28

"Cu vremea, săracul a murit și a fost dus de îngeri în sînul lui Avraam. A murit și bogatul și l-au îngropat. Pe cînd era el în chinuri în Hades, și-a ridicat ochii și l-a văzut pe Avraam și pe Lazăr în sînul lui. El a strigat: "Părinte Avraame, ai milă de mine și trimite-l pe Lazăr să-și înmoaie vîrf de degetului în apă și să-mi răcorească limba, căci sînt chinuit groaznic în văpaia asta... trimite-l în casa tatălui meu, căci am cinci frați, să le mărturisească aceste lucruri ca să nu ajungă și ei în acest loc de chin" (NWT).

Martorii cred că Hades este pur și simplu mormîntul și că un mort nu este conștient de sine pînă la înviere. Dar întrucît

Isus vorbește despre o existență conștientă în versetele de mai sus, ei trebuie să facă ceva pentru a răstălmăci acest fapt. Așa că ei spun că textul de mai sus este o parabolă și că totul acolo este simbolic. Astfel că Lazăr îi reprezintă pe ucenicii lui Isus, bogatul pe liderii iudei religioși, Avraam pe Jehova, moartea simbolizează schimbarea care are loc în fiecare în timpul vieții pămîntești iar chinurile omului bogat reprezintă demascarea liderilor religioși iudei prin predicile apostolilor. Conform Societății, în Luca 16, Isus nu vorbește de nici un mort, bun sau rău.

Creștinii sînt în general de acord că istoria lui Lazăr și a bogatului, este una din multele parabole ale Domnului Isus. Dar examinînd și alte parabole, ne dăm seama că toate sînt ilustrații bazate pe viața reală. De exemplu, un fiu risipitor se întoarce acasă după ce și-a risipit toți banii; un om găsește o comoară într-un ogor, o ascunde într-un loc, se duce și vinde tot ce are și cumpără ogorul; un rege face nunta fiului său; un stăpîn călătorește departe și se întoarce la robii săi; un om sădește o vie, o dă în arendă altora, dar aceștia nu-i dau ce-i datorează, ș.a.m.d.

Tînărul și-a părăsit cu adevărat căminul și și-a risipit moștenirea, iar Isus se folosește de familiaritatea ascultătorilor cu aceste circumstanțe pentru a-i învăța lucruri despre împărăția lui Dumnezeu. Au fost găsite comori ascunse, oamenii făceau nunți copiilor lor, stăpînii care plecau departe își lăsau toate în grija slujitorilor, oamenii arendau viile, ș.a.m.d. iar Isus a folosit toate aceste lucruri pămîntești pentru a ilustra adevăruri spirituale. Tot așa, istoria bogatului și a lui Lazăr, trebuie să folosească o situație reală pentru a ilustra una spirituală. Oamenii trebuie să aibă o existență conștientă după moarte și unii dintre ei trebuie să sînt în mod real în chinuri, regretînd amarnic viața lor trecută. Indiferent de ceea ce ilustrează parabola, subiectul ei, ca și al tuturor celorlalte spuse de Isus, este luat din realitate.

Amintindu-ne ceea ce Biblia ne descoperă despre mila, compasiunea și dragostea lui Hristos, noi știm că Dumnezeu nu este crud și nu se delectează în a tortura oamenii. Dacă Îl cunoaștem cu adevărat, ne dăm seama că El este mai bun și mai iubitor decît noi. Așa că dacă nu reușim să punem de acord bunătatea lui Dumnezeu cu învățătura lui Isus despre viața după moarte, cauza este în limitarea înțelegerii noastre și nu în învățătura Bibliei. Avraam a avut o problemă similară cînd Dumnezeu l-a anunțat că va distruge Sodoma și Gomora cu foc și pucioasă. El l-a întrebat pe Dumnezeu: "Nu va face dreptate Cel ce judecă tot pămîntul?" (Gen. 18:25). Deci cine e șocat de învățătura lui Isus trebuie să urmeze exemplul lui Avraam, venind la Dumnezeu în rugăciune, cu problema lui și cerîndu-i să-l ajute să se încredințeze total lui Dumnezeu, chiar și în problemele pe care nu le înțelege complet. Soluția nu stă în negarea a ceea ce Biblia spune foarte

clar. Deși Isus Hristos a fost cel mai milos și mai iubitor dintre toți cei care au pășit pe acest pământ, El a avut de asemenea cel mai mult de spus despre cele mai neplăcute lucruri care pot interveni în viața oamenilor. De exemplu:

"Fiul omului va trimite pe îngerii Săi și ei vor smulge din împărăția Lui toate lucrurile care sînt pricină de păcătuire și pe cei ce săvîrșesc fărădelegea, și-i vor arunca în cuptorul aprins, unde va fi plînsul și scrișnirea dinților" (Mat. 13:41, 42).

"Și El va răspunde: "Vă spun că nu știu de unde sînteți, depărtați-vă de la Mine, voi care săvîrșiți fărădelegea! Va fi plînsul și scrișnirea dinților cînd veți vedea pe Avraam, pe Isaac și pe Iacov și pe toți proorocii în împărăția lui Dumnezeu, iar pe voi scoși afară" (Luca 13:27, 28).

"Tot așa va fi și la sfîrșitul veacului. îngerii vor ieși, vor despărți pe cei răi din mijlocul celor buni, și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plînsul și scrișnirea dinților (Mat. 13:49, 50).

"Apoi împăratul a spus slujitorilor săi: Legați-l de mîini și de picioare și luați-l și aruncați-l în întunericul de afară; acolo va fi plînsul și scrișnirea dinților" (Mat. 22:13).

"...dar vai de omul prin care este vîndut Fiul omului! Mai bine ar fi fost pentru El să nu se fi născut omul acela." De unde se deduce că moartea nu l-a aruncat pe Iuda în non existență.

Vezi de asemenea Mat. 24:50, 51, Luca 12:46-48, Mat. 25:30, Mat. 28:24, Marcu 9:47, 48, Luca 6:23-25, Luca 12:4, 5. Iar în revelația pe care Isus o dă apostolului Ioan, îngerul Domnului îi spune: "...dacă se închină cineva fiarei... fumul chinurilor lui se suie în sus în vecii vecilor și zi și noapte n-are odihnă" (Apoc. 14:9-11).

Închieie discuția întrebîndu-l pe martor: "Dacă cineva nu citește de loc publicațiile Societății Turnului de Veghe, ci doar cuvintele lui Isus, ce crede el despre acest subiect? Ce au crezut cititorii Bibliei secole de-a rîndul pînă la lansarea doctrinei despre inexistența iadului de către 'pastorul' fondator Russell în secolul trecut?"

Domnul folosește limbaj figurativ - întuneric, foc, tortură, izolare - dar mesajul este clar. El ne învață că omenirea va face față unor lucruri foarte neplăcute după moarte. El a venit ca Mîntuitor pentru a ne salva de la acest destin.

Luca 22:19

"Apoi a luat o pîine, a mulțumit, a frînt-o și le-a dat-o zicînd: "Aceasta semnifică trupul Meu care se dă pentru voi. Continuați să faceți aceasta în amintirea Mea" (NWT).

Organizația martorilor susține că noii convertiți de după anul 1935 nu pot deveni o parte a bisericii, a trupului lui Hristos, deci nu pot lua parte la simbolurile cinei ("Adevărul care Conduce

la Viața Veșnică", Societatea Turnului de veghe, 1968, p. 80). Așa că, deși Biblia lor le spune să continue să facă acest lucru, marea majoritate a martorilor nu iau parte la cină.

Pentru discuții suplimentare, vezi discuțiile asupra Mat. 26:27 și Apoc. 7:9.

Luca 23:43

Isus a răspuns: "Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai."

Comparați această traducere cu cea a martorilor: Isus i-a spus: "Adevărat îți spun astăzi: tu vei fi cu Mine în rai."

Observați diferența? Este o schimbare foarte mică dar esențială. În acest context, cuvântul "astăzi" se referă la momentul în care vorbește Isus, nu la momentul când tâlharul va fi în rai. Acesta este un alt exemplu de modificare a Bibliei pentru a corespunde doctrinei lor. Ei susțin că tâlharul care l-a rugat pe Isus pe cruce: "Doamne, adu-Ți aminte de mine când vei veni în împărăția Ta", nu a mers cu Isus în paradis, în acea zi. Ei pretind că tâlharul a fost anihilat la moarte, nu a existat în acești două mii de ani și va fi eventual cu Domnul în rai în timpul mileniului.

Dacă îi întrebi pe martori despre modificările de punctuație din acest verset, s-ar putea ca să-ți citească nota la versetul 43 din ediția NWT din 1984: "Deși textul grecesc Westcott and Hort pune o virgulă în textul grecesc înaintea cuvântului "astăzi", virgulele nu erau folosite în originalul grecesc. Ținând cont de context, noi am eliminat această virgulă." De fapt, liderii martorilor au eliminat virgula ținând cont de doctrină. Totuși, deoarece ei au menționat contextul, este util să ne uităm la restul cărții lui Luca și la celelalte trei Evanghelii. Isus folosește expresia "adevărat îți spun" sau "adevărat îți zic" în multe ocazii diferite. Același cuvânt în greacă este redat prin a spune sau a zice. Cum a redat comitetul de traducere al organizației aceeași expresie în diferite locuri unde apare? Ce a făcut cu virgulele? Putem răspunde foarte ușor la această întrebare: ne uităm în Concordanța Exhaustivă editată de Societatea Turnului de Veghe în 1973 pentru NWT. Căutăm cuvântul "adevărat." Vom găsi șase versete în Evanghelia după Luca și 71 versete în cele patru Evanghelii. În concordanță sînt redată și cuvintele de dinainte și după cuvântul "adevărat" în fiecare text. Peste tot există și virgula, cu excepția textului din Luca 23:43. Acesta este singurul verset în care punctuația este diferită, o dovadă evidentă a modificării textului de către traducătorii organizației, pentru a se potrivi doctrinei sectei.

Pentru discuții suplimentare despre ceea ce se întîmplă cu oamenii după moarte, vezi Ps. 146:3, 4 și Luca 16:22-28. Pentru exemple de modificare a textului în NWT, vezi capitolul 2, "Biblia folosită de Martori" ca și discuțiile asupra Rom. 14:7-9 și Evrei 1:6.

Luca 24:36-39

"Pe cînd vorbeau ei despre aceste lucruri, Isus însuși a stat în mijlocul lor... dar deoarece ei erau înspăimîntați și le era frică, și-au închipuit că văd un duh. Așa că El le-a zis: De ce sînteți tulburați și de ce vă apar îndoieli în inimile voastre? Uitați-vă la mîinile și la picioarele Mele, Eu însumi sînt; pipăiți-Mă și vedeți, pentru că un duh nu are carne și oase cum vedeți că am Eu" (NWT).

În contrast cu însăși Biblia lor, liderii martorilor susțin că Hristos cel înviat este un duh și că "Trupul uman de carne, pe care Isus Hristos l-a dat ca sacrificiu de ispășire, a fost consumat prin puterea lui Dumnezeu și nu prin focul de pe altarul Templului de la Ierusalim. Carnea unei jertfe este întotdeauna consumată și scoasă în afara existenței, devenind incoruptibilă (cartea Turnul de veghe: "Lucruri în care este imposibil pentru Dumnezeu să trăiască", 1965, p. 354).

Este evident că organizația martorilor vrea să ne facă să credem opusul a ceea ce Biblia ne învață despre aceste lucruri. Ei insistă că trupul lui Hristos nu a fost înviat ci a fost anihilat, iar El a devenit un duh. Dacă asta ar fi adevărat, atunci afirmațiile Sale din Luca 24:36-39 sînt minciuni, iar invitația Sa adresată ucenicilor de a-i pipăi carnea și a privi rănilor din mîini și picioare ar fi doar un truc prin care să-i înșele.

Înainte de a discuta cele de mai sus, puteți cere martorului să citească versetele în care Isus profetește ceea ce se va întîmpla cu trupul său: "Răspunzîndu-le, Isus le-a zis: 'Stricați templul acesta și în trei zile îl voi ridica.' Iudeii i-au zis: 'Acest templu a fost zidit în 46 ani și Tu îl vei ridica în trei zile?' Dar El vorbea despre templul trupului Său" (Ioan 2:19-21, NWT).

Martorii au o alegere de făcut: să creadă ceea ce a spus Isus despre învierea Sa trupească, sau să creadă ceea ce spune Societatea Turnului de Veghe.

Ioan 1:1

"La început a fost Cuvîntul și Cuvîntul era cu Dumnezeu și Cuvîntul era Dumnezeu" (ASV).

Pînă în jurul anului 1950, martorii aveau cu ei o copie ASV (American Standard Version) a Bibliei, deoarece în această traducere apare numele Jehova peste tot în Vechiul Testament. Dar intenționînd să nege divinitatea lui Hristos, ei au constatat că în ASV scrie clar: "Cuvîntul era Dumnezeu." Atunci ei au publicat propria lor traducere, New World Translation, în care Ioan 1:1 apare "Cuvîntul era un dumnezeu" (sau "mulți domni"), așezîndu-L pe același nivel cu Satan, "dumnezeul sistemului acesta" (2 Cor. 4:4, NWT), sau cu cei numiți "domni" din 1 Cor. 8:5.

Organizația prezintă NWT drept traducerea anonimă a Comitetului de Traducere a Noii Biblii Mondiale și refuză să-i identifice pe autori. Ei spun că fac asta pentru ca tot meritul muncii

să fie al lui Dumnezeu. Dar se poate observa că acest anonim îi ferește pe autori de critică pentru eventualele erori în traducere sau distorsiuni ale textului. De asemenea, ei sînt feriți de verificarea competenței calificării lor pentru traducerea Bibliei. De fapt, unii care au părăsit cartierul general al Societății, au divulgat faptul că nici unul din membrii comitetului de traducere nu au fost experți în ebraică, greacă sau aramaică, limbile originale ale cărților Bibliei.

Timp de mulți ani, martorii au folosit ca suport pentru traducerea lui Ioan 1:1 ("un dumnezeu"), versiunea lui Johannes Greber a Noului Testament (1937). Greber traduce la fel, "un dumnezeu." Publicațiile organizației au citat adesea autoritatea versiunii lui Greber pentru a justifica modificări în Biblie:

Ajutor în înțelegerea Bibliei (1969, p. 1134, 1669)

Asigură-te în privința tuturor lucrurilor - Ancorează-te de ceea ce e bun (1965, p. 489).

Turnul de Veghe, 15-09-1962, p. 554 și 15-04-1976, p. 231.

"Cuvîntul" - Cine este El? După Ioan (1965, p. 5).

Totuși, după ce unii din martori au ieșit din organizație și au făcut publicitate despre spiritismul lui Greber, arătînd că acesta a făcut traducerea după cum îi dictau "spiritele", Turnul de Veghe din 1-04-1983, p. 31, scrie:

"Această traducere a fost folosită ocazional în sprijinul anumitor formulări din Ioan 1:1 și Mat. 27:52, 53, așa cum apar ele în NWT și în alte versiuni cu autoritate ale Bibliei. Dar așa cum s-a arătat în prefața ediției din 1980 a Noului Testament, Johannes Greber s-a folosit de "lumea spiritelor lui Dumnezeu" pentru a traduce pasaje mai dificile. Se spune: "Soția sa, un medium al lumii Spiritului lui Dumnezeu, a fost de multe ori instrumentul prin care pastorul Greber a primit "cuvintele corecte" de la mesagerii lui Dumnezeu. Turnul de Veghe a considerat că este impropriu să facă uz de o traducere ce are un raport așa de strîns cu spiritismul (Deut. 18:10-12). Erudiția care stă la baza formulării textelor citate mai sus din NWT, este suficientă și nu mai este nevoie să apelăm la traducerea lui Greber pentru autoritate. Nu pierdem nimic deci, dacă încetăm să mai folosim Noul Testament tradus de el."

S-ar părea că Societatea doar ce a descoperit conexiunile spiritiste ale lui Greber și s-a pocăit pe loc, renunțînd să-i mai folosească traducerea. De fapt, nu așa stau lucrurile. Ei știau de activitatea spiritistă a lui Greber încă din 1956. În revista din 15-02-1956, organizația îi avertizează **plătitori** să se ferească de Johannes Greber și de traducerea sa, în articolul "Comunicarea cu lumea spiritelor - scopul și legile sale", ei scriu că "este foarte clar că spiritele în care crede ex- preotul Greber, l-au ajutat în traducerea sa" (p. 111).

În afară de traducerea lui Greber și de traducerea deformată NWT, toate celelalte versiuni în engleză traduc "Cuvîntul era Dumnezeu", ceea ce este conform și cu exclamația apostolului Toma, numindu-L pe Isus "Domnul meu și Dumnezeul meu" (Ioan 20:28). NWT îl numește pe Isus "Dumnezeu" în Ioan 20:28 și în Isaia 9:6. De fapt în Interliniarul împărăției din 1985 editat de martori, arată că în greacă este scris literal Isus este "Dumnezeul" (HO THEOS) în Ioan 20:28.

Oricine crede că Tatăl este Dumnezeu, în timp ce Fiul este doar "un dumnezeu", trebuie să citească Is. 43 și 44 unde Cuvîntul inspirat respinge această noțiune: "înainte de Mine n-a fost făcut nici un Dumnezeu, nici după Mine nu va fi. Eu, chiar Eu sînt DOMNUL, și în afară de Mine nu este nici un Mîntuitor... este oare un dumnezeu în afară de mine? Nu este altă Stîncă, nu cunosc alta!" (Is. 43:10,11, 44:6, MLB).

Pentru informații suplimentare asupra divinității lui Hristos și asupra încercărilor traducătorilor organizației de a o ascunde, vezi discuțiile la Gen. 18:1, 2, Ex. 3:14, Ps. 110:1, Is. 9:6, Dan. 10:13, 21, Ioan 8:57, Ioan 20:21 și Evrei 1:6.

Ioan 3:3, 7

"Drept răspuns, Isus i-a zis: Foarte adevărat îți spun, dacă nu se naște cineva din nou, el nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu... Voi oamenii trebuie să vă nașteți din nou" (NWT).

Deși aceste cuvinte apar chiar în Biblia lor, martorii nu cred că ei trebuie să se nască din nou. "Asta nu se referea decît la cei 144.000 de unși. Nu se referă la 'mulțimea mare' care va trăi pe pămînt în timpul împărăției. 'Eu îi aparțin ei', acesta este răspunsul tipic dat de martor, dacă îl întrebi despre nașterea sa din nou (vezi discuțiile asupra Ioan 10:16, Apoc. 7:4 și 7:9 despre doctrinele lor în privința celor 144.000, a "altor oi" și a "marii mulțimi"). Organizația i-a învățat că "alte oi" nu au nevoie de nașterea din nou, deoarece ei vor trăi veșnic în paradisul terestru restaurat cu supuși ai împărăției (Turnul de Veghe, 15-02-1986).

Primul pas este să citești împreună cu martorul din biblia lui la Ioan 3:3-15. Observați că Isus nu face nici o excepție: "Dacă cineva nu este născut din nou, nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu." Apoi citește la 1 Ioan 5:1: "oricine crede că Isus este Hristosul, este născut din Dumnezeu... "și întreabă-1 pe martor dacă expresia "oricine crede", lasă pe cineva în afară. Al treilea text este Gal. 4:5, 6 unde Biblia spune că Hristos a venit "ca noi, la rîndul nostru, să primim înfierea. Acum, deoarece voi sînteți fii, Dumnezeu a trimis Duhul Fiului Său în inimile noastre care strigă "Ava,Tată!" (NWT). întreabă- 1 dacă el a fost înfiat de Dumnezeu, primind personal Duhul Fiului lui Dumnezeu, Isus Hristos, în inima sa, așa cum scrie în text. în conformitate cu doctrina organizației, martorul va răspunde "nu."

Ultimul pas este citirea textului din Romani 8 la versetul 14. Arată-i că textul discută înfierea despre care el a afirmat că nu-l privește. Apoi citește împreună cu el versetele 1 la 7, comentînd asupra contrastului între a umbla în firea pămîntească și a umbla în Duhul. Și acum ajungeți la punctul crucial al versetelor 8 și 9: "Deci cei ce sînt în armonie cu carnea nu pot să placă lui Dumnezeu. Totuși, voi sînteți în armonie nu cu carnea, ci cu Duhul, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește cu adevărat în voi. Dar dacă cineva nu are Duhul lui Hristos, nu este al Lui" (NWT). Amintește-i martorului că el recunoaște că nu a primit Duhul lui Hristos în inima lui, neavînd înfierea, nefiind născut din nou. Rezultă că el nu poate fi plăcut lui Dumnezeu și că el nu aparține lui Dumnezeu. Probabil că va fi nevoie să recitiți împreună Romani 8. Deoarece acest pasaj este rareori studiat în Kingdom Hall, martorul simplu nu este familiarizat cu el. Dacă reușește să-l înțeleagă, textul are un efect șocant asupra lui. Eu știu asta, deoarece după 13 ani de activitate în organizație, cînd am întîlnit aceste versete, aproape că m-am prăbușit. După scurt timp, am mărturisit nevoia mea după Mîntuitor și L-am rugat să primesc Duhul lui Hristos în inima mea. Și - slăvit să fie Dumnezeu! - El a răspuns rugăciunii mele.

Dar să nu fi dezamăgit dacă, în loc să răspundă cu o rugăciune, martorul va replica justificîndu-se. Atunci cînd am citit Romani 8, eu eram deja cercetat de cîteva săptămîni, citeam Biblia și mă hotărîsem să părăsesc organizația. Este nevoie de un timp considerabil, luni sau ani, pentru ca informația să încolțească și să producă schimbări la un martor. Plantează atent și udă cu răbdare, apoi Dumnezeu va face să crească (1 Cor.3:6).

Ioan 4:23

"Totuși, vine ceasul și acum a și venit, cînt închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și adevăr, deoarece desigur, astfel de închinători așteaptă Tatăl" (NWT).

Martorii folosesc acest verset în predicarea lor de la ușă la ușă. După ce dă binețe, el întreabă: "La ce Dumnezeu vă închinați? Care este Numele Lui?" Dacă răspunsul este "Domnul" sau "Dumnezeu", martorul spune: "Acesta este un titlu. Care este numele lui Dumnezeu?" Mulți răspund "Isus", iar martorul va deschide Biblia la Ioan 4:23, va citi și va comenta: "Nu sînteți un închinător adevărat, pentru că vă închinați Fiului. Iar Biblia spune că trebuie să vă închinați Tatălui. Cunoașteți numele Tatălui?" Apoi el intră în argumentarea standard despre numele Jehova. Acesta este un mod obișnuit pentru predicarea martorilor: negarea divinității Fiului; închinarea se acordă doar Tatălui, Jehova. Pentru a-i instrui pe noii elevi în această doctrină, ei îi plimbă cu mare atenție prin Biblie, ocolind pasaje ca Isaia 9:6, Matei 28:9, Ioan 1:1, 8:58, 59, Coloseni 2:9, Evrei 1:6 și altele, toate revelînd divinitatea lui Hristos și legitimitatea închinării lui Hristos. De fapt traducătorii NWT, au tradus cuvîntul grec "proskuneo" (a te închina, a te supune) în mod selectiv.

Atunci cînd el e folosit în legătură cu Tatăl, ei traduc "a te închina", iar în legătură cu Fiul, traduc "a te supune."

După ce te declari de acord că închinarea se acordă Tatălui, întreabă-l pe martor dacă el respectă dorințele Tatălui. Va răspunde " Sigur că da!" Roagă-l să citească din biblia lui la Ioan 5:23, unde se spune că Tatăl cere ca "toți să-L cinstească pe Fiul tot așa cum cinstesc pe Tatăl." Dacă el nu-I dă onoare închinîndu-se Fiului, atunci închinarea sa la Tatăl esta în zadar, deoarece tot în acest verset se scrie: "Cel ce nu-L onorează pe Fiul, nu onorează nici pe Tatăl care L-a trimis."

Vezi de asemenea Gen. 18:1, 2, Ex. 3:14, Ps. 110:1, Is. 9:8, Dan. 10:13, 21 și Evrei 1:6.

Ioan 6:53

"Isus le-a zis: "Adevărat vă spun, că dacă nu mîncăți carnea Fiului omului și dacă nu beți sîngele lui, nu aveți viață în voi înșivă" (NWT).

Acesta este un verset important de citat în discuția cu martorii. Ei au fost învățați să refuze nu numai participarea la împărtășanie, ci și viața nouă care vine în toți aceia care-și pun încrederea în sîngele vărsat pe cruce de Domnul nostru. Ei se exclud singuri de la Noul Legămînt ratificat prin sîngele lui Hristos.

Pentru sugestii cum trebuie discutate cu ei aceste lucruri, vezi Matei 26:27 și Apoc. 7:9.

Ioan 8:58

"Adevărat, adevărat vă spun, înainte să se nască Avraam, Eu sînt" (RSV).

Pentru a evita implicațiile privitoare la divinitatea lui Hristos, traducătorii organizației au schimbat cuvintele lui Hristos în NWT: "înainte ca Avraam să existe, Eu am existat" (NWT).

Vezi discuția de la Ex. 3:14 unde Dumnezeu se descoperă lui Moise.

Ioan 10:16

"Mai am și alte oi care nu sînt din staulul acesta, și pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu și va fi o turmă și un Păstor" (NKJV).

Interpretarea obișnuită a acestui text, este următoarea: Isus le spune ucenicilor iudei că va veni o vreme cînd și neamurile, "alte oi", vor veni la credință. Societatea Turnului de Veghe explică astfel: "alte oi" sînt puse în contrast cu "turma mică" din Luca 12:32: "Nu te teme turmă mică, pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere împărăția." "Turma mică" este formată din cei 144.000 credincioși unși cu duh, ce alcătuiesc trupul lui Hristos și merg în cer. Toți ceilalți credincioși intră în categoria "alte oi" și vor trăi viața veșnică pe pămînt. Ocazia de a intra în "turma mică" s-a consumat în 1935, după cum spune doctrina. Aproximativ 99% din martorii contemporani se consideră că fac parte din "alte oi."

Această problemă s-ar părea că are doar o natură academică dacă "alte oi" n-ar fi excluse decît de la intrarea în cer, dar ei sînt excluși și de la Noul Legămînt mijlocit de Hristos, cît și de la toate celelalte promisiuni biblice pentru membrii trupului lui Hristos.

Pentru a combate împărțirea creștinilor în două clase, cerești și pămîntești, vezi discuțiile de la Apoc. 7:4 (turma mică) și Apoc. 7:9 (marea mulțime și alte oi).

În afară de marea majoritate a martorilor, în clasa "alte oi" intră și toți credincioșii pre-creștini, inclusiv Avraam, Isaac, Iacov și profeții. Ei nu merg în cer. Și totuși, în Evrei 11, după ce sînt enumerați bărbați și femei, credincioși pre-creștini, inclusiv patriarhii și proorocii care au fost "străini și călători pe pămînt" se spune că: "Ei doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De aceea Dumnezeu... le-a pregătit o cetate." Ce fel de cetate în patria cerească? Evident, Cetatea Dumnezeului Celui Viu, Ierusalimul ceresc."

Vezi de asemenea discuțiile de la Ps. 87:9, 11, 29, Ps. 115:16, Luca 23:43, Apoc. 7:9.

Ioan 14:28

"...dacă M-ați iubi, v-ați fi bucurat că v-am zis: "Mă duc la Tatăl, pentru că Tatăl este mai mare decît Mine."

Acesta este un verset favorit al martorilor în argumentarea lor împotriva divinității lui Hristos. Ei încep prin a cita din Crezul Atanasian: "în Trinitate nimeni nu este mai înainte sau după altul, nimeni nu este mai mare sau mai mic, ci toți sînt co-egali." Apoi ei vor citi acest verset care contrazice crezul.

Explicația este foarte simplă: Isus vorbea despre Sine în perioada cînd El făcea ceea ce este scris în Filipeni 2:6, 7: "El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine însuși și a luat chip de rob, făcîndu-Se asemenea oamenilor." Evident, Isus putea spune atunci că "Tatăl Meu este mai mare decît Mine." Fiul devenise atunci mai prejos decît îngerii (Evrei 2:9), pentru a fi Mîntuitorul lumii.

Vezi de asemenea discuțiile la Isaia 9:6, Ioan 1:1, Ioan 20:28, Apoc. 1:7, 8.

Ioan 16:13

"Cînd va veni Mîngîietorul, Duhul Adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare."

Pasajul Ioan 16:7-15 poate fi folosit foarte bine atunci cînd discutați problema Duhului Sfînt cu martorii. Ei neagă atît divinitatea, cît și personalitatea Duhului Sfînt, considerîndu-L o forță activă impersonală. Dar aici Isus se referă în mod clar la Duhul Sfînt prin pronumele personal "El" și spune că Duhul vorbește, aude, etc., activități ce denotă identitatea unei persoane.

Vezi de asemenea Gen. 1:1, 2, Mat. 3:11, Fapte 2:4, Fapte 5:3, 4, 1 Cor. 6:19.

Ioan 17:3

"Viața veșnică înseamnă aceasta, ca ei să ia cunoștiință de Tine, singurul Dumnezeu adevărat și de Acela pe care L-ai trimis Tu, de Isus Hristos"(NWT).

Unul din versetele foarte citate de martori este Ioan 17:3. Ei îl folosesc în două moduri diferite:

În primul mod, ei au tradus ceea ce de obicei este redat ca "a cunoaște", prin "a lua cunoștiință." Aceasta le permite să le ofere celor vizitați studii făcute de organizația lor pentru a lua cunoștiință despre Dumnezeu. Cei care acceptă, sînt comutați repede de la Biblie la studii publicate de organizație. În acest mod, persoanele contactate "învăță întotdeauna și nu ajung niciodată la deplina cunoștiință a adevărului" (2 Tim. 3:7). Isus Hristos însuși ne descoperă că El este "Calea, Adevărul și Viața" și că "nimeni nu vine la Tatăl decît prin Mine" (Ioan 14:6). "Faptele" care umplu cărțile Turnului de Veghe nu vor suplini niciodată lipsa cunoașterii lui Isus Hristos, Adevărul viu. Toate cunoștiințele despre o persoană nu valorează cît relația cu acea persoană. Creștinismul real implică înfierea de către Dumnezeu și a ajunge să-L cunoști în mod real. Vezi Gal. 4:5, 9; Rom. 8:14-39. Cunoștiințele asigurate de Turnul de Veghe nu vor asigura niciodată aceste lucruri.

Al doilea mod în care martorii folosesc Ioan 17:3, este negarea divinității lui Isus. Ei arată că Isus îl numește pe Tatăl "singurul Dumnezeu adevărat" și face distincție de "Cel pe care L-ai trimis Tu, Isus Hristos". Desigur că problema relației Tată, Fiu și Duhul Sfînt în cadrul Sfintei Treimi este destul de complexă și chiar creștinismul biblic poate în cel mai bun caz, "să vadă ca într-o oglindă, în chip întunecos", dar așteptăm vremea cînd vom fi acasă cu Domnul și cînd "vom vedea față în față" (1 Cor.13:12). Acum putem vedea totuși suficient ca să ne dăm seama că martorii răstălmăcesc și deformează Ioan 17:3.

Dacă referirea lui Isus la Tatăl ca "singurul Dumnezeu adevărat" trebuie luată în sensul excluderii lui Isus din divinitate, același principiu al interpretării ar trebui aplicat epistolei lui Iuda 4, unde Isus Hristos este numit "singurul nostru Stăpîn și Domn" (NWT). Ar trebui exclus Tatăl ca Stăpîn și Domn. Totuși, martorii vorbesc despre Tatăl ca "Domnul Iehova." Și Duhul Sfînt este numit Domn în 2 Cor. 3:17. Este evident că atît în Iuda 4 cît și în Ioan 17:3, nu se aplică nici Tatălui, nici Fiului și nici Duhului Sfînt exclusivitatea sugerată de cuvîntul "Singurul" (singurul Dumnezeu, singurul Domn). Vezi de asemenea, Gen. 18:1, 2, Ex. 3:14, Ps. 110:1, Is. 9:6, Ioan 1:1, Ioan 20:21, Apoc. 1:7, 8.

Ioan 20:25

"Ceilalți ucenici i-au zis deci: "L-am văzut pe Domnul!" Dar el le-a zis: "Dacă nu voi vedea în mâinile lui semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor și dacă nu voi pune mîna mea în coasta Lui, cu siguranță că nu voi crede" (NWT).

Este bine de discutat acest pasaj cu martorii, deoarece ei neagă faptul că El a murit pe cruce. Ei consideră pe cei ce cred acest lucru a fi păgîni sau "religioși falși." Organizația lor susține că Isus a fost pironit pe un "stîlp de tortură", un lemn vertical fără bara transversală. Oriunde apare cuvîntul "cruce", ei au pus cuvîntul "stîlp de tortură."

Ilustrațiile lor îl arată pe Isus cu mîinile aduse împreună deasupra capului, cu un singur cui care-I străpunge ambele mîini. Ani de-a rîndul, publicațiile Turnului de Veghe l-au arătat pe Isus pătimind în acest fel, cu un singur cui care-I fixează mîinile de "stîlpul de tortură." Dar ce spune Scriptura? Un singur cui bătut în mîinile Sale, sau două cuie țintuindu-I mîinile la capetele opuse ale barei transversale? în Ioan 20:25, chiar în versiunea NWT, Toma vorbește de cuiele din mîinile Domnului, nu de "cuiul" din ilustrațiile Turnului de Veghe.

Iată că organizația nu a curățat foarte atent Biblia: au scos doar cuvîntul "cruce", dar au uitat să mai scoată și un cui din mîinile lui Isus. Au rămas, în chiar biblia lor, dovezi că Isus a murit pe o cruce, nu pe un "stîlp de tortură."

Ioan 20:28

"Drept răspuns, Toma l-a zis: "Domnul meu și Dumnezeu meu" (NWT).

Da, acest verset apare în realitate în biblia martorilor! Probabil că va fi schimbat într-o ediție ulterioară, dar cît mai este acolo, poate fi folosit în discuția cu martorii pentru a demonstra divinitatea lui Isus. Toma, deși s-a îndoit mai mult timp decît ceilalți apostoli, l-a acceptat în final pe Hristos nu ca pe un "dumnezeu", ci ca Domn și Dumnezeu. Pentru marton. acest verset este destul de dificil de mînuit, deoarece ei nu **vor** să recunoască divinitatea lui Hristos. Ei interpretează ACEST verset în două moduri:

Pentru cei mai puțin cunoscători, se spune că Toma a fost atît de surprins să-L vadă pe Isus pe care-L știa mort, încat a exclamat: "Doamne Dumnezeule!", fără ca prin aceasta sa-l declare pe Isus Dumnezeu. Răspunsul poate fi: "Crezi ca Toma a luat în deșert numele lui Dumnezeu? Asta ar fi blasfemie! Cu siguranță că Toma nu a făcut una ca asta." Apoi citim în versetul următor ceea ce a spus Isus despre Toma. Dacă el ar fi luat în deșert numele lui Dumnezeu, Isus l-ar fi muștrat. Dar Isus recunoaște că Toma a crezut. A crezut cu adevărat că Isus este Domn și Dumnezeu.

Martorii mai sofisticați, vor recurge la procedura recomandată la pag. 213 în cartea Raționamente din Scriptură, scoasă de Societatea Turnului de Veghe în 1985. Se remarcă faptul că Ioan 20 se încheie cu afirmația: "Lucrurile acestea au fost scrise pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu." Pentru martori, faptul că Tatăl este Dumnezeu și Isus este Fiul Tatălui, automat exclude divinitatea lui Isus. Dar nu asta ne învață Scriptura (vezi versetele listate mai jos). Martorul poate cita și Ioan 20:17, unde Isus se referă la Tatăl ca "Dumnezeul Meu", ceea ce pentru ei înseamnă că Isus nu e Dumnezeu. Totuși, în Evrei 1:10, Tatăl îl numește "Domn" pe Fiul și asta nu pune la îndoială faptul că și Tatăl este "Domn".

Deoarece martorii se referă la Isus ca la un "dumnezeu", în contrast cu Tatăl care este "Dumnezeul", ar fi bine să știm cum este scris în Biblia Interliniară a împărăției (1985). Textul în engleză, cuvânt cu cuvânt scris sub textul în greacă, se traduce: "Domnul meu și Dumnezeul meu" (Ioan 20:28).

Vezi de asemenea Gen. 18:1, 2, Is. 9:6, Dan. 10:13, 21, 12:1, Apoc. 1:7, 8 și alte versete relevante listate în Indexul pe Subiecte.

Fapte 1:5

"Căci Ioan a botezat cu apă, dar după câteva zile, voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt" (NIV).

Vezi discuția similară la Mat. 3:11.

Fapte 2:4

"... toți s-au umplut cu duh sfânt" (NWT).

În cartea intitulată "Poți trăi veșnic în paradisul terestru" (1982), se susține că această umplere nu s-a făcut cu o persoană, ci cu o forță activă a lui Dumnezeu. În felul acesta ei resping doctrina Trinității. "Cum poate fi Duhul Sfânt o persoană dacă a umplut în același timp 120 ucenici?" La pagina 41, există o întrebare de studiu (la care se așteaptă răspuns): "Cum dovedește turnarea duhului sfânt peste ucenicii lui Isus, că acesta nu este o persoană?"

Dar aceste argumente nu dovedesc nimic. Dacă turnarea Duhului Sfânt (Fapte 2:33, 10:45) ar fi o dovadă împotriva personalității, atunci nici apostolul Pavel nu este o persoană deoarece scrie: "Sînt turnat... sau, ...sînt deja turnat" (Fii. 2:17, 2 Tim. 4:6, NWT). Dacă se poate spune despre apostolul Pavel că este "turnat", atunci folosirea aceleiași expresii pentru Duhul Sfânt nu constituie o dovadă împotriva personalității Sale.

De asemenea, în Vechiul Testament se spune despre Hristos, "am fost turnat ca apa" (Ps. 22:14). Aplicînd argumentul martorilor, chiar și Hristos devine o forță impersonală. Acest argument al martorilor este în mod clar, o aberație.

Dar ce putem spune despre umplerea ucenicilor cu duh sfânt? Departe de a susține punctul de vedere al martorilor, acest verset dovedește de fapt opusul și anume că Duhul Sfânt este Domnul Dumnezeu însuși. El este acela care "umple totul în toți" (Efes. 1:23), "plinătatea Celui ce umple totul în toți." Chiar și NWT redă aceasta: "Acela care umple toate lucrurile în toate." întreabă-l pe martor dacă Acela care umple pe toți ucenicii, nu este o persoană divină. Apoi arată-i că Duhul Sfânt poate vorbi (Fapte 13:2), mărturisi (Ioan 15), spune ceea ce aude (Ioan 16:13), și se întristează (Is. 63:10, NWT). în final, roagă-1 să citească 2 Cor. 3:17. Majoritatea traducerilor spun: "Domnul este Duhul." Biblia martorilor spune: "Jehova este Duhul." în mod clar, Scripturile afirmă că Duhul Sfânt este o persoană divină, nimeni altcineva decât Dumnezeu însuși.

Vezi de asemenea discuțiile asupra Mat. 3:11, Ioan 16:3, Fapte 5:3, 4 și 1 Cor. 6:19.

Fapte 5:3, 4

"Petru i-a zis: "Anania, pentru ce ți-a umplut Satana inima ca să minți pe Duhul Sfânt și să ascunzi o parte din prețul moșiei? ...N-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu."

După ce martorul a citit acest text, întreabă-l pe cine a mințit Anania? Petru menționează de două ori: L-a mințit pe Duhul Sfânt, L-a mințit pe Dumnezeu. Rezultă foarte clar că Duhul Sfânt este o persoană, (cum poate cineva să mintă o forță?), și această persoană este Dumnezeu. Va trebui să citești de câteva ori acest pasaj pentru ca martorul să înțeleagă. Ei sînt așa de obișnuiți să se gîndească la Duhul Sfânt ca la o forță activă a lui Jehova, încît mintea lor se blochează cînd trebuie să formuleze ideea că Duhul Sfânt este de fapt o persoană. Un singur pasaj nu-l va convinge pe martor. Vezi de asemenea discuțiile la Ioan 16:13, Rom. 8:26, 27, și 1 Cor. 6:19. Martorul poate să obiecteze la ideea de personalitate a Duhului Sfânt, spunînd că acesta poate fi turnat și că oamenii pot fi botezați și umpluți cu El. La aceste obiecțiuni, vezi Mat. 3:11 și Fapte 2:4.

Fapte 7:59, 60

"Și aruncau cu pietre în Ștefan, care se ruga și zicea: "Doamne Isuse, primește duhul meu!" Apoi a îngenunchiat și a strigat: "Doamne, nu le ții în seamă păcatul acesta!" (NIV).

Martorii nu se roagă niciodată lui Isus. Ei au fost învățați că rugăciunile trebuie adresate doar Tatălui, pe care-L numesc Jehova. Dacă este auzit că se roagă lui Isus, va fi judecat de un comitet și exclus, în cazul cînd nu se pocăiește de acest "păcat."

Dar pasajul de mai sus îl arată pe Ștefan rugîndu-se lui Isus, Domnul înviat. în biblia martorilor, în versetul 60, în loc de "Doamne" este scris Jehova, în schimb în versetul 59 a fost păstrat "Doamne Isuse."

Martorul îți va spune că Ștefan nu se ruga lui Isus, ci chiar vorbea cu El, pentru că îl vedea față în față. În acest caz, uitați-vă în context. Viziunea din versetul 56 are loc când Ștefan era în Ierusalim, în fața tribunalului Sinedriului iudeu. Când le-a spus că vede pe Isus în cer la dreapta Tatălui, iudeii s-au înfuriat, l-au scos afară din cetate și l-au omorât cu pietre. Vorbele spuse de Ștefan în versetul 59 nu au unitate de timp și spațiu cu viziunea din versetul 56, de aceea argumentul martorilor nu este valabil.

Fapte 15:28, 29

"Căci s-a părut nimerit Duhului Sfânt și nouă să nu mai punem peste voi nici o altă greutate decît ceea ce trebuie, adică să vă feriți de lucrurile jertfite idolilor, de sînge, de dobitoace sugrumate și de curvie, lucruri de care, dacă vă veți păzi, va fi bine de voi."

Martorii folosesc acest verset împreună cu regulile privitoare la hrană din Vechiul Testament pentru a justifica refuzul transfuziei de sînge. Ei consideră pasajul de mai sus ca o lege a lui Dumnezeu ce extinde prohibiția iudaică a sîngelui la biserica creștină din toate timpurile. Cum a tratat biserica timpurie scrisoarea sinodală? Ca ceva permanent? Curvia este în mod evident interzisă pentru totdeauna, dar celelalte lucruri menționate? Pavel discută despre carnea jertfită idolilor în 1 Corinteni, arătînd că "un idol este tot una cu nimic", și că "nu cîștigăm nimic dacă mîncăm din ea și nu pierdem nimic dacă nu mîncăm" (1 Cor. 8:8). El avertizează despre pericolul de a fi pricină de poctinire în cazul cînd mîncăm față de cei care sînt proaspeți convertiți de la idolatrie. Dar în general creștinii sînt liberi să mănînce "din tot ce se vinde pe piață, fără să cercetați ceva din pricina cugetului" (1 Cor. 10:25, 27).

Este clar că apostolul Pavel nu a considerat ca o lege permanentă pentru biserică interdicția privitoare la carnea jertfită idolilor din Fapte 15. Nu există bază biblică pentru a susține că afirmația despre sînge din același text, ar avea valabilitate și astăzi.

Dar chiar dacă ar avea, nu s-ar referi la transfuzia de sînge, ci la mîncare. A lua o regulă ce se aplică la mîncare și a o aplica la o procedură medicală folosită pentru a salva un om în pericol, înseamnă a ta purta ca fariseii care-L condamnau pe Isus pentru vindecarea făcută în Sabat (Luca 6:6-11). Un articol publicat în revista Concord Monitor (New Hampshire) în 8 decembrie 1984, relatează cazul unui martor bolnav de cancer care a acceptat o transfuzie de sînge. Liderii religioși au venit și l-au interogat la spitat și apoi l-au exclus. Ne putem imagina că fariseii ar fi procedat la fel - dar Isus?

Vezi de asemenea Gen. 9:4 și Lev. 7:26, 27.

Romani 8:8, 9

"... și cei care sînt în carne nu pot să placă lui Dumnezeu. Dar voi nu sînteți în carne, voi sînteți în Duhul, dacă Duhul lui Dumnezeu locuiește cu adevărat în voi. Oricine nu are Duhul lui Hristos, nu este al Lui" (RSV).

Acest pasaj este foarte bun pentru a le arăta martorilor nevoia lor de a fi născuți din nou, ca și copii ai lui Dumnezeu. Ei speră să fie plăcuți lui Dumnezeu prin faptele pe care le fac, dar ei rămîn încă "în carne, de aceea nu pot să placă lui Dumnezeu", indiferent cît de multe fapte fac ei.

Citește capitolul 8 din Romani, de la versetul întâi pînă la 17 inclusiv. Vezi și discuția de la Ioan 3:3.

Romani 8:26, 27

"Tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră, căci nu știm cum să ne rugăm. Dar însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite. Și Cel ce cercetează inimile știe care este năzuința Duhului, pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui Dumnezeu" (NKJV).

Martorii întîlnesc rareori acest pasaj în studiile lor, deoarece liderii lor preferă să-l ignore sau să-l omită. Nu se potrivește cu doctrina lor despre Duhul Sfînt. După ce citești aceste versete cu martorul, întreabă-l dacă o "forță activă poate mijloci pentru noi cu suspine negrăite. Chiar și în biblia lor, Duhul "pledează" pentru noi. Poate pleda o forță impersonală?

Pentru a-l ajuta să înțeleagă mai mult despre personalitatea și divinitatea Duhului Sfînt, vezi Ioan 16:13, Fapte 5:3, 4 și 1 Cor. 6:19.

Romani 14:7, 9

"Nici unul din noi nu trăiește pentru sine și nici unul din noi nu moare pentru sine. Dacă trăim, pentru Domnul trăim și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci fie că trăim, fie că murim, noi sîntem ai Domnului. Căci Hristos pentru aceasta a. murit și a înviat, ca să fie Domn și peste cei morți și peste cei vii" (RSV).

Acesta este un exemplu excelent pentru a demonstra că biblia martorilor, NWT, este deformată pentru a corespunde doctrinelor Turnului de Veghe. Așa cum este redat în RSV și în orice altă traducere, acest pasaj arată relația noastră cu Hristos, atît în viață, cît și în moarte. Dar iată cum au modificat textul traducătorii NWT:

"Nici unul de fapt nu trăiește doar pentru sine și nici unul nu moare doar pentru sine; pentru că dacă trăim, trăim pentru Jehova și dacă murim, murim pentru Jehova. Deci fie că trăim, fie că murim, noi sîntem ai lui Jehova Pentru că de aceea a murit și a înviat Hristos, ca El să fie Domn și peste cei morți și peste cei vii" (NWT).

Traducînd același cuvînt grecesc "Kyrios" atît cu "Jehova" cît și cu "Domn", Societatea a creat un non-sequitar logic - versetul 9 nu mai decurge logic din ideea precedentă. Liderii

martorilor susțin că Jehova este numele lui Dumnezeu Tatăl, pe când Isus Hristos este doar o ființă creată, un înger. În pasajul de mai sus redat în NWT, discuția trece de la Dumnezeu la o ființă creată, deci versetul 9 nu mai este legat logic de ceea ce s-a spus mai înainte. Nu este nevoie să fii expert în greacă pentru a-ți da seama că ceva este suspect în modul cum a fost tradus acest pasaj de Societatea Turnului de Veghe. În traducerea lor apar două persoane, dar dacă ne uităm în Interliniarul împărăției al societății, în textul grecesc apare același cuvânt "Kyrios" (Domn), atât în versetul 8 cât și 9. Pentru a fi consecvenți, redarea în altă limbă ar trebui să folosească același cuvânt "Domn" în ambele versete. De ce oare nu au folosit martorii cuvântul Jehova în toate pozițiile? Pentru că atunci versetul 9 ar fi apărut astfel: "Căci Hristos pentru aceasta a murit și a înviat, ca să fie Jehova și peste cei morți și peste cei vii", ceea ce ar fi total inacceptabil pentru teologia martorilor!

În multe alte moduri, NWT modifică textul pentru a se potrivi doctrinelor organizației. În loc să fie numită "Versiunea Turnului de Veghe", ar trebui numită "perversiunea Bibliei" făcută de Turnul de Veghe.

Vezi de asemenea capitolul 2 al acestei cărți.

1 Corinteni 1:10

"Vă îndemn fraților, pentru numele Domnului nostru Isus Hristos, să aveți toți același fel de vorbire, să n-aveți dezbinări între voi, ci să fiți uniți în chip desăvârșit într-un gând și o simțire."

Societatea Turnului de Veghe folosește acest verset pentru a impune membrilor o uniformitate exagerată, incredibilă pentru cei de afară. Martorii, în loc să fie iritați de acest lucru, se laudă cu totala lor supunere față de Societate, ca fiind dovada că doar ei sînt adevărați creștini, deoarece doar ei "vorbesc toți în armonie și sînt uniți în aceeași minte și același fel de gîndire."

Ei sînt instruiți în mod concret să nu primească și să nu citească literatură religioasă de la cei pe care îi întîlnesc (T. de V. 1-05-1984, p. 31), să nu asculte la critici adresate organizației lor (T. de V. 15-05-1984), și să nu adreseze critici asupra modului cum liderii lor rezolvă problemele (T. de V. 15-01-1984). Mai mult, li se recomandă "să uite gîndirea independentă și să asculte sfaturile date de Dumnezeu prin organizația lui vizibilă și să lupte împotriva gîndirii independente" (T. de V. 15-01-1983).

Dar le-a scris apostolul Pavel corintenilor că trebuie nu numai să elimine diviziunile dintre ei, dar să se și supună total unor lideri umani, întocmai ca niște roboți? Nicidecum! Scrisoarea lui Pavel către romani arată că în biserica timpurie era destul loc pentru manifestarea libertății individuale:

"Unul crede că poate să mănînce de toate, pe cînd altul care este slab nu mănîncă decît verdețuri. Cine mănîncă să nu disprețuiască pe cel ce nu mănîncă și cine nu mănîncă să nu judece pe cel ce mănîncă, fiindcă Dumnezeu l-a primit... Dacă unul consideră anumite zile mai sfînte decît altele și dacă altul le socotește pe toate la fel, fiecare trebuie să fie liber pentru a-și urma propria convingere" (Rom. 14:2).

În calitate de creștini, noi trebuie să fim uniți în lucrurile de bază ale credinței noastre. Noi toți îl urmăm pe Hristos ca Domnul nostru, îl considerăm Mîntuitorul nostru, dar există de asemenea și loc pentru diversitate. Noi putem avea păreri atît de deosebite, încît nu ne putem aduna laolaltă în anumite ocazii. De exemplu, la un banchet nu pot participa și cei ce mănîncă de toate, și cei ce sînt vegetarieni. Ori la sărbătorirea unei zile "sfînte", nu pot veni aceia care nu o consideră sfîntă. Dar aceste deosebiri nu trebuie să rupă legătura de dragoste care ne unește ca frați și surori în Hristos. Atunci cînd ne întîlnim cu un frate care gîndește altfel decît noi, îl vom primi bine fără să "ne apucăm la vorbă asupra părerilor îndoielnice" (Rom.14:1). Arătați-i martorului că dragostea și nu conformitatea exagerată realizează "legătura desăvîrșirii" (Col. 3:14), sau "legătura perfectă a unității" (NWT).

În discuția cu un martor, trebuie plecat de la recunoașterea faptului că regretăm diviziunile din biserică. Unele dintre acestea se datorează tradițiilor care s-au dezvoltat în locuri geografice diferite, în națiuni diferite, izolate de bariera limbilor diferite. Altele au apărut datorită diferențelor de opinii între oameni care respectau Biblia și acceptau domnia lui Hristos și se respectau unii pe alții, dar problemele asupra cărora au diferende, nu sînt clar elucidate în Scriptură. Soluția nu constă în a găsi un lider autoritar ca toți ceilalți creștini să accepte opinia lui. S-a încercat acest lucru de multe ori și aceasta a dus la diviziuni și mai adînci. De fapt există numeroase grupuri religioase exclusiviste, care pretind că sînt singurii "creștini adevărați." Societatea Turnului de Veghe este doar una din multele grupări de acest fel. Calea spre adevărata unitate creștină nu este în excluderea celor care nu sînt de părerea ta.

Martorii trebuie învățați să se gîndească și la o problemă în care organizația nu respectă sfatul Bibliei. Este vorba de problema sărbătorilor sau a zilelor "sfînte." Așa cum s-a remarcat mai sus, Romani 14:5, 6 dă libertate unor creștini să respecte anumite zile speciale, pe care alți creștini nu le respectă. Totuși martorii care celebrează Crăciunul sau Paștele sau chiar Ziua Mamei sînt imediat interogați, judecați și excluși din organizație și nici familia, nici prietenii nu trebuie să aibă legătură cu ei.

Pentru detalii suplimentare asupra supunerii martorilor față de insrtrucțiunile organizației, vezi Mat. 24:45 și Apoc. 19:1.

1 Corinteni 6:19

"Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care l-ați primit de la Dumnezeu..."

Iată un mod de a-i demonstra unui martor divinitatea Duhului Sfânt.

În afară de templul Dumnezeului Adevărat din anticul Ierusalim, Scriptura menționează multe alte temple: templul lui Dagon (1 Sam. 5:2), templul lui Zeus (Fapte 14:13), templul lui Artemis (Fapte 19:35) și altele. Fiecare era templul cuiva, a unui dumnezeu fals sau al Dumnezeului Adevărat. Dar Biblia arată că și trupul fizic al fiecărui creștin, devine un templu. Al cui? Al Duhului Sfânt. Necunoscând personalitatea Duhului Sfânt și faptul că El e Dumnezeu însuși, martorii nu pot înțelege această învățătură a Scripturii, că Dumnezeu este prezent personal în fiecare credincios. Interliniarul împărăției redă cuvânt cu cuvânt acest text, care arată că Duhul Sfânt este viu și locuiește în creștini.

Promisiunea acestei relații intime, minunate cu Dumnezeu este dată de Isus când spune: "Eu voi ruga pe Tatăl și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veci, Duhul Adevărului... voi îl cunoașteți pe El, pentru că rămîne în voi și va fi cu voi" (Ioan 14:16, 17).

Roagă-te ca martorii lui Iehova să ajungă să-l cunoască pe Dumnezeu în acest mod intim.

Vezi de asemenea Ioan 16:13 și Fapte 5:3, 4.

1 Corinteni 8:6

"Totuși, pentru noi nu este decît un singur Dumnezeu Tatăl, de la care vin toate lucrurile și pentru care trăim și noi, și un singur Domn, Isus Hristos prin care sînt toate lucrurile și prin El și noi."

Aplicînd acest verset, martorii susțin că nu este decît un singur Dumnezeu Tatăl, iar Isus Hristos nu este Dumnezeu. Dar dacă ei ar fi consecvenți în raționamentul acesta, l-ar aplica și la ceea ce urmează: "există un singur Domn, Isus Hristos", deci Tatăl nu este Domn. Dar ei vorbesc mereu de Iehova ca Domn, de aceea nu le place această concluzie. Trebuie să le arăți că ori aplică raționamentul și asupra părții a doua a versetului, ori nu-l aplică de loc.

De fapt Scriptura folosește termenii Dumnezeu și Domn interschimbabili. Diferiți dumnezei falși sînt numiți și "domni." Tatăl este numit atît Dumnezeu, cît și Domn, iar Fiul este numit de asemenea prin amîndoi termenii. Apostolul Toma „ se adresează lui Isus ca "Domnul meu și Dumnezeul meu." Liderii organizației îi învață pe discipoli să vadă în 1 Cor. 8:6 un contrast care de fapt nu există.

Vezi de asemenea discuțiile de la Isaia 9:6, Ioan 1:1, Ioan 17:3, Ioan 20:21, Apoc. 1:7, 8.

1 Corinteni 11:3

"Dar vreau să știți că Hristos este capul oricărui bărbat, că bărbatul este capul femeii și că Dumnezeu este capul lui Hristos."

Martorii folosesc și acest verset încercînd să nege divinitatea lui Hristos. Dar acest pasaj nu sprijină doctrina lor că Hristos este un înger creat de Dumnezeu. Arată doar principiul autorității. În familie capul femeii este bărbatul, înseamnă acest lucru că femeia este inferioară bărbatului? Sau că reprezintă o formă inferioară de viață? Nicidecum! Dumnezeu a vrut ca cineva să acționeze drept cap al femeii și a încredințat acest rol bărbatului. Tot așa, în Trinitate Tatăl este capul, fără ca aceasta să diminueze divinitatea Fiului.

Vezi de asemenea Isaia 9:6, Ioan 1:1, Ioan 20:28, Col. 2:9 și Apoc. 1:7, 8.

Coloseni 1:15

"El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, cel dintîi născut din toată zidirea."

Martorii citează acest verset ca o dovadă că Isus nu este Dumnezeu, ci doar primul înger creat de Dumnezeu. Dar oare termenul "cel dintîi născut" semnifică în Biblie doar faptul de a fi creat ori născut? Termenul este adesea folosit în Scriptură pentru a semnifica prioritatea în importanță sau rang și nu ordinea în timp a nașterii. De exemplu, cere martorului să deschidă la Psalmul 89:27. Acest verset vorbește despre regele David, care a fost cel mai tînăr, ultimul născut dintre fii lui Iese, departe deci de a fi "întîiul născut" în sens temporal. Dar iată ce spune Dumnezeu aici: "Iar Eu îl voi face întîiul născut..." Dumnezeu nu inversează ordinea de naștere a fiilor lui Iese, făcînd să se nască David primul. Psalmul arată ridicarea în rang, în poziție a lui David față de ceilalți.

Pentru a demonstra că termenul are această semnificație și în Coloseni 1:15 atunci cînd este vorba de Hristos, cere-i martorului să se uite la context. În versetul 18, Hristos este identificat cu "Capul" și cu "Cel dintîi născut" și aceasta pentru ca "în toate lucrurile să aibe întîietatea." Apoi faptul că "în El locuiește trupește toată plinătatea dumnezeirii", exprimă divinitatea lui Hristos.

Vezi Dan. 10:13-21 și Dan. 12:1.

Coloseni 2:9

"Căci în Hristos locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii."

Acest verset trebuie folosit în mod obligatoriu cînd se dovedește unui martor divinitatea lui Hristos. Este util să-l citim în diferite traduceri: "Fiindcă în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii (KJV), "Deoarece în Hristos există în formă umană totul din Dumnezeu (LB), "în El își găsește locuința, în formă umană întreaga plinătate a divinității (Biblia în engleza vorbită, tradusă de S.Byington, publicată de Turnul de Veghe în 1972).

Traducerea NWT caută să schimbe semnificația acestui verset, redându-l astfel: "deoarece în El locuiește trupește toată plinătatea calității divine", dar în ediția cu concordanță și în Interliniar se admite că termenul grec tradus de ei prin "calitate divină", înseamnă literal "dumnezeire."

2 Timotei 3:16,17

"Toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să disciplineze în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie pe deplin competent și echipat complet pentru orice faptă bună" (NWT).

Martorii vor declara că sînt de acord cu acest pasaj și că îl citează adesea. În practică însă, ei nu cred cu adevărat ultima parte. Ei nu cred că un om este echipat complet și pe deplin competent dacă nu are cărțile și revistele organizației lor. Biblia singură nu este de folos.

Noi creștinii avem de asemenea cărți și reviste creștine, concordante și dicționare biblice, etc. Noi considerăm că această literatură este utilă și instructivă, dar nu credem că fără ea nu putem înțelege mesajul Evangheliei, nu putem fi plăcuți lui Dumnezeu și nu putem avea viața veșnică. Sînt numeroase mărturiile celor care au intrat în relație cu Isus doar prin citirea Bibliei.

Martorii cred că pentru ca cineva să fie salvat, trebuie să aibă literatura organizației. Comentînd asupra cărților de studii biblice ale Societății, Turnul de Veghe din 15-09-1910, pagina 298, spune: "Mai mult, noi nu numai nu credem că oamenii pot vedea planul divin în Biblie dacă studiază singuri Biblia, dar noi am înțeles că dacă cineva renunță și după zece ani, să mai folosească aceste studii și citește doar Biblia, în doi ani ajunge în întuneric fără ele. Pe de altă parte, dacă el folosește Studiile scripturale cu trimiteri fără să citească nici o pagină din Biblie, el va fi în lumină."

Au abandonat oare martorii astăzi această concepție a fondatorului organizației, Taze Russell? În Turnul de Veghe din 1-12-1981, pagina 27, este scris: "Jehova Dumnezeu a creat organizația Sa vizibilă, robul credincios și înțelept, format din oameni unși cu duh, pentru a-i ajuta pe credincioșii din toată lumea să înțeleagă și să aplice corect Biblia în viața lor. Dacă nu sîntem în legătură cu acest canal de comunicare pe care-l folosește Dumnezeu, nu vom progresa pe drumul vieții, indiferent cît de mult am citi Biblia." Aceeași idee ca a lui Russell! Doar Scriptura inspirată nu este suficientă pentru a-l face pe un creștin "deplin competent și echipat complet" (1 Tim. 3:17), după părerea martorilor.

Ce se întîmplă cînd un martor citește doar Biblia, nu și cărțile și revistele organizației? Societatea face o afirmație uimitoare, cînd se referă la cei ce părăsesc organizația: "Ei spun că este suficient să citești exclusiv Biblia, fie singur, fie în grupe mici în case. Dar ceea ce este straniu,

prin aceste "citiri ale Bibliei" ei se reîntorc la învățăturile apostate conținute în comentariile făcute de clerul creștinătății acum 100 ani" (Turnul de Veghe, 15-08-1981, p. 28, 29).

Deci Societatea Turnului de Veghe admite că martorii care citesc numai Biblia încetează să mai creadă în doctrinele organizației și se reîntorc la doctrinele bisericii creștine. A cui doctrină este deci bazată cu adevărat pe Biblie? Răspunsul reiese evident din afirmația de mai sus a Societății.

Evrei 1:6

"Dar când duce iarăși pe pământul locuit pe Cel dintâi născut, zice: "Toți îngerii să I se închine Lui" (NWT, edițiile din 1953,1961,1970).

Când au apărut aceste ediții, referirea la închinarea către Isus Hristos a scăpat foarfecii cenzurii. Toate celelalte referiri la închinarea către Isus fuseseră înlăturate din traduceri NWT. Începând cu ediția din 1971, și acest verset a fost schimbat: "Toți îngerii lui Dumnezeu să se supună Lui."

Contextul acestui verset este foarte semnificativ. Întreg capitolul arată superioritatea lui Hristos față de îngeri. Dar Societatea martorilor afirmă că Hristos este un înger. Nu-i de mirare că versetul trebuia schimbat pentru a elimina ideea închinării către Fiul lui Dumnezeu!

Rădăcina în limba greacă este "proskuneo", care se poate traduce prin "a se închina" sau "a se supune", în funcție de context sau de poziția traducătorului. Roagă-1 pe martor să deschidă la Apoc. 22:8, 9 în Traducerea Interliniară a împărăției, unde proskuneo poate fi găsit în textul grec. Apostolul Ioan spune: "M-am aruncat la picioarele îngerului ca să mă închin lui (proskuneo). Dar el mi-a zis: "Ferește-te! Nu face una ca asta!... închină-te lui Dumnezeu!" (proskuneo). Remarcă faptul că închinarea pe care îngerul a refuzat s-o primească și care trebuie dată lui Dumnezeu, este aceeași pe care Tatăl poruncește să fie dată Fiului Său Isus în Evrei 1:6, de unde reiese că Isus nu este un înger, ci Dumnezeu.

Apocalipsa 1:7,8

"Iată! El vine pe nori, și orice ochi îl va vedea și cei ce L-au străpuns și toate neamurile pământului vor plînge din pricina Lui. Da. Amin. "Eu sînt Alfa și Omega" spune Iehova Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Cel Atotputernic" (NWT).

Dacă Isus Hristos este arătat a fi "Alfa și Omega" și "începutul și Sfîrșitul", în timp ce biblia martorilor spune că și Iehova este "Alfa și Omega, începutul și Sfîrșitul", rezultă că Isus Hristos este Dumnezeu atotputernic. Dacă martorii nu admit aceasta, atunci trebuie că ei citesc Biblia cu ochelari speciali.

Puteți discuta aceste versete cu un martor folosind propria lor biblie, NWT.

Apocalipsa 1:7, 9 spune că vine cineva. Acel cineva a fost străpuns. Cine a fost străpuns atunci când a fost ținut pe lemn? Isus! Dar în versetul 8 se spune că Cel ce vine este Jehova Dumnezeu. S-ar putea să fie vorba de două persoane care vor veni? Nu, deoarece versetul vorbește doar de o singură persoană care vine. Apocalipsa 1:8 arată că Jehova este Alfa și Omega. în Apoc.22:12,13 se spune: "Iată! Eu vin curînd... Eu sînt Alfa și Omega, Cel dintîi și Cel de pe urmă..." Deci Jehova Dumnezeu vine curînd. Dar iată răspunsul la știrea că "Eu vin curînd": "Amin! Vino, Doamne Isuse!" (NWT).

Se poate face observația că Alfa și Omega sînt prima și respectiv ultima literă a alfabetului grec. Deci Alfa și Omega înseamnă același lucru cu Cel dintîi și Cel de pe urmă. Apoi întreabă cine vorbește în Apoc. 2:8? Cine este Cel dintîi și Cel de pe urmă, Cel ce a murit și a înviat...? Evident, este Isus! Cu cine S-a identificat Isus când S-a numit "Cel dintîi și Cel de pe urmă? Așa se descrie pe Sine în Vechiul Testament doar Dumnezeul Atotputernic. Isus știa că atît Ioan, care avea de transmis Apocalipsa, cît și cititorii Cuvîntului lui Dumnezeu, își vor aduce aminte de acest verset: "Eu sînt Cel dintîi și tot Eu sînt și Cel de pe urmă. Mîna Mea a întemeiat pămîntul și dreapta Mea a întins cerurile... (Isaia 48:12, 13). "Eu sînt: înainte de Mine n-a fost făcut nici un Dumnezeu și după Mine nu va fi. Eu, Eu sînt Domnul și în afară de Mine nu este nici un Mîntuitor! (Isaia 43:10, 11).

Remarcă faptul că expresia "Cel dintîi și Cel de pe urmă" este folosită în Apocalipsa 22:13 ca referire la Jehova Dumnezeu: "Eu sînt Alfa și Omega, începutul și Sfîrșitul." Și totuși Ioan scrie: "...El Și-a pus mîna dreaptă peste mine și a zis: nu te teme! Eu sînt Cel dintîi și Cel de pe urmă, Cel Viu. Am fost mort și iată că sînt viu în vecii vecilor! (Apoc. 1:17,18)

Amintește-i martorului că el a citit în biblia lui că Jehova Dumnezeu este Cel ce vine, Cel ce vine curînd, Alfa și Omega, Cel dintîi și Cel de pe urmă, singurul Mîntuitor. De asemenea a citit că Isus Hristos, Mîntuitorul nostru este de asemenea Cel ce vine, Cel ce vine curînd, Alfa și Omega, Cel dintîi și Cel de pe urmă. Dacă martorul nu reușește să tragă singura concluzie corectă că Isus Hristos este Dumnezeu Atotputernic, roagă-l să citească și Col. 2:9: "în El locuiește trupește toată plinătatea calității divine" (NWT). Sau, cum scrie în NIV: "în Hristos locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii.6."

Vezi și Gen. 18:1, 2, Ex. 3:14, Is. 9:6 și Ioan 1:1.

Apocalipsa 3:14

"Îngerului bisericii din Laodicea, scrie-i: "Iată ce zice Cel ce este Amin, Martorul credincios și adevărat, începutul zidirii lui Dumnezeu."

Acest verset este alt verset favorit al martorilor în încercarea de a dovedi că Hristos este doar o ființă creată, primul înger pe care L-a făcut Dumnezeu. "Iată", zic ei, "Isus este începutul

zidirii lui Dumnezeu!" Dar ar trebui să vorbească mai cu grijă. Ei spun că Dumnezeu Tatăl este Cel ce vorbește și în Apocalipsa 21:6 și în 22:13, dar El se intitulează în ambele "începutul." Deci aceasta trebuie că înseamnă altceva decât "primul lucru creat, prima creație."

În fiecare din aceste texte, în limba greacă apare cuvântul "arhe", cuvânt care în Expository Dictionary of New Testament are următoarele înțelesuri: început, putere, magistrat, conducător. Biblia Turnului de Veghe traduce pluralul acestui cuvânt prin "oficiali guvernamentali" la fel ca în Luca 12:11. Este rădăcina cuvintelor arhiepiscop, arhieru, arhitect, care desemnează pe șeful unui grup de oameni. Astfel Apoc. 3:14 spune că Isus este "conducătorul creației lui Dumnezeu." Deci nu se poate afirma că Apoc.3:14 îl declară pe Hristos drept o ființă creată.

Vezi și Indexul pe subiecte la "Isus Hristos."

Apocalipsa 7:4

"Și am auzit numărul celor ce fuseseră pecetluiți, o sută patruzeci și patru de mii, din toate triburile fiilor lui Israel" (NWT).

Societatea Turnului de Veghe susține că biserica creștină sau trupul lui Hristos este limitată la 144.000 persoane. Numărarea lor a început la Rusalii, în primul secol și s-a încheiat în 1935. Noii credincioși de după anul 1935 nu mai pot face parte din cei 144.000, ci formează o clasă secundară numită "mulțimea cea mare" sau "alte oi." Dintre cei 144.000, au mai rămas aproximativ 9000 în viață, toți bineînțeles fiind martorii lui Iehova. Dintre milioanele de martori care trăiesc acum, doar rămășița, cei 9000, au speranța cerului și numai ei pot participa la împărășania cu pâine și vin.

Ca și în cazul altor simboluri din cartea Apocalipsei, semnificația numărului 144.000 este o problemă controversată chiar și între creștinii adevărați. Trebuie să recunoaștem deschis acest lucru în fața martorilor, arătându-le totodată că interpretarea lor este greșită.

Apocalipsa 7:4 spune că cei 144.000 fac parte dintre fii lui Israel, dar martorii susțin că biserica creștină este simbolic prezentată ca "Israelul spiritual" și deci cei 144.000 aparțin tuturor națiunilor. Dar dacă citim versetele următoare, ne lămurim că nu au dreptate: "din tribul lui Iuda 12.000 erau pecetluiți, din tribul lui Ruben 12.000, din tribul lui Gad, 12.000, etc. Cum ar fi putut fi specificat mai clar Israel, decât prin listarea celor douăsprezece seminții care constituie națiunea?"

Martorii pot răspunde că referirea la cei 12.000 din fiecare seminție este pur simbolică. Dar dacă ar fi așa, atunci și suma celor douăsprezece numere este tot simbolică, 144.000. Totuși martorii spun că acest număr nu este simbolic. Ei îl consideră literal. Iată cum din nou, interpretarea lor duce la o contradicție.

Apocalipsa 7:9

"După aceea m-am uitat, și iată! o mare mulțime pe care nu putea s-o numere nimeni, din toate neamurile și semințiile și popoarele și limbile, stând în fața tronului și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe și fiecare cu ramuri de finic în mâini" (NWT).

Societatea Turnului de Veghe susține că în anul 1935 Dumnezeu a încetat să mai cheme oamenii la speranța cerească prin unire cu Hristos. Din acel an s-a format o clasă secundară de credincioși, în afara trupului lui Hristos, a căror speranță este să trăiască veșnic în trup, pe pământ. Aceștia constituie "marea mulțime" din Apoc. 7:9.

Aceasta este una din cele mai importante doctrine ale Societății Turnului de Veghe. Ea formează baza de convingere a milioaneilor de martori cum că:

1. Ei nu pot deveni membri ai trupului lui Hristos (1 Cor. 12:27).
2. Ei nu pot fi născuți din nou (Ioan 3:3).
3. Ei nu intră în împărăția Cerească a lui Hristos (2 Tim. 4:18).
4. Ei nu pot primi botezul cu Duhul Sfânt (1 Cor. 12:13).
5. Ei nu se pot împărtăși cu pâine și vin (1 Cor. 10:16).
6. Ei nu intră în Noul Legământ mijlocit de Hristos (Evrei 12:24).
7. Ei nu pot fi complet îndreptățiți prin credința în Isus Hristos (Rom. 3:26).

Astfel Societatea folosește "doctrina 1935" pentru a împiedica pe membrii ei să aibă cu Dumnezeu relația promisă în Noul Testament tuturor credincioșilor.

Unde spune Biblia că intrarea în "Trupul lui Hristos" se încheie în anul 1935? Nicăieri! Liderii pretind că a fost o "străfulgerare": președintele Turnului de Veghe, J. F. Rutherford a primit o "revelație specială a adevărului divin." Ei nu pot aduce un suport biblic în legătură cu anul 1935. În loc să se întoarcă la Biblie, ei spun: "Aceste fulgerări de lumini profetice au pregătit fundamentul discursului profetic asupra "Mulțimii celei mari" din 31 Mai 1935, ținut de președintele Societății Turnului de Veghe în Washington D.C., la Convenția Martorilor lui Iehova. Ce revelație a adevărului divin!" (T. de V. 01-03-1985, p. 14).

Nădejdea cerească a fost oferită, subliniată și accentuată pînă în anul 1935. Apoi cînd "străfulgerările de lumină" au revelat înțelesul "marii mulțimi" din Apocalipsa 7:9, accentul a început să se pună pe nădejdea pămîntească (T. de V., 1-02-1982). Această învățătură nu are nici o bază biblică. Scriptura prezintă în detaliu Vechiul Legământ pentru iudei și Noul Legământ pentru creștini, dar nu menționează un al treilea aranjament pentru adunarea unei "mari mulțimi" în vederea unei speranțe pămîntești după 1935. În plus, versetele citate de martori din Apocalipsa localizează "marea mulțime" în "fața tronului și înaintea Mielului", "în Templul său" și "înaintea tronului lui Dumnezeu", toate aceste locuri fiind cerești și nu pămîntești, așa cum susțin martorii.

De fapt referința la o "mare mulțime" strigînd cu glas tare și zicînd: "Mîntuirea o datorăm Dumnezeului nostru!..." este foarte asemănătoare cu formularea dintr-un alt verset în NWT, și anume Apoc. 19:5, 6 unde invitației "Lăudați pe Dumnezeul nostru, toți robii Lui care vă temeți de El, cei mici și cei mari" îi răspunde "glasul unei mari mulțimi." Dar în 19:1 Scriptura afirmă că este vorba de "un glas puternic al unei mari mulțimi în cer."

Odată ce dovediți că interpretarea dată de organizație este greșită, nu are rost să continuați discuția asupra identității adevărate a "marii mulțimi." Acum martorul este pregătit să asculte Evanghelia reală a lui Hristos, deoarece a văzut că Societatea nu deține adevărul.

Se poate citi rugăciunea lui Isus din Ioan 17:20-24: "Eu mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvîntul lor... Tată, în ceea ce privește pe cei ce Mi i-ai dat Tu, doresc ca ei să fie împreună cu Mine acolo unde sînt Eu, ca ei să vadă slava Mea..." Rugăciunea lui Isus este ca toți ucenicii Săi prezenți și viitori să fie împreună cu El pentru a privi slava Sa. Arată-i martorului că rugăciunea se aplică la toți ucenicii viitori care-și pun încrederea în Hristos. Spune-i că El dorește să-l ia în împărăția Sa cerească, indiferent dacă a devenit credincios înainte sau după anul 1935.

Vezi de asemenea discuția asupra cerului și pămîntului la Psalmul 37:9, 115:16 și Ioan 10:16, discuția despre împărtășanie la Matei 26:27 și discuția despre "marea mulțime" la Apocalipsa 19:1.

Apocalipsa 19:1

"După aceste lucruri am auzit glasul puternic a unei mari mulțimi în cer" (NWT).

Societatea Turnului de Veghe produce o spălare a creierelor atît de puternică, încît discipolii se pot uita la negru și-l văd alb, dacă organizația le-a cerut acest lucru. Că aceasta nu este o exagerare, a dovedit-o discuția pe care am avut-o cu o membră a organizației, care a bătut la ușa mea în vara anului 1983. Ea n-a știut că eu fusesem înainte martor, altfel nu mi-ar fi adresat nici un cuvînt. Discuția a decurs în felul următor:

David Reed: "Am auzit că dumneavoastră credeți că faceți parte dintr-o "mare mulțime" care va primi viața veșnică pe pămînt, în loc de a merge în cer. Puteți să-mi arătați "marea mulțime" în Biblie?"

Martora: "Da, așa spune Biblia. Iată, în Apocalipsa 7:9. Și eu sper să fac parte din aceea "mare mulțime" care va trăi veșnic pe pămînt."

David Reed: " Dar Apocalipsa 7:9 plasează "marea mulțime" în cer, înaintea tronului lui Dumnezeu, nu-i așa?"

Martora: "Sigur, tronul lui Dumnezeu este în cer, dar "marea mulțime" este pe pământ. Toată creația este înaintea tronului lui Dumnezeu."

David Reed: "Nu cred că versetul localizează "marea mulțime" înaintea tronului, într-o manieră așa de generală. Dar să căutăm și alt pasaj în care Apocalipsa vorbește despre "marea mulțime", de pildă în Apocalipsa 19:1."

Martora: "Desigur! Este scris: "După aceste lucruri, am auzit glasul puternic al unei mari mulțimi în cer."

David Reed: "O mare mulțime, unde?"

Martora: "Marea mulțime este pe pământ".

David Reed: "Spune asta versetul? Citiți-l din nou."

Martora: "Spune cer, dar marea mulțime este pe pământ."

David Reed: "Cum puteți spune că marea mulțime este pe pământ când Biblia afirmă că este în cer?"

Martora: "Nu înțelegeți! Noi avem oameni la cartierul nostru general din Brooklyn, New York, care ne tălmăcesc Biblia. Ei pot dovedi că marea mulțime este pe pământ. Eu nu pot să explic asta foarte bine. O clipă, vă rog!"

Ea a ieșit afară și a chemat în ajutor o altă martoră, aflată la câteva case mai departe, dar aceasta m-a recunoscut că sînt un fost martor și conversația s-a încheiat. Dar deja mă lămurisem că un martor se poate uita la cuvîntul "cer" în Biblie, și-l citește "pământ", dacă organizația a cerut asta. Cînd cele două martore au părăsit locuința mea, mi-am amintit de cartea "1984" a lui George Orwell. Mi-am amintit de modelul îngrozitor al statului totalitar unde oricine știe că "Fratele Cel Mare te vede", așa că "tot ce spune Partidul că este adevărat, este adevărat", și că "doi plus doi fac cinci, dacă Partidul spune așa." Într-adevăr, organizația impune acest mod de gîndire membrilor săi. (Alt paralelism între societatea martorilor și societatea totalitară a lui Orwell sînt puse în evidență în cartea "Lumea orwelliană a martorilor" de Gary și Heather Botting, 1984, Universitatea din Toronto.)

Pentru informații suplimentare asupra problemei cer - pământ, vezi Ioan 10:16 și Apoc. 7:9. în ceea ce privește spălarea creierelor, vezi capitolele Mat. 24:45, 1 Cor. 1:10 și "Mărturia Autorului."

5. Istoria condesată a Martorilor lui Iehova

1879 - Charles Taze Russell începe publicarea revistei sale "Turnul de Veghe al Sionului și Vestitorul Prezenței lui Hristos."

1881 - Formarea Societății Turnului de Veghe al Sionului.

1885 - Societatea raportează 300 "colportori" ai literaturii sale.

1886 - Russell publică "Planul Divin al Erelor."

1914 - Nu are loc bătălia Armagedonului așa cum profețise organizația.

1916 - Charles Russell moare.

1917 - "Judecătorul" J. F. Rutherford preia controlul organizației.

1920 - Societatea proclamă: "Milioanele care trăiesc acum, nu vor muri niciodată!" și profețește învierea pe pământ pentru anul 1925.

1920 - Organizația raportează 8.402 voluntari care distribuie literatura ei.

1925 - Avraam, Isaac, Iacov și alții, nu învie din morți după cum profețise Turnul de Veghe.

1927 - Se construiește Centrul Turnul de Veghe în Brooklyn, New York.

1930 - Se construiește "Beth Sarin" în San Diego, pentru adăpostirea profeților care vor învia în curînd. Acolo locuiește acum, "judecătorul" Rutherford.

1931 - Adoptarea oficială a numelui "Martorii lui Jehova."

1935 - Societatea începe să adune "marea mulțime", îi învață să nu participe la împărțășanie, și în schimb le oferă "raiul terestru."

1938 - Adunările locale ale martorilor și guvernarea democratică a bisericii, se supun liderilor locali numiți "teocratic" de către conducerea de la Brooklyn.

1938 - Organizația raportează 59.047 distribuitori de literatură, 69.345 participanți la comuniunea anuală, 36.732 care se împărțășesc.

1942 - J. F. Rutherford moare. N. H. Knorr devine președinte.

1943 - N. H. Knorr organizează cursuri de specializare pentru voluntarii locali și pentru misionarii în străinătate.

1948 - Organizația raportează 260.756 distribuitori de literatură, 376.393 participanți la comuniunea anuală și 25.395 care se împărțășesc.

1950 - Publicarea traducerii New World Translation (NWT) a Noului Testament, în care Isus este numit "un dumnezeu" în Ioan 1:1, iar numele Jehova este introdus în tot Noul Testament.

1958 - Organizația raportează 798.326 distribuitori de literatură, 1.171.789 participanți la comuniunea anuală și 15.037 care se împărțășesc.

1968 - în Turnul de Veghe apare articolul "De ce așteptați 1975?" în care armaghedonul este profețit pentru anul 1975.

1975 - Organizația raportează 2.179.256 distribuitori de literatură, 4.925.643 participanți la comuniunea anuală și 10.550 care se împărtășesc.

1975 - Armaghedonul refuză să apară!

1985 - Organizația raportează 3.024.131 distribuitori de literatură, 7.792.109 participanți la comuniunea anuală și 9.051 care se împărtășesc.

6. Metode de vestire a Evangheliei Martorilor lui Jehova

"L-am vînat pe următorul martor care mi-a călcat pragul casei. Imediat ce a venit, am început să-l bombardez cu versetele Scripturii, unul după altul. Să-l fi văzut cum făcea fețe-fețe! La sfîrșit l-am pocnit cu Ioan 1:1 drept între ochi, după care l-am dat afară!"

Știți pe cineva care a avut o asemenea întîlnire cu un martor? Spuneți-i că a cîștigat bătălia, dar a pierdut războiul.

După o asemenea bombardare scripturală, martorul rănit fuge la liderii săi pentru protecție și mîngîiere. Ei îl "pansează", desființînd argumentele care l-au rănit și sfătuindu-l să nu mai asculte la "gospodine certărețe" în predicarea lor de la ușă la ușă. El va replica: "Nici o grijă, nu vreau să mă mai expun la așa ceva!"

Această carte conține suficientă muniție pentru un război spiritual împotriva fortăreței Turnului de Veghe. Dar dacă un creștin îl pune la colț pe martor și-l bombardează rapid, fără să-l lase să respire, rezultatul va fi descurajant. Liderii lor știu că mintea umană nu poate absorbi prea multă informație într-un timp scurt, de aceea ei planifică un "studiu" de cel puțin șase luni pentru convertire. Numai un martor începător își va bombarda ținta cu o predică de la Adam la armaghedon în prima vizită. Martorii sînt disciplinați în aplicarea metodelor lor, și acesta este unul din motivele creșterii lor numerice uimitoare. Am face bine să învățăm de la ei nu învățăturile false, ci metodele eficiente.

Totuși, cel mai bun exemplu pe care-l putem urma în ceea ce privește tehnica, este Domnul Isus Hristos. Ca Mare învățător, El a folosit cuvinte bine alese, ca și miracole pentru a-i atrage pe oameni la Sine. Deoarece El a trebuit să-i învețe concepte noi și surprinzătoare pe iudeii care l-au urmat, din exemplul Lui putem învăța cum să împărtășim adevărata Evanghelie cu martorii lui Jehova.

Isus știa cât sînt de capabili să absoarbă ucenicii Săi, de aceea nu i-a supraalimentat cu învățătură. Chiar după ce a petrecut multe luni cu apostolii, El le-a spus: "Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta" (Ioan 16:12). Evanghelia constă și din "lapte", și din "hrană tare" (Evrei 5:12). Dacă dai prea de timpuriu hrană tare unui bebeluș, el o va scuipa. Știind că un martor are nevoie de mult timp pentru a renunța la învățăturile Turnului de Veghe și pentru a învăța doctrinele biblice, nu trebuie să-i dăm prea mult deodată, lăsîndu-i timp să digere.

Isus putea lăsa pe mai tîrziu multe din lucrurile pe care avea să le spună, deoarece El știa că Duhul Sfînt va continua să-i învețe pe ucenici: "Cînd va veni Mîngîietorul, Duhul Adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul" (Ioan 16:13). Noi trebuie să ne încredem în faptul că Duhul Sfînt îi va învăța pe credincioși și azi, ca și în primul secol. Nu trebuie să ne închipuim că noi vom corecta în mintea martorilor toate noțiunile greșite. Duhul Sfînt va continua acolo unde noi depunem armele.

În plus, Isus a fost un păstor, nu un cowboy care mîna turmele cu focuri de armă și pocnete de bici. El și-a condus turma cu blîndețe, le-a chemat și oile au auzit vocea Lui și L-au urmat. Putem face același lucru prezentînd cu blîndețe Evanghelia lui Dumnezeu, încredințați că oile vor auzi și vor asculta fără să fie terorizate. Martorii sînt obișnuiți să fie terorizați de liderii lor, iar noi trebuie să fim diferiți de ei. Observați de asemenea metodele folosite de Isus spre a-i învăța pe ucenici. Dacă citim oricare din cele patru Evanghelii, observăm că sînt multe propoziții care se termină cu semnul întrebării "?", care arată ca un cîrlig, iar întrebările funcționează la fel, agățînd răspunsurile și trăgîndu-le din gura celui întrebant. Isus era foarte îndemînat la folosirea acestor cîrlige de pescuit. Dar în loc să-și îngroape ascultătorii sub o avalanșă de informații, scotea de la ei răspunsurile prin întrebări. O persoană își poate închide urechile la ceea ce nu vrea să audă, dar dacă o întrebare este bine pusă, el nu poate evita să-și formeze un răspuns în mintea lui și nu poate scăpa concluziei la care a ajuns, deoarece este concluzia lui personală.

Pe de altă parte, dacă noi îi dăm răspunsul, efectul poate fi diferit. De exemplu, îi putem spune unui martor că a fost înșelat, sau că organizația lui este un profet fals, sau că el are nevoie de mîntuire. Dar dacă el însuși nu a ajuns la aceste concluzii în mintea lui, el va fi ofensat și va respinge orice altceva vei spune în continuare. Trebuie să-i ghidăm gîndirea în direcția concluziilor corecte la care dorim să ajungă. În loc să spunem: "Ia te uită ce spune acest verset! Isus este Dumnezeu", îl putem ruga să citească versetul cu voce tare și apoi îl întrebăm: "La cine crezi că se referă autorul în acest verset? Ce spune despre El?" Chiar dacă martorul evită să răspundă, vei vedea că se schimbă la față cînd descoperă adevărul. Trebuie să ne purtăm cu răbdare și înțelegere dacă dorim să-i ajutăm pe cei care au fost înșelați. Încercați să vă puneți în locul lor. Aduceți- vă

aminte de Matei 7:12: "Tot ce vreți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel." Apostolul Pavel demonstrează acest fel de înțelegere în predica sa din Atena (Fapte 17:16-34). Scriptura ne spune că "i se întărită duhul la vederea acestei cetăți pline de idoli." Și totuși, în loc să-i mustre pentru idolatria lor, Pavel se abține, și caută un lucru pe care-l au în comun, pe baza căruia îi poate chema la mântuire. El le spune: "Bărbați atenieni! în toate privințele vă găsesc foarte religioși. Căci pe când străbăteam cetatea voastră și mă uitam de aproape la lucrurile la care vă închinați voi, am descoperit chiar și un altar pe care este scris: "Unui dumnezeu necunoscut!" Ei bine, ceea ce voi cinstiți, fără să cunoașteți, aceea vă vestesc eu." Noi putem proceda la fel, apreciind la martori zelul și dorința lor de a sluji pe Dumnezeu.

Acum câțiva ani, doi misionari mormoni ne-au făcut o vizită. Eu am pus "toate cărțile pe masă" și i-am provocat în ceea ce privește autenticitatea Cărții lui Mormon. Ei au fost tulburați vizibil când au plecat de la noi, dar nu am mai auzit de ei. Recent, am avut o întâlnire cu alți doi tineri mormoni. De data asta am aplicat unele principii scrise aici, dându-le informații în porții mici, câte puțin de fiecare dată. În acest fel, ne-am întâlnit de mai multe ori cu ei, avînd ocazia să plantăm multă sămînță, rugîndu-ne ca aceasta să încolțească prin grija lui Dumnezeu (1 Cor. 3:6, 7).

Comparînd comportarea noastră cu mormonii în cele două situații, mi-am adus aminte de un băiețel considerat înapoiat mintal de către ceilalți copii din vecini. Cineva, știind că băiețelul era inteligent, i-a întrebat pe copii de ce îl consideră așa și își bat joc de el. "Pentru că e un prost", au răspuns ei. "Dacă îl punem să aleagă între o monedă de cinci bani și una de zece bani, el o alege pe cea de cinci bani, că arată mai mare. Și mereu face la fel." Mai târziu vecinul l-a întrebat pe băiețel de ce alege mereu moneda de cinci bani. "Simplu!" a răspuns copilul, "dacă mai jucăm de cîteva ori jocul ăsta, o să-mi umplu buzunarele cu monezi de cinci bani. Dar dacă iau moneda de zece bani, jocul s-a terminat."

Așa că fie că e vorba de a colecta monezi încetul cu încetul, sau de a găsi lucruri în comun, sau de a găsi întrebări potrivite, sau de a amîna altele pentru data viitoare, sau o combinație între toate aceste tehnici cînd este cazul, noi trebuie să ne rugăm pentru a descoperi procedura cea mai eficientă în a comunica mesajul Evangheliei interlocutorilor noștri. Pe deasupra tuturor lucrurilor, nădejdea succesului nostru stă în Domnul și nu în noi înșine, indiferent cît studiu și pregătire am făcut.

"Căci armele cu care luptăm noi, nu sînt supuse firii pămîntești, ci sînt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăriturile. Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu și orice gînd îl facem rob ascultării de Hristos" (2 Cor. 10:4, 5).

7. Mărturia Autorului

Educația religioasă am primit-o în copilărie, în New England, la sud de Boston, într-o mare biserică unitariană. Îmi mai amintesc încă scena când, în inocența mea, i-am spus pastorului că Dumnezeu chiar a secat Marea Roșie pentru ca Moise și israeliții să treacă dincolo. El s-a întors către pastorul asistent și i-a zis rîzînd: "Băiatul ăsta are multe de învățat." Când am crescut mai mare, am învățat despre doctrina acestei biserici. Citind broșura "Ce cred unitarienii", am aflat că unii unitarieni cred în Dumnezeu, alții nu cred. Mi-am dat seama că acei doi pastori trebuie să fi fost dintre cei care nu cred.

În jurul vârstei de 14 ani, am ajuns la concluzia că religia este "opiu pentru popor", o idee confortabilă pentru un adolescent care nu avea nevoie de un Dumnezeu care să-l observe tot timpul. Apoi când am mers la Universitatea Harvard, am găsit acolo ateismul și agnosticismul în floare. Așa că între biserica unitariană și echipa de fotbal a școlii, nu am găsit nimic să mă conducă spre Dumnezeu.

La vârsta de 22 ani, mi-am dat seama de consecințele logice ale teoriei evoluției ateiste: o existență fără rost, urmată de moarte. Dacă omul nu este decît ultimul dintr-o serie de accidente chimice și biologice, găsirea unui scop al vieții nu este decît o iluzie cu care ne autoînșelăm. Omul nu are nici o legătură cu universul dur, rece, în care nimic nu are vreo semnificație. Așa că m-am găsit confruntat cu două posibilități: Dumnezeu sau sinuciderea. Sinuciderea ar fi fost calea mai ușoară pentru mine, pentru că nu credeam în viață după moarte, dar ar fi însemnat o mare durere pentru cei care mă iubeau, așa că am început să mă gîndesc la Dumnezeu. Întîmplător (oare?), un martor al lui Iehova a fost numit să lucreze împreună cu mine la locul meu de muncă. Am început să-l întreb despre credința lui. Răspunsurile lui m-au uimit. Era pentru prima oară cînd auzeam o gîndire religioasă prezentată într-un sistem logic. Tot ceea ce spunea el, se potrivea în sistem. Deoarece el avea răspuns la orice întrebare, eu continuam să vin cu întrebări. Nu mult după aceea, el a făcut un studiu cu mine din cartea Societății Turnului de Veghe, "Adevărul care duce la viața veșnică" (1968).

Am devenit imediat un martor foarte zelos. După îndoctrinarea inițială și după botez, am slujit ca lucrător angajat. Asta însemna cel puțin 100 ore pe lună predicare de la ușă la ușă și studii biblice în case, fără a pune la socoteală transportul. Am continuat să merg pe la case pînă în 1971, cînd m-am căsătorit cu Penni, care fusese crescută în organizație și mergea și ea din casă în casă. Zelul meu pentru Iehova și eficiența în predicare au făcut să fiu numit prezbiter. În această calitate,

eu îi învățam pe cei 150 membri ai adunării din casa mea și făceam și vizite, duminică dimineața, în alte adunări unde trebuia să predic. Uneori eram numit să vorbesc și la adunările mari, de mii de membri. Am avut și alte responsabilități, printre care să conduc alți lideri locali, să port corespondența între adunarea locală și cartierul general de la Brooklyn și să fac parte din comitetele care judecau pe cei ce încălcau regulile. îmi amintesc cum am exclus oameni pentru încălcări atât de diferite, ca: vânzare de medicamente în Sala împărăției, fumat, decorarea căminului cu ocazia Crăciunului și schimbarea soției.

Deși după căsătorie nu am putut să continuăm vizitele din ușă în ușă, Penni și cu mine am rămas foarte zeloși în predicare. Am condus studii biblice acasă, la care au participat mulți oameni și am adus în organizație douăzeci de persoane. Puneam "împărăția" pe primul plan în viața noastră, trăind într- un apartament ieftin, cu trei camere, lucrînd mai puțin pentru a cîștiga bani și mai mult pentru organizație.

Ce a putut întrerupe această viață de dedicare totală față de organizația Turnului de Veghe și ce a putut să ne determine să ieșim din ea? Aș putea răspunde cu un singur cuvînt: Isus. Iată cum au decurs lucrurile:

Cînd eu și Penni am mers la o mare convenție a martorilor am văzut un grup de opozanți care făceau un pichet în afara clădirii. Unul dintre ei purta o placardă pe care era scris: "Citiți Biblia și nu Turnul de Veghe." Noi nu aveam nici o simpatie pentru cei din pichet, dar ne-am dat seama că aveau dreptate, deoarece noi citeam publicațiile organizației și nu Biblia. (Mai tîrziu am revăzut toate materialele pe care trebuia să le citească un martor: cărțile, revistele, studiile numărau peste trei mii de pagini față de ceva mai puțin de două sute de pagini din Biblie, majoritatea fiind din Vechiul Testament. Majoritatea martorilor erau așa de afundați în citirea celor trei mii de pagini de literatură a organizației, încît nu mai ajungeau să citească din Biblie). După ce a văzut placarda, Penni s-a întors spre mine și mi-a zis: "Ar trebui să citim și Biblia și materialul Turnului de Veghe." Am fost de acord și am început să citim Biblia împreună acasă. Atunci am început să ne gîndim la Isus. Nu că puneam la îndoială doctrina Turnului de Veghe că Isus era arhanghelul Mihail; nu ne trecea prin minte așa ceva. Dar eram impresionați de personalitatea lui Isus, cum se purta cu oamenii, ce spunea și ce făcea. Noi doream să fim ucenicii lui. În special eram uimiți de felul cum le răspundea liderilor religioși, cărturarilor și fariseilor. îmi amintesc cum citeam și reciteam pasajele care relatau obiecțiunile fariseilor la călcarea tradiției de către Isus și ucenicii Săi: vindecarea în ziua Sabatului, faptul că mînceau cu mîinile nespălate, etc. Cît de mult mi-a plăcut răspunsul lui Isus: "Fățarnicilor, bine a proorocit Isaia despre voi cînd a zis: Poporul acesta mă cinstește cu buzele, totuși inima lor este departe de Mine. în zadar mi se închină, deoarece ei țin

niște porunci omenești" (Mat. 15:7-9). Porunci omenești! Acest gând mi-a intrat ca un cui în minte, realizînd că eu, ca lider acționam ca un fariseu și nu ca un ucenic al lui Dumnezeu. De exemplu, impuneam tot felul de reguli pentru îmbrăcăminte, aranjarea părului, manșeta de la pantaloni. De fapt le spuneam oamenilor că ei nu pot fi pe placul lui Dumnezeu decît dacă se conformează. Mi-am amintit de fariseii care condamnau pe ucenicii lui Isus că mînceau cu mîinile nespălate.

Hainele mele erau după toate regulile! Dar am început să am probleme cu tinerii interesați pe care îi aduceam în Sala împărăției. În loc să le spun să-și cumpere o cămașă albă și o haină sport, am început să le spun: "Să nu vă deranjeze faptul că oamenii din Kingdom Hali se îmbracă demodat, voi puteți să veniți îmbrăcați cum vă place, pentru că Dumnezeu nu judecă oamenii după haine sau tunsoare." Dar nu a mers. Altcineva le spunea să se tundă sau le oferea o cămașă albă, sau pur și simplu ei se simțeau penibil și nu se mai întorceau niciodată. Aceasta m-a întristat, deoarece consideram că viața lor depindea de "organizația lui Dumnezeu." Dacă noi martorii acționam ca fariseii respingîndu-i pe tineri de pe singura cale de mîntuire, atunci sîngele lor va fi pe mîinile noastre. Am discutat cu ceilalți prezbiteri, dar ei considerau că moda veche este neprihănită. Atunci mi-a venit în minte exemplul lui Isus:

"Isus a plecat de acolo și a intrat într-o sinagogă. Și iată că în sinagogă era un om care avea o mînă uscată. Ei, ca să poată învinui pe Isus, l-au întregat: "Este îngăduire a vindeca în ziua de Sabat?" El le-a răspuns: "Cine este omul acela dintre voi care dacă are o oaie și cade în groapă în ziua Sabatului, să n-o scoată afară? Cu cît mai de preț este deci un om decît o oaie? De aceea este îngăduire să faci bine în ziua de Sabat." Atunci a zis omului acela: "întinde-ți mîna!..." (Mat. 12:9-13).

Dacă doream cu adevărat să-L urmez pe Isus și nu pe oameni, exista doar o singură posibilitate pentru mine. Am călcat tradiția prezbiterienilor lăsîndu-mi părul să crească cu un centimetru peste urechi. Raționamentul meu era: cum puteau ei să mai ceară unui nou venit să se tundă cînd unul dintre lideri nu se conforma!

Ei bine, ceilalți lideri au reacționat întregmai ca și fariseii cînd Isus a zis omului să-și întindă mîna. Scriptura spune că ei au ieșit afară și s-au sfătuit cum să-l omoare pe Isus. Este drept că liderii n-au reacționat imediat, dar după un timp m-au chemat la judecată, au chemat martori și au irosit ore în șir pentru acel centimetru! dar de fapt ei știau că nu pentru lungimea părului se luptau ei, ci împotriva supunerii organizației față de Isus. Ei mă întregbau tot timpul: "Crezi că Societatea Turnului de Veghe este organizația lui Dumnezeu? Crezi că prin ea vorbește gura lui Dumnezeu?" La aceea vreme am răspuns "Da", deoarece încă credeam acest lucru, dar obiectam că devenise un sistem corupt ca și religia iudaică pe vremea cînd fariseii se opuneau lui Isus. Ceea ce

a produs ruptura cu ei a fost predica pe care am ținut-o la întâlnirea Școlii Teocratice de joi seara. Am vorbit din Zaharia și le-am spus că atunci când nu avem timp să citim atât Biblia cât și literatura organizației, să alegem Biblia deoarece este inspirată de Dumnezeu, pe când organizația Turnului de Veghe nu a fost inspirată și adesea a făcut greșeli care au trebuit să fie corectate mai târziu. Atunci eram încă prezbiter, dar după această cuvîntare, nu mi s-a mai dat voie să vorbesc. Puteam să vorbesc doar de la locul meu în timpul discuțiilor de la întâlniri. Aici era de așteptat să răspundem în cuvintele noastre, dar nu cu ideile noastre, ci cu ideea din studiu. Dar după ce le-am spus câteva lucruri care nu le-a plăcut, ei nu mi-au mai dat microfonul.

Mă irita faptul că organizația se ridica mai presus decît Biblia, așa cum a făcut-o în numărul din 1 Dec. 1981: "Jehova Dumnezeu a asigurat organizația Sa vizibilă... Dacă nu sîntem în legătură cu acest canal de comunicare pe care-l folosește Dumnezeu, nu putem progresa pe drumul vieții, oricît am citi Biblia." Acum nu mai puteam vorbi la adunări, așa că am început să scriu.

Atunci am început să public "Comentarii de la un prieten." Erau articole în care puneam sub semnul întrebării învățăturile organizației și le semnam cu pseudonimul Bill Tyndale, Jr. - o aluzie la traducătorul Bibliei din secolul XVI, William Tyndale ars pe rug pentru ceea ce scria. Articolele le trimeteam prin poștă la martorii din localitate și la sute de Kingdom Hali din țară, ale căror adrese le luam din cartea de telefon. Pentru a nu fi descoperiți, puneam plicurile la un oficiu poștal din afara statului nostru.

Penni și cu mine eram conștienți că va trebui să părăsim organizația. Dar se punea o problemă similară cu aceea în care ți-a luat foc apartamentul noaptea. Ce faci? Cauți să ieși cît mai repede, sau mai întîi încerci să-i avertizezi și pe ceilalți de pericol? Ne-am simțit obligați în special față de cei din familiile noastre și față de elevii noștri pe care noi îi adusesem în organizație. Dacă am fi ieșit doar noi, nu am mai fi putut lua legătura cu ei după aceea. Dar după câteva săptămîni, un prieten a descoperit ceea ce faceam, și ne-a turnat. Într-o seară, cînd ne întorceam de la un studiu biblic pe care îl conduceam, doi prezbiteri au ieșit dintr-o mașină parcată și ne-au întrebat despre scrisori. Vroiau să ne cheme la judecată pentru publicarea lor, dar noi am încetat să mai mergem la Kingdom Hali. Majoritatea prietenilor ne-au devenit ostili. Un tînăr ne-a amenințat că "va avea grijă de noi" dacă vom continua să scriem scrisori. Un alt martor ne-a amenințat cu moartea. Prezbiterii ne-au judecat în absență și ne-au exclus.

Deși era o adevărată eliberare de sub jugul greu al organizației, acum eram dezorientați: unde să mergem și ce să credem. Îți trebuie timp ca să-ți regîndești tot sistemul religios, înainte de a părăsi organizația, noi am respins pretenția ei de a fi "canalul de comunicare cu Dumnezeu", profețiile privind venirea lui Hristos în 1914 și instituirea în 1935 a "marii mulțimi" care nu are

voie să se împărtășească cu pâine și vin. Dar aveam multe învățături de reexaminat. Și nu aveam părtășie cu creștinii din afara organizației martorilor.

Tot ceea ce știam, Penni și cu mine, era că doream să-L urmărim pe Hristos și că Biblia conține toată informația de care aveam nevoie. Așa că ne-am dedicat rugăciunii și citirii Bibliei. Ne întâlneam cu familiile noastre și cu cei ce ne rămăseseră prieteni, în apartamentul nostru, duminică dimineața. În timp ce martorii se adunau în Sala Împărăției (Kingdom Hall) să studieze revista Turnului de Veghe și să asculte o conferință, noi ne întâlneam să citim Biblia. Ne strângeam cam cinsprezece persoane, majoritatea din familie, dar și câțiva prieteni.

Eram uimiți de ce puteam descoperi doar prin citire și rugăciune din Noul Testament. L-am citit de câteva ori și am observat intimitatea ucenicilor cu Isus, activitatea Duhului Sfânt în biserica timpurie și cuvintele lui Isus despre nașterea din nou.

În anii când am făcut parte din organizație, ei ne-au dus prin Biblie doar după "rețete." Aveam o mulțime de cunoștințe despre Vechiul Testament, puteam să cităm multe versete, dar nu auzisem despre evanghelia mântuirii prin Hristos. Nu învățasem niciodată că trebuie să depindem de Isus pentru mântuire și că trebuie să ne uităm la El ca la Stăpînul nostru personal. Totul fusese centrat în jurul programelor Turnului de Veghe, iar oamenii puteau veni la Iehova Dumnezeu doar prin organizație.

Cînd mi-am dat seama, din Romani 8 și 9 că trebuie să mă "nasc din Duh", m-am speriat. Martorii cred că oamenii născuți din nou, care pretind că au Duhul Sfânt, sînt de fapt posedați de demoni. Și eu credeam că dacă mă rog cu voce tare să-L primesc pe Isus în inima mea, un demon care ascultă, va sări la mine, mă va poseda și va pretinde că e Duhul Sfânt. Mulți martori trăiesc în frică permanentă de demoni. Unii dintre prietenii noștri chiar aruncaseră afară mobila și hainele, temîndu-se ca demonii să nu intre în casele lor prin aceste lucruri. Dar atunci am citit cuvintele lui Isus din Luca 11:9-13. Aici este vorba de rugăciune și de scoaterea duhurilor necurate. Isus spune:

"Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide. Fiindcă oricine cere, capătă și celui ce bate i se va deschide. Care este tatăl acela dintre voi, care dacă-i cere fiul său o pâine, îi va da o piatră? Ori dacă-i cere un pește, să-i dea un șarpe în loc de pește? Sau dacă-i cere un ou, să-i dea o scorpie? Deci dacă voi, care sînteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cît mai mult Tatăl vostru care este în ceruri, va da Duhul Sfânt celor care-L cer!"

După ce am citit aceste versete, am știut că pot cere în siguranță Duhul lui Hristos, fără a fi în pericol să primesc un demon. Așa că dimineața devreme, în intimitatea bucătăriei noastre, mi-am mărturisit nevoia de mântuire și de predare a vieții mele lui Hristos. După o jumătate de oră eram în drum spre serviciu și mă pregăteam să mă rog din nou. Era obiceiul meu, de ani de zile să-mi încep

rugăciunea prin "Jehova Dumnezeu." Dar în dimineața aceea, când am început să mă rog, am zis "Tată." Și asta nu pentru că ajunseseam la această concluzie în urma unui raționament asupra subiectului, ci pur și simplu fără să mă gîndesc. Am înțeles imediat de ce Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Său, care strigă "Ava! adică Tată!" (Gal. 4:6) Am plîns de bucurie când mi-am dat seama că Dumnezeu mi-a confirmat noua și intimă mea legătură cu El.

Penni și cu mine am simțit în curînd dorința de a ne închina și lăuda pe Dumnezeu împreună cu alți credincioși și de a beneficia de experiența creștinilor maturi. Deoarece micul nostru grup de foști martori încă se mai adunau în apartamentul nostru duminică dimineața, și pentru faptul că majoritatea dintre ei nu erau încă gata să intre într-o biserică creștină, am început să căutăm biserici care aveau servicii de seară. Una dintre ele era așa de legalistă, încît ne-am simțit întorși în Sala împărăției. Alta era așa de liberală, încît predicatorul făcea filozofie sau politică. În sfîrșit, Domnul ne-a condus într-o adunare unde accentul era pus pe Isus și Evanghelia Sa, și nu pe subiecte secundare.

Penni predă acum într-o școală creștină în care sînt elevi din cinsprezece biserici diferite. Este încîntată, deoarece poate lega Scriptura de subiectele școlare. Eu, în afara serviciului meu, continui să public "Comentarii de la un prieten" cu scopul de a împărtăși Evanghelia martorilor lui Jehova și de-a ajuta pe creștinii care discută cu martorii. Revista conține de asemenea articole de interes special pentru foștii martori. Avem abonați din multe țări străine, ca și din Statele Unite și Canada. În plus, vorbesc ocazional grupurilor de creștini interesați cum să se apropie de martori în scopul de a-i conduce la Hristos. Noi asigurăm de asemenea, un mesaj înregistrat săptămînal, care se poate asculta la telefon, pentru martori. La orice oră din zi sau noapte, martorii pot telefona la numărul 508-584-4467, și auzi un scurt mesaj care îi îndeamnă să se apropie de Biblie și îi ajută să dovedească drept false învățăturile Turnului de Veghe. Unii martori telefonează la miezul nopții, să nu fie văzuți de familiile lor. Pînă acum am primit peste șase mii de apeluri. La sfîrșitul mesajului, martorul este rugat să-și lase numele și adresa pentru a primi literatură gratuită prin poștă - și mulți fac acest lucru.

Obiectivul lucrării noastre este să-i ajutăm pe martori să iasă din amăgire și să-și pună încrederea în evanghelia originară a lui Hristos, așa cum se află în Biblie. Cea mai importantă lecție pe care Penni și cu mine am învățat-o de cînd am părăsit organizația, este că Isus nu este doar o figură istorică despre care putem afla ceva. El este Viu și se implică adînc în viața creștinilor astăzi, așa cum a făcut-o și în primul secol. El ne mîntuie, ne învață, și ne călăuzește în mod personal. Această relație personală cu Dumnezeu, prin Isus Hristos Fiul Său, este afîit de minunată! Cel ce cunoaște pe Isus și-L urmează, nici nu se gîndește măcar să urmeze pe altcineva:

"Nu merg de loc după un străin, ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor... Oile Mele ascultă glasul Meu, Eu le cunosc și ele vin după Mine. Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri și nimeni nu le va smulge din mîna Mea" (Ioan 10:5, 27, 28).

Isus - Jehova, Dumnezeu al Vechiului Testament

Dumnezeu a zis Fiului Său: "Scaunul Tău de domnie, Dumnezeule, este în veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate."(Evreii:8)

Studiul care urmează a fost întreprins pentru a sublinia o doctrină de cea mai mare însemnătate: dumnezeirea lui Isus Hristos.

Această învățătură este dominantă, de maximă importanță, din Geneza la Apocalipsă ocupînd într-o măsură uimitoare mintea acelor a căror peniță a fost muiață în cerneala inspirației. A te lipsi de acest adevăr, înseamnă a te lipsi de bătaia inimii întregului Cuvînt al lui Dumnezeu.

1. Între multe texte din Biblie referitoare la divinitatea Domnului Isus Hristos, unele din cele mai uluitoare sînt cele care compară revelația lui Jehova Dumnezeu(Cap. 40- 66 din profetul Isaia) cu învățătura din Noul Testament referitoare la persoana Domnului Isus Hristos.

În Noul Testament, Isus este reprezentat ca avînd aceleași atribute și calități pe care le avea numai Jehova. Comparînd Scriptura cu Scriptura, dînd voie astfel Bibliei să fie propriul ei interpret, concluzia evidentă este că Isus - care S-a născut din fecioară, a murit pe cruce pentru păcatele lumii și a înviat în trup din mormînt - este Dumnezeu cel veșnic, venerat, adorat și slăvit de Isaia.

Adîncindu-ne în cartea lui Isaia și comparînd afirmațiile ei despre Dumnezeu-Jehova cu nenumărate pagini din Noul Testament, divinitatea Domnului Isus devine un adevăr evident și binecuvîntat.

Dacă ne referim la cuvîntul "Domnul", atragem atenția că acestui cuvînt îi corespunde în limba ebraică cuvîntul YHWH-Jehova (Dumnezeu). în limba ebraică a Vechiului Testament există o varietate de nume pentru Dumnezeu- Domnul, toate cu majuscule, cheie care ne ajută să înțelegem cuvîntul așa cum apare în textul original.

Ce spune profetul Isaia despre Jehova? Sînt șapte versete: 43:10-11, 44:6-8, 45:5-6,21, care foarte accentuat afirmă că este un singur Dumnezeu și acesta este Jehova. Parcurgînd aceste pasaje, cuprinzi adevărul clar că nu este alt Dumnezeu în cer și pe pămînt în afară de Jehova. El este singurul Dumnezeu din Univers, în sfințenia și impresionanta Sa grandoare. Acest monoteism este o revelație necesară în cunoașterea dumnezeirii lui Isus.

Cînd Noul Testament atribuie Domnului Isus însușirile și lucrările lui Jehova, nu mai există nici o îndoială că El, Domnul, este Acela despre care Isaia a vorbit cu atît de profundă venerație.

Nu sînt nici alți Jehova decît unul menționat de Isaia, nici alți dumnezei sau divinități - singurul Dumnezeu este Jehova. Să vedem cine este El!

Notați cum se desfășoară acest adevăr: treisprezece pasaje în Isaia învață că Jehova este Mîntuitorul: 29:22; 43:1; 44:6, 24; 47:7; 47:17, 20; 49:26; 54:5,8; 60:16; 63:16.

Referirea la Jehova ca Mîntuitor în Isaia 44:6, este instructivă. Jehova ia titlul de Mîntuitor și adaugă cuvintele: "Și afară de Mine nu este alt Dumnezeu". Dacă Noul Testament dă lui Isus titlul de Mîntuitor - și o face în mod foarte precis - atunci este clar, comparînd Scriptura cu Scriptura, că dumnezeirea lui Isus este dovedită fără îndoială, deoarece numai Jehova este Mîntuitorul.

Comparați următoarele pasaje, cu citatele din Isaia: Rom. 3:24; Col. 1:14; Efes. 1:7; Tit 2:13; Evrei 9:12, 15; 1 Petru 1:18, 18; Apoc. 5:9. Toate aceste versete din Noul Testament descriu lucrarea de mîntuire a lui Jehova. Activitatea mîntuitoare a lui Isus este strîns legată de activitatea mîntuitoare a lui Jehova menționată în Isaia: 43:3, 11; 45:15, 17, 21; 49:26; 60:16; 63:7, 8.

Din numeroasele referiri ale Noului Testament la lucrarea mîntuitoare a lui Isus, e de notat mesajul incontestabil de la Tit.2:13: "așteptînd fericita noastră nădejde și arătarea salvei marelui nostru Dumnezeu și Mîntuitor, Isus Hristos."

În plus, sînt alte numeroase referiri care definesc în mod precis pe Isus ca Mîntuitor al lumii: Ioan 4:42; Fapte 5:31; 13:23; Efes. 5:23; Filip. 3:20; 1Tim. 1:1; 2Tim. 1:10; Tit 1:4; 2:13; 3:6; 2Petru 1:1, 11; 2:20; 3:2, 18; Ioan 4:14; Iuda 25.

Amintiți-vă că Jehova a declarat, excluzînd pe oricare altul, că El este singurul Mîntuitor (Isaia45:21,22).

Astfel, pentru ca Isus să fie declarat Mîntuitor, înseamnă că El este cu adevărat Dumnezeu, Jehova descris cu adîncă venerație în cartea lui Isaia.

2. Creația Universului este unul din cele mai accentuate adevăruri din cartea lui Isaia. El îl descrie pe Jehova creeînd imensitatea universului, întinzînd cerurile ca o cortină, făcînd pămîntul posibil de a fi locuit, binecuvîntînd lumea, formînd națiunea lui Israel și desăvîrșind toată lucrarea aceasta minunată: Isaia 40:28; 42:5; 43:1; 44:24; 45:8, 12, 18; 54:5.

Noul Testament atribuie lui Isus crearea cerului și pămîntului și a tuturor lucrurilor vizibile și invizibile. Vorbind despre Isus, Coloseni 1:16 declară: "Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sînt în ceruri și pe pămînt, cele văzute și cele nevăzute, fie scaune de domnii, fie

dregătorii, fie domnii, fie stăpîniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El. El este mai înainte de toate lucrurile, și toate se țin prin El".

Citiți la Ioan 1:1, 3 și comparați aceste două pasaje cu Isaia 44:24: "Eu, Domnul am făcut toate aceste lucruri, Eu singur am desfășurat cerurile, Eu am întins pămîntul. Cine era cu mine?"

Isus Hristos a fost cel care a desfășurat cerurile, care a făcut pămîntul posibil de locuit, care a format națiunea lui Israel și a făcut această minunată lucrare fără ajutorul nimănui. (Alături de Col. 1:16 și Ioan 1:1, 3 se adaugă Evrei 1:10, 13 și Apoc. 4:11.)

Este evident că Noul Testament declară că Isus Hristos are o divinitate nelimitată, pentru că El este Creatorul întregului Univers.

Altă referire importantă cu privire la Dumnezeu, o găsim în Isaia, cînd se declară eternitatea ființei Sale: "Eu sînt Cel dintîi și Cel de pe urmă" (Isaia 41:4; 44:6; 48:12). Isus este cel care a creat timpul și spațiul antedatînd istoria umană. El este din veșnicie în veșnicie.

În Isaia 44:6 este scris: "Și afară de Mine nu este alt Dumnezeu," astfel declarînd că numai Jehova există peste și în afară de timp.

Corespunzătoare cu aceste trei afirmații din Isaia, sînt cele din Apocalipsă, în care Isus declară de trei ori că El este Cel dintîi și Cel de pe urmă (Apoc. 1:11, 17; 22:13). Isus are esența reală, identică cu a lui Jehova cel veșnic, autorul tuturor, Dumnezeu preexistent și arhitectul zilei eterne. Isus este într- adevăr "Cel dintîi și Cel de pe urmă".

3. Declarația din Isaia 45:22-25, că într-o zi întreaga lume își va pleca genunchiul înaintea lui Jehova și va recunoaște suveranitatea domniei Lui, declarația aceasta se referă la Isus Hristos în două pasaje din Noul Testament: Romani 14:9-12 și Filipeni 2:9-11. Declarația din Isaia 44: "orice genunchi se va pleca înaintea Mea și orice limbă va jura pe Mine," se va realiza în toată dumnezeiasca ei plinătate cînd orice genunchi se va pleca înaintea scaunului de judecată al lui Hristos (Rom. 14:9-12), și orice limbă va mărturisi că Isus Hristos este Domnul (Filip. 2:9-11)

4. Privind peste timp, Isaia a văzut răsărind ziua cînd soarele și luna vor face loc luminii veșnice a lui Jehova (Isaia 60:19, 20). Domnul însuși va fi Lumina.

Fără nici o ezitare, Noul Testament declară cu tărie că Isus este această Lumină.

Textele din: Ioan 1:1-9; 8:12; 9:5 și 12:35, ne duc spre acest adevăr. Apocalipsa 21:23, aplică această profeție a lui Isaia, direct lui Isus Hristos, prin aceste cuvinte: "Și făclia (lumina) ei este Mielul!"

Cînd soarele și luna nu vor mai fi, Isus Mielul va fi lumina, pentru că "Domnul va fi Lumina ta pe vecie" (Isaia 60:19-20).

5. Noi sîntem familiarizați cu pasajele din Biblie, pline de mîngîiere, în care Domnul este înfățișat ca Păstorul nostru. Unul din aceste pasaje se găsește în Isaia 40:10-11, care afirmă despre Iehova: "El își va paște turma ca un Păstor, va lua mieii în brațe, îi va duce la sînul Lui și va călăuzi blînd oile care alăptează".

Sîntem mîngîiați de faptul că Isus Hristos este Păstorul care ne hrănește, ne conduce, ne adună și ne călăuzește. El este Păstorul din Isaia 40. Citiți și următoarele referiri: Ioan 10:1-18 - Isus este Păstorul Cel Bun; Evrei 13:20 - Isus este Marele Păstor; 1 Petru 5:4 - Isus este Păstorul Cel Mare-Capul- Conducătorul.

Evidența este suficientă, Scriptura a vorbit în mod clar și accentuat - Isus Hristos este Domnul, Dumnezeu, Iehova!

"Căci Eu sînt Domnul, Dumnezeul tău, Sfîntul lui Israel, Mîntuitorul tău!" (Isaia 43:3).

6. Să nu uităm însă că, potrivit Sfîntelor Scripturi, Unicul Dumnezeu este în același timp o pluralitate. Acest fapt este de neînțeles dar el este categoric exprimat în Biblie. Noi creștinii credem că Dumnezeu este UNUL, manifestat în trei Persoane. Și mărturisim că sînt și alte lucruri în Biblie greu de înțeles sau chiar imposibil de înțeles. Minunile descrise în Biblie refuză orice explicație naturală, logică. Biblia le afirmă pur și simplu iar noi le credem. Dumnezeu nu este subordonat legilor naturii pe care El însuși a creat-o. El a dat naturii legile ei, dar El este dincolo de ele și le poate suspenda dacă dorește acest lucru. Noi creștinii credem ce spune Biblia, credem chiar și lucrurile pe care nu le înțelegem deocamdată: "Ce fac Eu tu nu pricepi acum dar vei pricepe după aceea" (Ioan 13:7), spune Domnul Isus lui Petru într-o împrejurare.

Dar și Știința care studiază legile naturii, admite că, în atît de mult lăudatul domeniu stiintific, sînt și lucruri de neînțeles. Am să dau un singur exemplu. Știința afirmă că lumina este de natură ondulatorie (raza de lumină se transmite prin "unde", precum sunetul) dar și de natură corpusculară (lumina se transmite prin particule materiale numite fotoni). Experiențele de laborator confirmă ambele teorii, dar nimeni pînă acum nu a reușit să le pună de acord. Logica științifică spune respicat că fenomenele de natură ondulatorie nu pot fi concomitent și de natura corpusculară. Din păcate "lumina" își vede de treabă și sfidează dogmele științifice.

Revenind la Unicitatea și Pluralitatea lui Dumnezeu - Iehova, să analizăm cîteva texte biblice.

În Geneza 1:1 unde se spune că "Ia început Dumnezeu a creat cerurile și pămîntul" - pentru cuvîntul "Dumnezeu" textul original folosește cuvîntul "Elohim" care este un plural. De asemenea la versetul 26 din capitolul 1 este scris: "să facem pe om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră". Cuvintele "să facem", "nostru", "noastră" indică pluralul. Și alte pasaje biblice afirmă în

același timp unicitatea și pluralitatea dumnezeirii ca de exemplu în Ioan 14:23 - "Isus a zis: Dacă Mă iubește cineva va păzi cuvântul Meu și Tatăl îl va iubi. Noi vom veni la El și vom locui împreună cu El." Isus a zis "Noi" deși tot El spune "Eu și Tatăl Una sîntem".

N-are importanță dacă noi pricepem cum se poate așa ceva. Important e că Biblia afirmă acest lucru. Concluzia este că Jehova este Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul, și Dumnezeu Duhul Sfînt, astfel că în unele texte cuvîntul Dumnezeu - Jehova se referă la Tatăl, altele se referă la Fiul, altele la Duhul Sfînt și în fine alte texte se referă la Tatăl, Fiul și Duhul Sfînt împreună.

Tatăl, Fiul și Duhul Sfînt fiecare în parte și împreună sînt prezentați în Biblie ca avînd atribute comune, dumnezeiești care aparțin numai lor în exclusivitate. (Omniprezență, omniputere, omnicunoaștere, sfințenie desăvîrșită, înțelepciune și dragoste desăvîrșită).

"Dumnezeu" din textul de la Evrei 1:1 care a vorbit în vechime prin prooroci, la un moment dat ne-a vorbit prin Fiul Său. Atributele dumnezeiești ale Fiului sînt arătate de exemplu în Evrei 1:3 unde scrie că: "Fiul susține toate lucrurile cu cuvîntul puterii Lui." Dumnezeirea Fiului este exprimată clar în versetul 6 cînd Dumnezeu Tatăl zice: "Toți îngerii lui Dumnezeu să I se închine" (Fiului). în Matei 4:10 și Apocalipsa 22:9 se arată clar că închinare se acordă numai lui Dumnezeu.

Deasemeni în versetul 8 din capitolul 1 al epistolei către Evrei se arată că Dumnezeu Tatăl zice Fiului Său: "Scaunul Tău de domnie Dumnezeule este în veci de veci." Iar în versetul 9 Dumnezeu Tatăl spune Fiului: "Tu ai iubit neprihănirea și ai urît nelegiuirea; de aceea Dumnezeule (e vorba de Fiul) Dumnezeul Tău (e vorba de Tatăl) Te-a uns cu untdelemn de bucurie..." Și versetele 10-14 se referă la Dumnezeu Fiul care "la început a întemeiat pămîntul... cerurile fiind lucrarea mîinilor Lui." Fiul era atunci cuprins, ca să zicem așa, în ceea ce Geneza 1:1 numește "Elohim" - (Tatăl, Fiul și Duhul Sfînt, creatorul cerului și al pămîntului). Ar mai fi de reținut că deși Elohim este un plural acțiunea lor - a creat - este la singular. Nu se spune că Elohim "au creat" ci "a creat" pentru că Tatăl, Fiul și Duhul Sfînt sînt una, toți împreună și fiecare în parte fiind Dumnezeu - Jehova cel veșnic.

Concluzia este că atunci cînd întîlnim în Scriptură cuvîntul Dumnezeu (Jehova), ori e vorba de Dumnezeu Tatăl, ori de Dumnezeu Fiul, ori de Dumnezeu Duhul Sfînt, ori de toți împreună - ceea ce Tertulian, pentru prima oară a numit "Sfînta Treime".

Nu trebuie să ne surprindă sau să ne tulbure faptul că unicitatea poate fi simultan și o pluralitate. Omul este un unicat, dar el face parte tot odată dintr-o "familie" - un alt unicat, care este de fapt o pluralitate; el face parte dintr-un "popor" alt unicat, care este deasemenea o pluralitate. Unii oameni fac parte din Biserică - trupul lui Hristos - care conform Efeseni 4:4 este un unicat - este un singur trup - dar tot odată și o pluralitate - toți credincioșii fac parte din acest unic trup.

Încercarea unora de a-L exclude pe Domnul Isus din dumnezeire, încercare de a ignora divinitatea Domnului Isus, precum și aceea de a face din Duhul Sfânt o forță activă, o calitate nu o Persoană Divină, care împreună cu Tatăl și Fiul este închinat și mărit, toate acestea arată că unii trec peste ce este scris în Sfintele Scripturi, adaugă sau scot din ele, ceea ce este categoric interzis (Apoc. 22:18-19).

Ar mai fi de adăugat că dacă Martorii lui Jehova nu acceptă pe Isus ca Jehova, a mai apărut și aberația că Isus Hristos este Unicul Dumnezeu excluzând astfel pe Tatăl și Duhul Sfânt. În Evanghelia după Marcu la capitolul 1 versetul 19, unde ni se relatează despre botezul Domnului Isus, ni se spune că Fiul era în apa Iordanului pentru a fi botezat, în timp ce Tatăl din ceruri mărturisea despre Fiul Său iar Duhul Sfânt coborîse peste El sub formă de porumbel.

A mai rămas soluția anticristică - atee care tăgăduiește și pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Sfânt, soluție vecină cu nebunia.

În ce ne privește rămînem la litera și spiritul Scripturii care mărturisec despre Jehova (Tatăl), despre Jehova (Fiul), despre Jehova (Duhul Sfânt) și despre JEHOVA (Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt- Sfînta Treime).

CUPRINS

Introducere

1. Ce cred martorii lui Jehova
2. Biblia folosită de Martorii lui Jehova
3. Vechiul Testament - Replică dată, verset cu verset, Martorilor lui Jehova

Genesa

Exodul

Leviticul

Deuteronomul

Psalmii

Eclesiastul

Isaia

Ezechiel

Daniel

4. Noul Testament - Replică dată, verset cu verset, Martorilor lui Jehova

Matei

Marcu

Luca

Ioan

Fapte

Romani

1 Corinteni

Coloseni

2 Timotei

Evrei

Apocalipsa

5. Istoria condesată a Martorilor lui Jehova
 6. Metode de vestire a Evangheliei Martorilor lui Jehova
 7. Mărturia Autorului
- Isus - Jehova, Dumnezeu al Vechiului Testament